

Bibliothèque nationale de France
Département de la reproduction

AVERTISSEMENT

Pour des raisons de conservation du document original, le recours à un microfilm a été privilégié pour réaliser cette reproduction. Le fichier qui vous est livré est donc en noir et blanc et non en couleurs.

En outre, si nous veillons à garantir la meilleure lisibilité possible, des défauts inhérents au microfilm peuvent subsister : défauts d'aspect et qualité des illustrations, notamment.

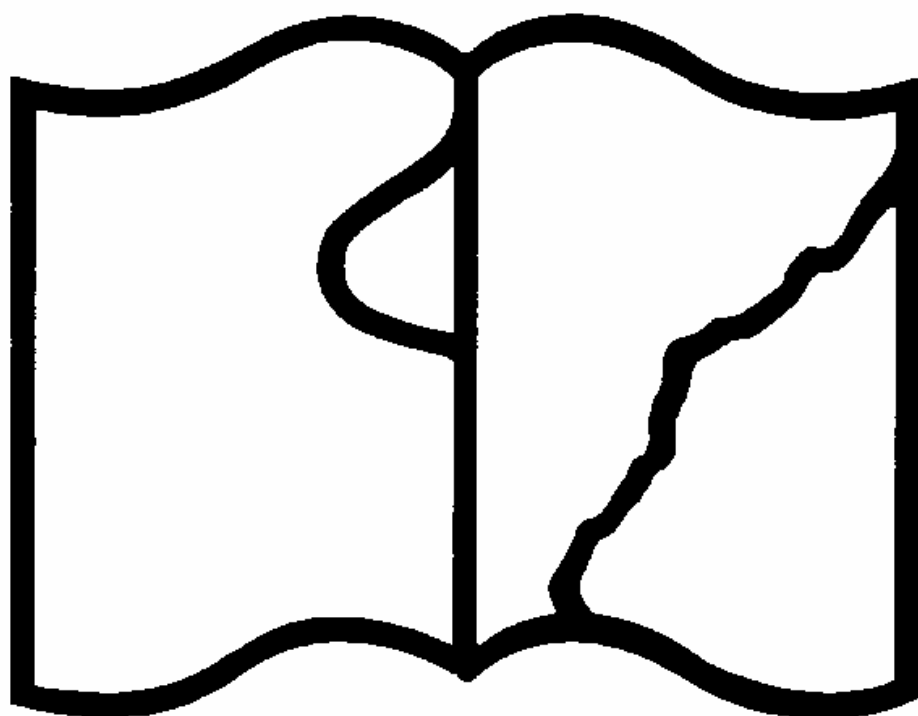
Nous vous remercions de votre compréhension.

NOTICE

Due to the preservation state of the original document, the use of a microfilm was favored to make this reproduction. Therefore, the delivered document is in black and white and not in color.

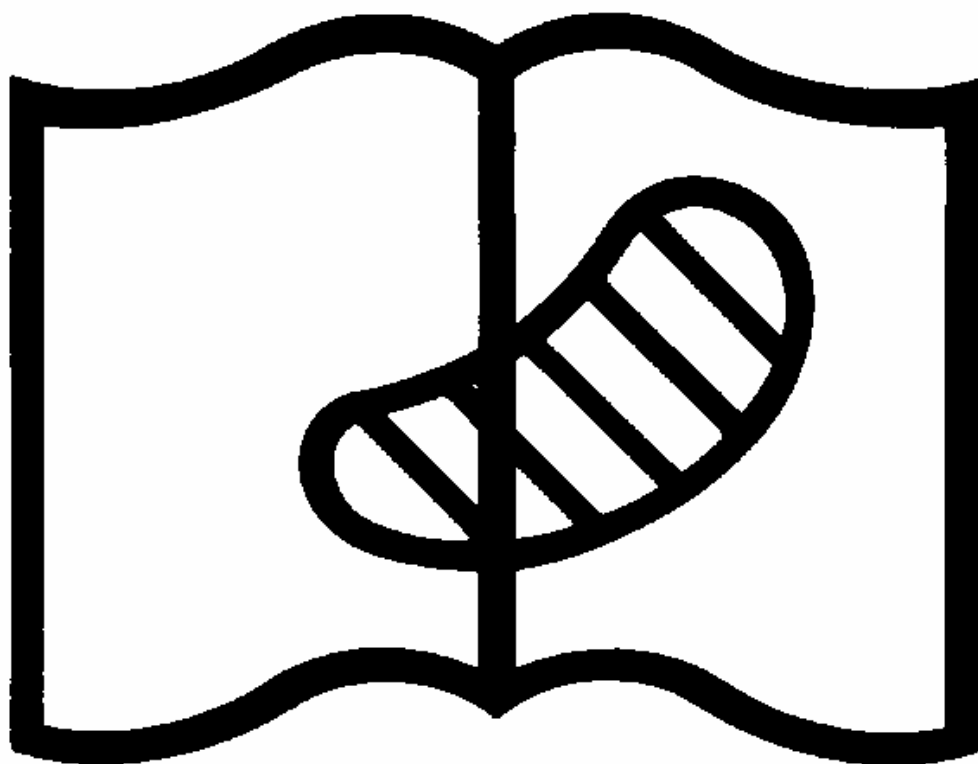
We ensure the readability of the text but some defects inherent to the microfilm may remain : defects in the appearance and quality of the illustration in particular.

We thank you for your understanding.

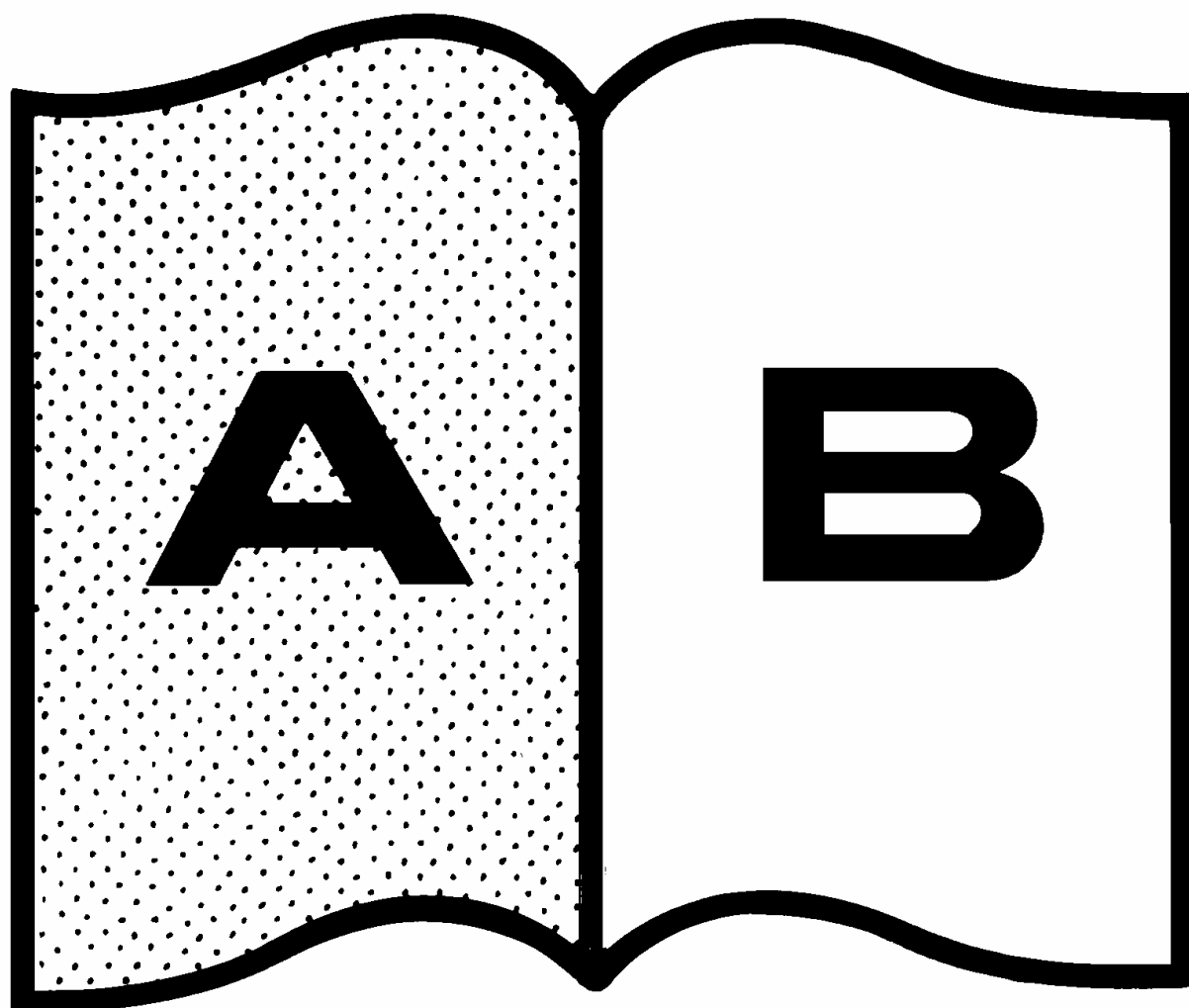
Texte détérioré — reliure défectueuse

NF Z 43-120-11

Original illisible

NF Z 43-120-10

Contraste insuffisant

NF Z 43-120-14

SALMONII MACRINI
IULIODVNENSIS CVBICVLARII
Regij Epigrammatum Libri duo.

*Ad FRANCISCVM Mommorantium,
Illustrissimi equitum Magistri filium pri-
mogenitum.*

PICTAVII,

Ex officina Marnefiorum fratrum, sub Pelicano,

M. D. XLVIII.

AD MICHAELUM RAGUNÆUM Iuliodunensem.

*Si qua tui, Ragunæ, tenet te cura Macrini,
Si me (ut conijcio) diligis ex animo:
Carmina chalcographus Marnefus ut imprimat ista
Naua operam, & tersis publicet ipsa typis.
Utque tua volitent lima emendata per ora
Docta hominum, quos vrbs Pictauiensis alit.
Nil facere hac, Ragunæ, mihi re gratius unquam,
Vel si auri dederis multa talenta, potes.*

*SALMONII MACRINI
Iuliodunen. Cubicularij Regij Epigram-
matum Liber primus.*

*AD FRANCISCUM MOMMO-
rantium, Magistri equitum filium.*

*Anna tuus genitor, rerum qui flectit habenas
Rege sub Henrico, Gallicæque arma regit:
Doctrina ingenua reputans quencunque poliri,
Ornari & rerum cognitione genus:
Institui natos studijs curauit honestis,
Pieria teneros iussit & arte coli.
At tu, inter fratres ut natus maximus omnes,
Indole sic rari maximus ingenij:
Perge agedum, patrisque tui virtutibus adde
Hoc decus, & belli clarus, & esto domi.
En tibi de nostro fructus hos mittimus horto,
Autumnus vitæ quos tulit ipse mea.*

Ad P. Castellanum, Matifconum Pontificem.

*Tam siluisse diu hæc damnat sibi conscia Musa,
Nec nomen numeris inseruisse tuum.
Nam cum doctorem sis Castellane columna,
Laurigero necnon dexter Apollo gregi:*

Nos ingrati animi culpa quis liberet olim,
Ni nostro assidue laus tua in ore sonet?
Antè, meos iuro, mors pallida claudet ocellos,
Cura tui ex animo sit quàm abitura meo.

Margaritæ Valesiæ Regis sorori vnica.

Tot cum accepta tuo referam benefacta parenti,
Deliciæ ò patriæ Margari Nympha tuæ:
Miraris te si venerer præque omnibus vnā,
Viuida magnanimi sis quod imago patris?
Ipse nisi id facerem, malè gratus & immemor essem,
Æterna dignus de decoris que nota.
Fac non esse tamen tanto te germine cretam,
Nec de regali progenitam esse domo:
Quæ virtus in te lucet, quæ gratia morum,
Cælestes inter Margari habenda Deas:
Næ te post habitis inuitet vt omnibus vnā
Obseruare libens & colere ipse velim.

De primo partu Helenæ Brialdæ.

Ianus filiolo quod sit Laurentius auctus
Ex Helena lator coniuge lacteola.
Illa cui sextum decimum vix attigit annum
Libera iam primo facta puerperio.
Quid potuit geminis soceris & vtrique parentum

Optato hoc foetu dulcius accidere?
Pro se quisque igitur conceptam ostendere certant
Lætitiā, luxus regisq; suosque parant.
Obsecrare Deum superest, ne nubilet ullis
Ista repentinis gaudia tristitijs.
Quippe aduersa solent succedere sæpe secundis,
Occupat extremum lætitiæque dolor.

De Rege Francisco.

Quot messes vixit primæuo CHRISTVS ab ortu,
Quotque dies, tot Rex Gallica sceptrageris.
Imperijs ò felix! cuius mensura salubrem
Vitam æquat sine qua perditus orbis erat.
Vt typus es CHRISTI rex vnctus Chrismate sancto,
Sic eius lucet ex primis imperio.
Vtque ille vmbri ferro redijt rediuius ab Orco,
Et cum patre Deo Regna superna tenet:
Sic te speramus cælo FRANCISCERECEPTUM,
Quò pariter regnes in meliore loco.

Ad Catharinam Reginam.

Et puero & pulchra fœlix Catharina puella
Facta parens fœlix sed mage Rege viro.
Omnibus vt numeris tua dos perfecta sit olim,
Sublimi ferias sydera que alta coma:

*Quem tua casta ferunt inclusum viscera foetum
Hunc Deus omnipotens ò velit esse marem.
Nempe ita fundabis Franci fastigia regni,
Déque tua metues posteritate minus.
O mulier, nostri decus admirabile secli,
Fortunæ titulis celsior ipsa tuæ!
Tu Regina, nihil tanto turgescis honore,
Crescit ob has comi nec tibi fastus opes.
Ardua res hæc est, omnique in principe rara,
Rarior at quanto, tanto & amabilior.*

Ad Ianum Bellaïum Cardinalem Ampliſſ.

*Litera quæ Latia missa est mihi nuper ab vrbe
Articulis breuiter Iane notata tuis:
Conqueritur nostram nimis obmutescere Musam
Nec claudos solito fundere more modos.
Ad dulces potero què mentem intendere versus,
Nexâque Arionia verba sonare lyra:
Adsit si nullus, qui vati adspiret, Apollo,
Iane tibi & faciat Roma molesta moram?
Vt caligo operit terras, cùm nube latet Sol,
Sic te absente animi vis hebet ipsa mei.*

Ad Henricum Regem.

Inuida virtuti Fortuna & fortibus ausis

*Patrem Henrice tuum fuit ab hoste capi:
Tu pro captiuo datus es, sed protinus obses,
Vincula liber abit te subeunte parens.
Despiciens Deus à sublimi talia cælo
Inquit, te, puer, hæc præmia certa manent.
Quod videam oblatum patris pro corpore corpus
Esse tuum, ulterius nec potuisse dari:
Defunctum ad superos simul vt reuocauero patrem
Accipies eius regia sceptrâ loco.
Sceptrâ tuis deinceps tradenda nepotibus olim,
Et nunquam à Valeſi deripienda domo.
Dixerat, excipiunt triplices ea fata sorores,
Æternòque Dei scita adamante notant.*

De Iano Cardinale Lotharingo.

*Affectu quanto, quo prosequeris amore
Franciscum Regem, quando superstes erat:
Si quis adhuc dubitet, petat & certissima amoris
Signa tui, possint millia multa dari:
Inter quæ nihil esse queat manifestius illo,
Rege quod extincto cernere cuique licet.
Eiuste coram quoties fit mentio, obortis
Imples continuò Iane sinus lachrymis.*

Quis verus simulacrorum vsus.

Christus, Virgo parens, Diui, de marmore possunt
Fingier, at non sic se statuere coli.
Nulla litabilior nam victima mente nitenti,
Quæ mandata Dei sancta libenter obit.
Nos simulachra tamen ligno saxoque dolamus,
Ne Diuûm obliti simus & immemores.
Hosque prece effusa cælo quæramus in alto,
Infanteis quorum cernimus effigies.
Vt sit eas igitur stultum coluisse, scelestum
Sic erit effreni comminuisse manu.
Qui Diuos amat, illorum spectare figuras
Gaudeat, officium quò monitoris agant.

Ad Callum Senatorem.

Pestiferis hunc qui purgare erroribus orbem,
A niue & affectas dissociare picem:
Munus ita ò valeas implere fideliter istud,
Sit dempto vt lolio far cereale super.
Atque Euangelij perstet doctrina, scelestas
Catholica fraudes exuperante fide.
Quod præcor eueniet, Christus mansura sua inquit
Verba, licet mundi fracta elementa ruant.
Tutantum caue ne lolium dum euellere tentas,
Incauta extirpes far quoque pingue manu.
Triticeam à vanis segetem distinguere auenis

Agricola perhibent experientis opus.

Ad Amicam de sua profectione.

En via corrupta est & grandine, & imbre recenti,
Densatæ in cumulos officiuntque niues.
Putre lutum patitur vix cuiquam ponere gressus,
Quanlibet & validi præpediuntur equi.
Ipse tamen dominam contendere cogor ad Aulam,
Abruptaque viam continuare mora.
In molli interea dormis ò amica cubili,
Priuos habitas inque quiete lares.
Ad me si quid erit discriminis omne redundat,
Tu frueris blandis marcida delicijs.
Argutari igitur posthac desiste, feramus
Si te gracari, nos onerosa sequi.

Ad Margaritam Regis Henrici soror.

Regia progenies fœlicibus edita pennis,
Laudibus & seclum nata bære tuum.
Quàm gestire putas nostrorum pectora vatum,
Gaudere Aonias gaudia quanta Deas:
Cum gnauam videant latijs te incumbere chartis,
Etrarum eloquij quærere sponte decus?
Omnia iam de te spondet sibi summa Thalia,
Ambit Hyantis addere tæque choris.

*Te parat Erina præponere, téque Corynnæ,
Quas celebrare olim Græcia sueta duas.
Euenisse Iubæ Mauro monumenta loquuntur,
Clarius ut Musis quàm ditione foret.
Hæc te digna manent præconia, Virgo, merentem,
Et tua ad astra feret nomina multus olor.
Rege ortam vulgans tete, Regisque sororem,
Ut parias Reges mox tibi tæda dabit.*

Ant. Leoni Senatori.

*Litibus inuolui tetræ durum omnibus, æuum
Quicumque in placida viuere pace volunt.
Hæc sed præcipuè Vates querimonia tangit,
Quorum conatus otia blanda fouent.
Quomodo enim fabre cudetur amabile carmen,
Quæue opera fieri nobile possit opus:
Scriptoris si mens curis agitata laboret,
Tædia cogatur crebra vorare fori?
Quò magis oramus, Leo, te facunde Senator,
Iudicio nobis ut nede ire tuo.
Macrinumque velis consuta reddere vitæ,
Cuius lis studio sola, at iniqua nocet.*

Remigio Rufo.

Frigida Macrini censes epigrammata, verum

*Censuræ satis est cognita causa tua.
Sunt tibi nimirum teneræ, neque fallimur, aures,
Veram audire quibus non ita Rufe placet.
At mutare stylum licet, & rescribere grata,
Irascenti in nos ne qua sit ansa tibi.
Hospitium si fortè parans, admittis amicum,
Dèque tuo libeat demere more nihil:
Ex eodem ore scies calidum gelidumque poëtas
Posse efflare, & pix quæ fuit esse niuem.
Hactenus ista ioco, nec mens contendere tecum
Est, quem nasutum ridiculumque liquet.*

In Norbanum.

*Petum Fabricium dicis Norbane fuisse
Circumspectum hominem, nullus it inficias.
At si propterea dicas cuncta illius acta
Culpam extra, inuenies qui tua dicta negent.
Nam cum diuitijs indignum te auxit opimis,
Culpa illum multi non caruisse putant.
Ignoscunt tamen, Aruerna quòd subrutus arte
Te, qui tectus eras, est ratus esse probum.
Et quem non huius caperet pellacia linguae,
In nigra vertentis candida, quando libet?*

Ad Catharinam Reginam,

*Maiores, Regina, inter tum numina Diuum,
Stemmata tum Regum prisca referre potes.
Nam Medicum genus est à Diui sanguine Cosmi,
Vnde antiqua tui manat origo patris.
Maternum genus ad Gothofredi pertinet ortum,
Rex Solymæ quondam qui ditionis erat.
In superas producta his tu natalibus auras,
Hinc Reges, Diuos nobilis inde vocas.
Quod fieri multo pluris Catharina decebit,
Moribus es princeps, religionem Dea.
Inque tua Cosmum & Gothofredum est cernere vita,
A queis nec latum degeneras digitum.
Nil igitur mirum si te regnator Olympi
Reginam tantis gentibus esse dedit.*

Eudoni Collignio Cardinali Ampliſſ.

*Eudo, patroemij cuius fultura tuetur
Macrinum, & tenues protegit eius opes:
Vis quot scire animas opera defendis eadem?
Quæ sustentetur turba favore tuo?
Primus ego, hinc dulci cum coniuge pignora septem,
Interea ut famulos, ut taceamus equos.
Hæc omnis nisi sis fautor mihi turba laboret,
Tabescat misera fors & adaucta fame.
Seruatæ Eudo domus titulum ne sperne, cadentem*

*Et me perge data tollere velle manu.
Mi grauior casus nanque impendere nequibit,
Quàm si me Registruserit Anna domo.
Sed puto non faciet, sua nec benefacta recidet,
Quando opera eiusdem Regius esse feror.*

*Ad Annam Mommorantium Ma-
gistrum equitum.*

*Quod par barba mihi niuibus, quod tempora canent,
Ætatis proprium ne precor, ANNA, putes.
Præterijt nuper nam quinquagesimus annus,
Intempestivæ sunt capitique niues.
Præcipientes genuit tua longa absentia canos,
Dum desyderio maceror ipse tui.
Tu facere ANNA potes flavescant rursus ut illi,
Quo solitus pacto vertere tacta Midas.*

In Auitum.

*Cum sit Auite tibi iam sexagesimus annus,
Deturpet glabrum caluitiæque caput:
In dominam tamen affectas sustulier Aulam,
Nec Regi assiduum non comitem esse vago.
Hercle quid ipse velis intelligo. dispudet instar
Vacæ in priuata fata subire casa.
Atque efflare animam prope deuia confraga mauis,*

*Et tua fortuito cespite membra tegi.
Viuer contentus modico qui quibit, ab ista
Semper erit prudens ambitione procul.
Hæc & si deceat iuuenem tentare, decebit
Æuo non eādē frigidiorē senem.
Disce quid expediat, tum talia vota videbis
Quā lucrosa, tibi pernicioſa magis.*

Ad Leonardum Latum.

*Cur te coniugium natæ Leonarde fatigat,
Sesquiannum vix dum cui numerare potes?
Quid, tibi si ante focum tot pignora adulta sederent,
Quot nostræ ante focum cerno sedere domi?
Ante, præcor, tempus noli miser esse, Deūque
Expecta, & quicquid prouidus ille volet.
Quam dare cerdoni nuptam fortasse paraſti,
Reginam quid si iusserit esse Deus?
Diuinæ maiora vides miracula dextræ,
Cuius ope è vili stercore surgit inops.
Vt cum diuitibus tetrarchis collocet illum
In nuda iacuit qui miserandus humo.*

Ad Regulum, de Fortunæ varietate.

*Dum sequitur pecudes, armentaque bucera pascit,
Rex Hebræorum est vnctus Iēſſiades.*

*Constantini Helenam fertur genuisse Britannus
Qui casu Chlōri Cæsaris hospes erat.
At Dionysius est ludi de Rege magister,
Et Persæ nati penè obiere fame.
His Fortuna parens, his est quandoque nouerca,
Ludos hos ludit, Regule, cæca dea.*

Ad Pontificem quendam.

*Tondere vt pecudes, & non deglubere pastor
Debit, officiū est si modo rite memor:
Sic titulo Antistes gaudens probitatis & æqui,
Debet subiectos exonerare sibi.
Nam si fortè oneri est ferus, indulgētque rapinæ,
Pastoris fertur trux lūpus esse loco.
Eheu quanta manent miseras incommoda caulas,
Præſcitur trepidocū lūpus ipse gregi.*

Carolo à Lotharingia Cardin. Guysio.

*Cura Ducum fuerant olim regūque poëta,
Peligno vati si modo habenda fides.
Tu duce patre satus, prognatus sanguine Regum,
Parthenope quorum sub ditione fuit:
Diligis & vates, & delectaris eorum
Carminibus, dum sint Carole digna legi.
Doctus enim apprime, studiisque excultus honestis*

*Hac veluti requie pectora fessa leuas.
Instaurásque animum fomentis talibus agrum,
Regni ob res quando tædia nata graues.
Nimirum, passim quod dici ex audio, verum est,
Carmen amat, quisquis carmine digna facit.*

Ad poetas fabulis deditos.

*Laurigeri vates quid inania fingere cordi est,
Et nugis biblos perdere Niliacas?
Suspicite in duro pendentem stipite CHRISTVM
Nostra ultro propter crimina, fata pati.
Voluere si tantos studeat mens vestra dolores,
Illos si calamus vester & exprimere:
Præmia non hederæ Bacchi, non laurea Phœbi
Sint vobis, vitæ at gaudia perpetua.*

Ad Cæsarem.

*Qui fit vt exultes bellis, orbisque tumultu,
Nocte diæque fremas? irrequietus agas?
Nam bona pars Regum quos gloria tollit ad axem
Sæua laceßiti non nisi bella gerunt.
Cum licet & pacem præponunt tristibus armis,
Te statî placida malle quiete frui.
Hoc vitæ genus à piceo non discrepat Orco,
Est ubi pax nunquam, bella perenne tonant.*

*In pacis iuuat authorem quid credere CHRISTVM
Si bella & cades paci inimicus aues?*

Ad Franciscum Mommorantium.

*Murus in aduersos, genitor tuus, æneus hostes
Anna sagax, patriæ firmus & umbo suæ:
Strenuitate facit, prouisu & diuite rerum,
Ne quis Francigenas audeat aggredier.
Non desint quâuis inimici & Flandrus & Anglus,
Tot bona qui nostris regibus inuideant.
Sed propugnator patriæ dum cernitur Anna,
Ardor hebet Martis, fracti animi hisque cadunt.
Agrippa Augusto sub Cæsare talis in armis
Contudit hostiles victor vbique minas.*

Ad Ianum Bellaium Card. Ampli.

*Missi Romulea cursores nuper ab vrbe
Sollicitum ante mihi terruerant animum.
Quippe timebamus ne fortibus inuida Cloto
Rupisset vitæ fila repente tuæ.
Augustini at enim postquam sunt fata Triuultij
Intellecta mihi, mens renouata redit.
Nam foret is quauis longo dignissimus æuo,
Nil præ Bellaio mors tamen illa meo.
Qui mihi visceribus sic est affixus in imis,*

Vt nisi non possit memoriente mori.

Ad Catharinam Reginam.

Sic, Regina, toga florentem & Marte maritum

In patriæ videas publica lucra suæ:

Sic tibi paulatim crescant Franciscus, Elisa

Sisque ferax sexus prole utriusque parens:

Et Valesi longos domus extendatur in annos

Tradita perque manus Gallica sceptrā gerat:

Macrini memor esto tui, qui debilis æuo,

Iam ninea aspersus caniciæque caput:

Admitti rogat in prælustrem Principis Aulam,

Esse & ei quod erat per tria lustra patri.

Non iniusta quidem, non inuidiosa precamur,

Si petimus solito posse manere loco.

Ad Andreæm Tiraquellum Senatorem.

Tu non contentus Macrinum admittere mensæ

Pasci lautitijs & Tiraquellæ tuæ:

Insuper hospitio inuitas comissimus, atque

Tecta offers, quoties tecum habitare velim.

Moribus his fortuna utinam respondeat æqua,

Huicque pares animo iusta rependat opes.

Iam tibi paruerit quaquà patet orbis, Eoum

A Gaditano littore ad Oceanum.

Vt certè ingenij præcedis acumine multos,

Et rerum mira cognitione premis:

Sic habet æquandum tibi magna Lutetia nullum

Tum candore animi, tum probitate, virum.

Ad Franciscum Regem agrotantem.

Aspera sint adeo tibi si Rex maxime fata,

Lustrum ante undecimum ut te rapuisse velint:

Hoc casum releua saltem solamine acerbum,

Nato hærede tui quòd moriere throni.

Nato quo magis egregium non aspicit orbis,

Seu belli reputes munia, siue togæ.

Hoc hærede mori Francisce videbere nulli,

Quòd bonus est patris natus imago boni.

Quid quòd terreni capies pro munere regni

Quæ Deus electis regna superna parat?

Ad tam foelicem mors sola est ianua vitam,

Hanc non sortiri ni moriari potes.

Ad eundem.

Argantoni utinam superes ætate senectam,

Rex Tartesiæ qui fuit ante plagæ.

Quemque octoginta perhibent regnasse decembres,

Centum viginti vixæque decrepitum.

At si ea longa nimis, Francisce, videbitur ætas,

*Seque annos habuit quos Masinissa Libys.
Is capite ire viam patiens consuerat aperto,
Et iuuenum studijs incubuisse senex.
Iam nonaginta decurrerat amplius annos,
Methimnum huic puerum cum genitum esse ferunt.
Musæ id auent fieri, quarum decus ipse tuëris,
Mirifico quarum sacra fauore colis.
Hæ facient, quanuis careas vitalibus auris,
Vt tua apud populos fama perennet anus.*

Francisci Regis Epitaphium.

*FRANCISCVS iacet hic, qui primus nominis huius
Sedit honorato Francigenum solio.
Hoc satis est illis qui tanti Herois honores,
Atque aciem norant diuitis ingenij:
Ingenij quo non aliud præstantius ullum
Antehac Regum alicui condito ab orbe fuit.
Elogij tanti testes quid quæritis? hæc quæ
Dicimus optarint saxa vel ipsa loqui.*

Ad Henricum Regem.

*Fortunata dies qua tu moderamina tanti,
Rex Henrice, capis calitus imperij.
Nam patri natoque simul duo prebita regna
Sunt, tibi apud Gallos, illi apud Elysios.
Ille suis meritis ingens, tenet astra metallo*

*Hoc seclum foelix tu potiore faciam
Illo vt enim regnante argentea fulserit ætas,
Te regnante ætas aurea semper erit.
En vt fata, prius quæ stamina cana fuere
Adproperant regno reddere fulus tuo?*

Ad P. Castellanum episcopum Matisc.

*Es mihi quo primum tu tempore cognitus olim,
(Germani ad fanum notitia illa fuit)
Incomitatus eram, & gaudebam calibe vita,
Necdum erat vxorem ducere cura mihi:
Tandem coniugij iuga non inuisa subiui,
Atque maritalis vincula grata tori.
Nam faustis mecum facibus coniuncta Gelonis
Auxit bisseño pignore foeta virum.
Septem duntaxat superant, pars cætera functa est,
Calicolum sedes visit & ante diem.
Ex his qui restant geminae sunt, Petre, puellæ,
Quas iam proceras nubere tempus erat.
Hæ mi aurem vellunt, animum curaque fatigant,
Quod tenues sint, dos vnde paretur, opes.
Tu qui Nicoleo mores imitaris, & acta,
Diuini præsul præsulisque viam:
Hac quoque parte eius quæso sis æmulus, auspex,
Et natabus ames pronabus esse meis.*

Atque age apud faciles HENRICI Principis aures,
Ne vati hac in re nolit adesse suo.

Ad Mich. Hospitalium Senatorem.

Quod mihi Parisios suades hoc tempore brumæ
Vadere, consuetos post & habere lares:
Id Bellaium etiam confirmas dicere, cuius
Unius à fido pendeo consilio:
Non hercle addubito quin nostri fiat amore
Quos tu, quos vectos altius ille cupit.
At me terret iter longum, infestumque periclis,
Frigoribus duris aspera terret hyems.
Nanque vndena senem iam fregit Olympias æui,
Ac vietum morbis reddidit innumeris.
Si qua fides, si qua est Salmonij gratia apud vos,
Si cupitis saluus viuat ut iste cliens:
Cū Zephyris finite ut vos visam & hyrūdine prima
A patriâque istuc non rediturus eam.

Ad Ianum Bellaium Card. Ampliſſ.

Urbem discedens ex quo Patrone reliqui,
Pro ripis visus Sequanicisque Liger:
Emoriar si lux, si nox mihi transijt vlla,
Quin animo fueris obuius ipse meo.
Nam vigilans de te multumque diūque loquebar,

Et memori sermo tu mihi creber eras.
At quoties clausis iacui sopitus ocellis,
Irriguus fouit lassâque membra sopor:
Somnia Bellaium referebant grata frequentem,
Et tua visa oculis mentis imago mihi.
Quin interrumpi mea somnia sæpe dolebam,
Tēque recordanti perbreue tempus erat.
Si quicquam fingo, si vano mentior ore,
Iratæ mihi sint ex Helicone Deæ.
Id credis, reor, in magnis expertus amicis
Sæpe eadem noster quæ meditatur amor.

Ad Regem.

Nemo hominum viuit qui me tibi valdius optet
Obsequij fructus exhibuisse sui.
Sed dolet affectum hunc cadere in contraria semper,
Sat facere imperijs me neque posse tuis.
Res ea nimirum me sic contristat, & angit,
Tempora vitæ huius cuncta ut acerba putem.
Nec de more queam causis letarier ullis,
Non Cræsi subito si mihi dentur opes.
Sola igitur restant mœstæ solatia menti,
Ut visam uxorem, pignora chara, domum.
Nanque quid hic facio, si nixus inutilis omnis
Est meus? & frustra me miserum excrutio?

*Dij faxint sparsis lachrymis quod semino semen,
Vt cum letitia tandem aliquando metam.*

Ex Aulo Cellio. Eroticum.

*Dum mihi nectareis Glycere das mollia labris
Oscula proluxa continuata mora:
Spiritus ecce meus dulcedine adactus amoris
Me linquit, corpus transilit inque tuum.
Miraque contingit res prorsum, ut mortuus ad me
Fiam, ad te interea viuus & intus agam.*

De Hieronymi Aleandri dicto.

*Præceptor mihi erat primis Alexander in annis,
Sequana Parisios quâ sinuosus adit.
Ille domus iactans & censum & stemma paterna
Aiebat multum ditibus esse parem.
Ter tria at esse suo locupleti pignora patri,
Confertim aggestas ducum onus inter opes.
Nam si tot natos Rex, inquit, Francus haberet,
Non careat multis sollicitudinibus.
Quid faciet tennes sint si cui fortè domi res,
Et natos habeat quot Sipilæa parens?*

In Auitum.

Hæc vulgata leuis passim dicteria vulgi,

*Alis qui careat nemo volare potest.
Tutamen affectas alis sine Auite volare,
Et natam absque vlla dote locare tuam.
Sit quauis Helena formosior illa Lacæna,
Sit mage vestali virgine casta licet:
Inueniet nullum tamen indotata maritum,
Hi seculi mores, hæc & auaritia.
Ergo velis natam si nubere, querito dotem,
Dèque tuis aliquid rebus Auite seca.*

Ad Henricum Regem.

*Gentium vbique fremit Mauors, bacchatur Enyo,
Gens contra gentem sæuit, & arma capit.
Si bene te noui, pax candida gratior esset,
Optata malles atque quiete frui.
Anglus at obsistit tibi non placabilis hostis,
Et quæcunque potest in tua damna facit.
Finitimas vrbes illi munire memento,
Atque exploratis utere militibus.
Mox hostis tuus haud vllò feriente iacebit,
Et faciet tempus quod nequit vlla manus.*

De Tertulla.

*Mille proci cupiunt Tertullam ducere, casta
In primis quòd sit, nec speciosa minus.
At dare ei genitor dotem detrectat auarus,*

Séque viro gratis posse locare putat.
Limine mœsti omnes abeunt, mœstamque relinquunt
Tertullam, nimia patris avaritia.
Innupta illa igitur cura tabescet inani,
Séque gemet gratam mille fuisse procis.
Hac laude infœlix viuat contenta necesse est,
Aut Vestæ obsequium dedicet inde suum.

Ad Ianum Bellaium Cardin. Ampliſſ.

Quis memorare tuas Bellai clarissime laudes
Possit, inacceſſi vim quis & eloqui?
Dotibus ornatam miris efferre Camœnam
Quis queat, & tantum non probet ingenium?
Quem non delectent socias quæ carmina neruis,
Mellifluis quem non ducta Elegia modis?
Quem non commeritum salibus compungat amaris
Lucillij exemplo scripta tibi Satyra?
Prætereo ipse pedum quæ condis libera nexu,
Vix vno quibus es tu Cicerone minor.
O fœlix animi, fœlix Antistes & otij,
Næ similem non hæc secula tulere tui.
Glorior idcirco me, quo sis tempore, natum,
Mox (quod uterque cupit) later ut ipse, dabis.

Ad Margaritam Henrici Regis sororem.

Versibus in calum cupio te efferre, merentem

Inferi olympiacis Margari syderibus.
Viribras æst æquis oneri caret ipsa voluntas,
Ménsque impos nimia debilitate labat.
Nam velut in magnis statuis ubi tangere non est
Plexa corona imos ponitur ante pedes:
Et qui non potuit tauros mactare Phaliscos,
Dijs studuit salsa sæpe litare mola:
Sic ego, cui vires desunt tam magna volenti,
Parua velis quædo consuluisse boni.

De Aegidio Apro & Francisca Clivia.

Nobilitas quoties se cum virtute maritat,
Inque vnum coeunt quæ speciosa duo:
Quisnam adeo cæco sit pectore præditus olim,
Fœdus ut hoc rarum vituperare velit?
Dalcia sic etenim sociamus mella falerno,
Sic orbe aureolo lucida gemma sedet.
Te nuptamque tuam complectitur vnio talis,
Quippe, Aper, illustres estis, & ambo boni.
Nec tu illi, tibi nec quicquam imputat illa vicissim,
Igne indiuiduam casto animante fidem.
Cum genus & virtus decorent æqualiter ambos,
Vos nodo vnanimis Herculeoque ligent:
Istius in calum fœlix concordia tedæ
Quo satis, ut par est, sit potis ore vehi?

Finis primi libri Epigrammatum.

*SALMONII MACRINI
Iuliodunen. Cubicularij Regij Epigram-
matum Liber secundus.*

*AD FRANCISCVM MOMMORAN-
tium, illustrissimi Equitum Magistri fi-
lium primogenitum.*

*Sit tua nobilitas queratur origine prima,
Illustrésque retro discutiantur aui:
Maiorum omnino cernes genus esse vetustum
A Dionysiaci tempore Martyrij.
Primus apud Gallos nam qui baptisma recepit,
Estque salutaris purificatus aqua:
Francisce alta tui fundavit stemmata patris,
Inde orta & series stirpis honoratae.
A Ducibus genitrix est deriuata Sabaudis,
Grauigenis necnon profata Lascaibus.
Lascaibus, quorum est oriens frenatus habenis,
Vndisoni Scythicas vsque ad Araxis aquas.
His tu praeclaris tandem natalibus ortus,
Nil à tam veteri sanguine degeneras.
Incedis sed per vestigia celsa tuorum,
Et generi fructus adijcis Aonidum.
Perge, aedum Iuuenis rarissime, perge precamur,*

Et patris egregij nitere facta sequi.

Ad Pascasium Clementem.

*Ad me tu solitus rescribere saepius olim,
Non dubia, Clemens, ò mihi note fide.
Quisnam abduxit ab hac te consuetudine grata,
Reddidit & segnem qui modò gnauius eras?
Nulla mea offendit spectatum culpa Sodalem,
Fas fuit ut morem deseruisse tuum.
Proinde opus est aliquem confingas ipse colorem,
Obtentu cuius non videare piger.
Vel (quod malim) abste veniat, velut ante solebat,
Plurima sollicita littera scripta manu.
Si nescis, quanuis radices egerit aliè,
Valdius officijshis stabilitur amor.*

Ad Henricum Regem.

*Vltima lux Martis te Regem, Henrice secunde,
Constituit, certum pacis id auspiciū est.
Nam Marte exacto pax aurea regnet oportet,
Festa quies longum lilia fulua beet.
Quid quod finitur graue tempore frigus eodem,
Et se purpureo vere relaxat humus?
Finiri id signat nostrōste Rege labores,
Temporāque hinc Gallis grata futura tuis.*

Ô faxit DEVS hæc ut sint præfagia vera,
Stellifero nostras spes & ab axe probet.

Ad Theophilum Salmonium filium.

Eia age natorum minime ac extreme meorum,
Non tamen idcirco patri adamate minus:
Percipe litterulas impigrè elementæque prima,
Téque rudimentis imbuere grammaticis.
Nam si pacta tibi sint fundamenta sinistra,
Quodcunque ædifices corruet illud opus.
Crede Euangelio, & firmam catus elige petram,
Si mansuram aueas ponere forte domum.
Isaides minimus fratrum fuit antè suorum,
Rex tamen ante omnes lectus, agente DEO est.
Et tibi grande aliquid promittunt numina forsan,
Obserues stabili si pius illa fide.

Ad Iacobum Saluium.

Quæ mihi præstiteris noui, suauissime Salui,
Officia, & tuleris quam mihi promptus opem.
Dum tu concilias placido sermone patronum,
Sponte & currenti subdere calcar aues.
Immemorem me nulla dies, obliuio nulla
Reddet, nec Lethes si vada lenta bibam.
At si quid gratæ poterit pia cura Camœnæ,

Saluius in nostro carmine creber erit.
Nunc cum me reuocent priuata negotia ab Aula,
Cogar & ad patrios hinc remeare lares:
Eudoni interea nos insinuare memento,
Macrino nihil ut possit obesse tuo.

Ad Charilaum Salmonium filium.

Patris crede tui, Charilae, hortatibus æquis,
Absque DEI fieri numine posse nihil.
Idcirco, totis ut viribus ipse colatur
Omnem te lapidem nempe mouere velim.
Vera quidem omnino docti sententia Horatij,
Quo semel imbuta est id noua testa sapit.
Ergo DEO seruire, scopus tibi maximus esto,
Ipsius in primis iussæque sancta sequi.
Id si præstiteris studio, Charilae, fideli,
Res aliæ (haud dubites) ad tua vota fluent.
Hinc te musarum pulchris splendere corollis,
Pierios optem ducere téque choros.
Dux erit huic operi Tusanus, & optimus author,
Naue in Iasonia Typhis ut antè fuit.

Ad Cardinalem Guysium.

Principibus placuisse viris non vltima laus est,
Noster ut egregio Carmine Flaccus ait.

Vir Princeps itidem doctos defendere debet
Inque clientelis esse iubere suis.
Nam magnorum hominum lateant præstantia facta,
Obruta Lethæis atque tegantur aquis:
Scriptorum nisi sedulitas studiosa resistat,
Illaque Cimmerijs vindicet à tenebris.
Quis Mecœnatem Thuscis à Regibus ortum
Nouerit, id dicat ni Venusinus olor?
Te quoque Parthenopes deductum ab origine Regum
Nobilium vatum charta loquetur anus.

Ad Virginem Mariam in Liberalibus.

Euge agedum cæli Regina decemplicis alma,
Exhilarent animum gaudia iusta tuum.
Nam tu quem genitrix tactu sine facta virili
Fers, & virginei flumine lactis alis:
Morte resurrexit domita rediuius, ut antè
Veriloco affeculis dixerat ore suis.
Voti igitur compos, ter tanto & pignore foelix,
Pro cunctis natum gentibus vsque roga.

*Ad Tristenum Portium, De duobus
Fabritijs.*

Veruecum in patria crassoque sub aëre Aquinas
Pinguia cum nasci scripserit ingenia:

Credibile est nostris tenues esse vrbibus auras,
Subtiles adeo quæ genuere viros.
Siue loci Genius faciat, seu Cæsaris istud,
His ex quo posuit mœnia clara locis.
Innumeros proferre tibi Tristane valerem,
Facundi egregios doribus eloquij.
Quos inter sic Fabritius præcellit uterque,
Astra minora inter pura uti Luna micat.
Utque fides dictis constet, lege iunior horum
In lucem emisit quod graue nuper opus.

*Ad Francis. Olivarium Franciæ
Cancellarium.*

Maxime vir penitus nostris infixæ medullis,
Absentem teneant me patriæ arua licet:
Nunquæ animi virtus clara, quæ laude merentem
Aequales longè te vehit ante tuos:
Efficit absentes ut quauis simus, amemus
Te tamen, & nostro sis quoque in ore frequens.
O si spectari posset pulcherrima virtus
Humanis oculis, ut Plato magnus ait.
Quales & quantos sibi conciliaret amores,
Quos hominum affectus mentibus imprimeret?
Virtutem Franciscæ tuam nos cernimus omnes,
Atque ex hoc autur fomite noster amor.

*Ad Eudonem Collignium Cardina-
lem Ampliſſimum.*

*Eſt tibi nobilitas utrâque ab origine ſumma,
Eudo, per innumeros quam reperimus auos.
Maternum nam ſiue genus ſeu ſtemma paternum
Querimus, hîc illic ſplendida cuncta patent.
Sed quota pars laudum domus eſt antiqua tuarum?
Illuſtriſque ſuis gens ab imaginibus?
Omnibus eſt titulus pluris tua maxima virtus,
Aurea qua celſum tollis ad aſtra caput.
Et quæ, ſi inceleber, ſi forte inglorius eſſes,
Lumine te potuit nobilitare ſuo.
In te igitur fulgent duo pulchro affinia nexu,
Hinc animi virtus, ſanguinis inde decus.
At virtute iuuat potius quàm ſanguine niti,
Et fluxis præfers non peritura bonis.*

Ad Theophilum filium.

*Filius ante mihi, mellite Theophile, vixit,
Eiuſdem tecum nominis anniculus.
Hunc poſtquam è cunis rapuit ſæuiſſima Clito,
Et tenerum in campos tranſtulit Elyſios:
Eſt te enixa parens duodeno denique partu,
Fœlici mecum iuncta Gelonis aue.*

*Ne mihi deleret iucundam obliuio vocem,
Collibuit ſimili te vocitare nota.
Quid velit attendas ſupereſt tam nobile nomen,
Nam diuinus eo ſignificatur amor.
Chryſogoni nomen ſubamarè Tullius olim
Perſtrinxit, mores eius ob illicitos.
Tu cauè deſignes quicquam quod nomen honeſtum
Eleuet, aut turpi crimine dedecoret.*

Ad Henricum Regem.

*Debita, pèrque manus caperes cum ſceptra parentis,
Ornatus tanto cœlitus imperio:
Intonuit leuum, delapſâque flamma per auras
Ardentem expreſſit ter ſinuata facem.
Siue anima illa fuit rapti genitoris ad aſtra,
Viſentis regeres quo tua regna modo:
Indicio potius ſeu Iuppiter edidit illo,
Eſſe ſibi imperij grata elementa tui:
Nimirum interpres quicunque ea ſigna notauit,
Portendi hac dixit non niſi magna nota.
Per te certa fides cœli eſt Henrice fauentis,
Oſtentum firmant & tua facta Deum.*

Ad Adrianum Druſum.

Maxima natarum nupſit tibi, Druſe, mearum

*Vix illi impleta tertia olympiade.
Vltro adeo teneram tecum coniunximus ipsi,
Exigeret socios vt simul illa dies:
Disceret & formam vitæ erudiente marito,
Artifice vt fingi pollice cera solet.
Dij faxint videam ex vobis, Adriane, nepotes,
Et contingat aui nomen habere mihi.
Nam superent quanuis ex coniuge pignora septem,
Dulce tamen vestram cernere erit sobolem.
Dum non degeneret rara à virtute parentum,
Exprimat & filo corporis vnde jata est.*

Ad Scauolam, de cade Alexij Rufi.

*Ne nimium studeas cogendis, Scauola, nummis,
Néve auri cumulos dñs & auarus ames:
Ante oculos Rufus versetur Alexius, oro,
Præbeat exemplum conspicuūque tibi.
Nam dum condit opes, de foſſoꝝque incubat auro,
Hunc consanguinei nocte silente necant.
Fallaces curas, & spes ò Scauola vanas!
Sape suo imprudens se iugulat gladio.*

Ad Cardinalem Lotharingum.

*In viuos non verius amor se ostendere tantum,
Aut hominum debet prospera fata sequi:*

*Post vitæ excessum nam qui desiuit amare,
Hic in amicitia næ simulator erat.
Tu veries specimen, Regum ò sate sanguine, amoris,
Tam longo inspectus tempore mille modis.
Post tamen eminuit FRANCISCI funera, quanti
Illum tu faceres, diligeresque prius.
Nam quoties vestra de consuetudine sermo
Nascitur, ex oculis defluit vnda tuis.
Verum est, crede mihi, sœuit quod dicere vulgus,
Qui non ossa amat, is fictus amicus erat.*

Ad Virginem Christi Domini Matrem.

*Nympha decens, cuius non est præconia fari,
Nec meritas laudes par vt i ferre polo.
Quanta expleuerunt imo tibi gaudia sensus,
Gestijt & quanta mens pia lætitia,
Aliger ætheria cū lapsus ab arce satelles,
Vt summi afferret nuntia fausta patris:
Exiguæ intrauit subitus penetralia cellæ,
Fundeabas humiles casta vbi fortè preces?
Illud Ave fœlix dulci cū protulit ore,
Te diuinarum plenam ait & Charitum?
Præpetis insolita stupefacta salute ministri
Ecquid, apud te agitas, talia verba velint.*

Erigit attonitam Gabriel solamine dulci,
Et domini exponit mollia iussa sui.
Te concepturam sine semine, Nympha, virili
Asserit, & sacri flaminis illud opus.
Aetate in vieta grauidam subiungit Elisam,
Et summum quæ vult omnia posse Deum.
Protinus auditis pares sermonibus istis,
Ancillam æterni tæque ais esse Dei.
Responsa exierant vix illa loquentis ab ore,
Cum vigor omnipotens viscera casta subit.
Fis genitrix eius totum qui condidit orbem,
Et manet illæ sæ virginittis honor.
Floribus è vernis ut apes flauentia mella
Concinnant, florum & gratia nulla perit:
Sanguine de puro sic Spiritus almus Iesum
Ventre figuravit virgo beata tuo.
Vlla nec idcirco fers detrimenta pudoris,
Natiuum at retines inuiolata decus.
Condito ab orbe fuit similis tibi fœmina nulla,
Orbis ad interitum nulla futura tibi est.
Vni quippe datum diuinitus, vberem Regem
Ut caelestum aleres virgo parénsque tuo.
Ut geminæ ferres naturæ innupta Gigantem,
Matris parte hominem, parte patrisque Deum.
Qui patrem in terra nec habet, nec in æthere matrem.

Dicere quem verè possumus Androtheum.
Diua parens, cui nix candore & lilia cedunt,
Cælo phidiaco quòdque politur ebur:
In, contenta, bonam Pæana hunc accipe partem,
Quem tibi Macrinus lufit amore pio.
Macrinus, Triados qui sanctæ augusta secundum
Numina, Reginam tæque veretur heram.

In Christianorum liberalibus hymnus.

Immensum rutilat lux hæc præclara per orbem,
In qua narrantur prælia CHRISTE tua.
Quippe triumphato tenebrarum principe, pollens
Inuicta spoliast Tartara nigra manu.
Infœlix nimium primæuæ noxia matris,
Propter quam vitæ lumine cassus homo est?
At rursum Mariæ fœlix diuina propago,
Cuius ope hæc sumunt mystica liba pij?
Illa sit eximio celebris Regina triumpho,
Illa sit indictis sæpe iterata modis:
Lurida quæ peperit spoliantem Tartara Regem,
Stellantis solium cuius in arce poli est.
Quos nunc offerimus Deus immortalis honores,
Et quas sollicita sedulitate preces:
Suscipe placatus nostris & cantibus aurem

Adde, fouens turba vota modesta tua.
 Tu nunc conspicuus, superato & funere victor
 Astra tenes, magno proximus esque patri.
 Sit virtus, & honos, & laus tibi Christe perennis,
 Sarcina quo nostra est facta iuuant leuis.
 En agni ubertim roseo ut perfusa cruore,
 (Vnde eterna salus) concio leta nitet?
 Crimina quippe lauans hominum virtute potenti,
 Perpetua vitæ florida dona refers.
 Sacramenta stupens hodiernæ ingentia lucis
 Mens, data & immeritis emolumenta, tremuit.
 Nam leo ab antiqua sublimis origine Iudæ
 Surrexit victis hostibus è tumultu.
 Visus & in terris fracto rediuius Averno,
 Affixas Sion gessit & exuias.
 Dic mihi Pluto rapax, dic vane tenebrio, posthac
 Quid poteris? fraudes interiere tuæ.
 Tu rigidis nexus loris, atque abditus antro
 Igniuomo, horrendis vocibus usque tonas.
 Nostanta efferimus festo miracula cantu,
 Atque agimus grates qui dedit ista DEO.
 Et quid adhuc, Iudæa, manes incredula? quidve
 Christi adum sanctos spernis adire choros?
 Respice uti canimus nostro præconia Regi,
 Ut lato assiduas fundimus ore preces?

Atque redemptori persoluimus Orgia CHRISTO,
 Dicimus & resona carmina culta lyra?
 Tu verò spes certa hominum, patris alma potestas
 Aetherei, nostrum percipe CHRISTE melos.
 Audi quæ petimus, nexorum vincula solue
 Hac luce, & populo propitiare tuo.
 Fac age perdomita nos morte resurgere tecum,
 Tecum immortalis lætitiæque frui.
 Fac veniat labens mentes Paracletus in imas,
 Nostræque corda suo numine purificet.
 Hæc sunt sola, pater, famulorum vota tuorum,
 Quæ bona si fuerint, fac ea CHRISTE rata.

De Henrici secundi Francorum Regis nomine.

Nomen habes Regis lustrali à fonte Britanni,
 Illic qui octauus nominis huius erat.
 Scuitia veteres fertur qui æquasse Tyrannos,
 Immitisque foris, implacidusque domi.
 Oderis idcirco nomen ne Henrice molestum,
 Nèue id propter eum dedecori esse putes.
 Huius apud Francos Rex nominis alter haberi,
 Omen, crede mihi, dulce secundus habes.
 Impositum haud homines nomen tollitve, premitve,

At meritis hominum tollitur aut premitur.
Sic domui dominus decori est, domino haud dom' ipsa,
Sumptibus immensis aedificata licet.
O antiqua domus, dominus quàm contigit impar?
In dominos id enim dicitur indecores.
In manibus est ergo tuis, stirps aurea Regum,
Gallica qui digna sceptrata tulere manu:
Nominis hanc delere notam, Rex Anglus inussit
Quam prius, elogijs & reparare tuis.
Subiectos populos nam cùm moderabere clemens,
Nomen plausibile protinus istud erit.
Perge igitur quo iam coepisti incedere gressu,
Gratum à te incipiat nomen ut esse tuum.
Hoc Henricus erit merita virtute secundus,
Quod Cyrus, Cæsar, Scipio, Timoleon.

*Ad Annam Commorantium Equi-
tum Magistrum.*

In mare dum Rhodanus rapidis fluet incitus undis,
Latuago insubres alluet amne Padus:
Præclara, ANNA, tuæ laudis monumēta manebunt,
Palma & fidus erit testis uterque tuæ.
Te ductore fuga sese subtraxit inermi
Austriades, nostris cessit & inferior.

Te ductore fuit non ulli Flandria damno,
Et nocitum Morinis obsidione nihil.
Te ductore Subalpinas exercitus vrbes
Taurinūque ferax Regius asseruit.
Quid memorem factas te sæpe interprete paces,
Cum populus vel quid fœdera finitimis?
Quæ mansura diu fuerant, nisi liuor iniquus
Vtilium rerum præpedisset iter.
Hæc æterna tuæ sunt præconia famæ,
Quod Res Franca opera floruit usque tua.
Nec regni fines sunt te curante minuti,
Hostiles metuit gens neque Gallæ minas.
Non amissa foret turrita Bononia bello,
Non raperent nostras Cæsar & Anglus opes:
Rexisses illo si clauum tempore, nostris
Tempestas ea quo finibus incubuit.
Sic superis visum, ut virtus tua clarior esset,
Differret quid dux à duce, virque viro.
Iratu sic cùm castris cessaret Achilles,
A Teucris Graius plurima damna tulit.
At ubi placatus consueta rediit ad arma,
Mox fugere Phryges, Hector & ipse cadit.
Eia age quid magni ducis experientia possit
Exere, & Henrici regna tuere tui.

*Ad Petr. Castellanum Pontificem
Matifconum.*

Non emo spem pretio dixisse Terentius olim
Fertur, & hoc dicto nos docuisse rudes:
Præmia pro certis non esse incerta petenda
Rebus, id Aesopo quod monitore liquet.
Nanq; apud hūc, minima pro re qui prætulit umbram
Maiorem, vana fallitur illecebra.
His ego iam senio fractus doctoribus vtor,
Ne subeam vitæ certa pericla meæ.
Néve meis natis, volo dum prodesse, caputque
Obijcere innumeris casibus, officiam.
Da veniam Antistes mihi si timeoque, meisque,
Nam pariter me & eos vna ruina trahet.
Inseuit volucris natura benignior omni,
Implumes pullos quando ea cunque fouet:
Ipsi ut alendorum Princeps sit cura suorum,
Consultum prius ijs, quam sibi, & esse velit.
Hoc equidem exemplo, Antistes doctissime, motus
Commoda natorum præfero sponte meis.
Nam Genium fraudo, me vilibus induo pannis,
Nutriri ut possint commodiusque tegi.
Ingenitum morem hunc mihi non damnabis opinor,

(Ingenij bonitas si modo nota tui est.)
Vtpote quem videas infixum animalibus illis,
Humani sensus quæ ratione carent.

Ad Henricum Regem. Ex Sangelasio.

Tu, quem bellipotens veneratur Francia primum,
Submittit fasces & cui nobilitas:
Colligere hinc poteris flores per roscida prata
Qui tibi se rubris exinuant folijs.
Vni inquam tibi se exinuant surgentis in ortu
Auroræ croceo cum micat è thalamo.
Ecce, tuum caput ut cingat, sincera colorat
Se rosa, & innato fusa cruore rubet.
Conscia quàm crines sit complexura verendos,
Et quàm sydereas circuitura comas.
Deberi & reputans longè maiora tibi, quem
Ornare his sertis ambit odoriferis.
Pulchra tibi geminis seruat Galathea canistris
Rasilibus fructus, inde datura, suos.
Hoc lauros virides, isto componit oliuas,
Symbola victoris, symbola pacifici.
Sic Nymphis audita decens Dyctinna canebat,
Cuius ut audiuit Pan quoque dulce melos:
Henrici dixit sunt hæc noua carmina Regis,

Conueniant quoniam non alij ipsa Duci.

Ad Catharinam Reginam.

Laurigeros foueas vates quòd temporis huius,
Et si quod dignum nomine carmen ames:
Id gentile tibi: morem Laurentius olim
Hunc habuit, proauus qui tibi, Diua, fuit.
Doctorem ille etenim studijs sic fauit honestis,
Regia vt ijs ipsis munera sæpe daret.
Iascaris, Hermoleos, Picus Mirandula testes,
Atque alij prompta quos refouebat ope.
Nuntia ad Elysias ò si descenderet umbras
Fama tuòsque illic exhilararet auos?
Reginam & Galli faustam te diceret orbis,
Florentem imperio diuite, prole, viro?
Gauderet Clemens ò gaudia quanta, Leoque,
Pontifices summi qui duo nuper erant?
Omnis sed supera cum manet ab arce potestas,
Sunt hæc propitij dona vocanda Dei.
Qui te adeo celsam, qui tam Catharina potentem
Iudicio arcano cælitus esse dedit.
Ne Valesi genus hinc ventura ob'tteret atas,
Vnde tot inuicti prosiluerunt Duces.
Fœlix ò mulier gens cuius partibus illa

Flor: scit ternis, & rediuiua viget?
Gens augusta inquam multos dominata per annos,
Productrix Regum, nec minus Indigetum.
Nam nisi nupsisses Henrico sceptrum gerenti
Francorum, gentis qui super vnus erat:
Quis scit an ille alia sobolem ex vxore daturus
In regni fuerit commoda liligeri?
Partibus ergo tuis plaudant respublica, Rêxque,
Hic quoniam natos cepit, at illa Duces.

*Ad Margaritam Valesiam Henrici
Regis sororem.*

Principis eximios facit indulgentia vates,
Quam pulchrum lepidis elicuisse modis.
Res etenim opprimerent Lethæa obliuia claras,
Strenua Scriptorum cura nisi ipsa foret.
Carminibus monstrata via est & regula vitæ,
Gestæque magnorum sunt celebrata virum.
Ergo & apud Reges fuerant in honore poetæ,
Præmia & Aonijs digna habuere chori.
At quoniam sæclo hoc virtutum est rarior usus,
Et bona pars hominum viuimus indecores:
Vatibus à sacris cantari vile putamus,
Deductum carmen vix facimusque pili:

*Tu verò, virtus rutilo quam tollit Olympo,
Regia quæ factis stemmata, Nympha, probas:
Non aspernaris Musarum dona piarum,
Et magni vaturn scripta operosa facis.
Hoc regale putas, animi nec falleris. an non
Hanc Franciscus ijt Rex pater antè viam?*

*Ad Francisc. Mommorantium Equi-
tum Magistri filium.*

*Inuisus nimium mereârque ingratus haberi,
Cuius & eluerint secula nulla notam:
Mommorantiadæ si non ea carmina mittam,
Quæ gracili modulator qualiacunque sono.
Nam cum transferim florentis prima iuuentæ
Tempora aui relictis liminibusque tui:
Eius natorum fuerim præceptor, & idem
Sedula rectoris munia præstiterim:
Magdalena parens tua me sit & vasa magistro,
Sacrarum discens ipsa elementa precum:
Auspice patre tuo domina cum verfer in Aula,
Insinuer nostris Regibus eius ope:
Mommorantiadas si non mea barbitos ornet,
Illustrémque domum sydera ad alta vehat:
Ette præcipuè qui delectaris honestis
Artibus, Anidum quémque palestra iuuat:*

*Quique togam duris socias ciuilitè armis,
Gradiuo Phœbum nil & obesse doces:
Culpabor merito, dicârque oblitus honoris,
Quo me tum genitor, tum tuus auxit auus.
Non cadat in nostram, Iuuenis rarissime, mentem
Hæc nota, vt elinguis tot benefacta premam.
Nam dum luce fruar vitali, martius Anna,
Tu, fratresque tui, totaque clara domus:
Romanoque nitens Heros Collignius astro,
Ex amita genitus splendidus Eudotia:
In nostris eritis celeberrima nomina libris,
Vestrarum laudum præco Macrinus erit.
Tu modo redde vicem, & me commendare memento,
Sæpe tuo patri de meliore nota.
Fac mihi sit quod erat Romanis vatibus olim
Mecœnas atavis Regibus ortus eques.*

Ad Io. Pepinum Carnuten.

*Qui docuit paruum Chiron Centaurus Achillem,
Notus erat studijs perceleberque suis.
Nanque artes medicas inuenta salubria norat,
Et quam omnis radix herbæque ferret opem.
Non minus erudit ad munia Martis alumnum,
Quoque vibranda modo Pelias hasta foret.
Vtque illi decori doctor fuit inclytus omni*

*Arte, à discipulo sic decus ille tulit.
 Anna belligeri Franciscus maxima proles
 Creditus est cura, docte Pepine, tua.
 Ut iuuenem informes praeclaris artibus illis,
 Quas sciri sit opus militiae atque domi.
 Eloquium prae, facunda & munera lingua,
 Cognosci verbis quae potuere tuis:
 Naturae ac rerum tibi notio plurima, dici
 Ut merito possis nomine Phyllirides.
 Armis ò utinam aequiparet Franciscus Achillem,
 Túque illi decori-sis, sit & ille tibi.
 Et non degeneret maiorum à laude suorum,
 Ante ortum CHRISTI quos viguisse liquet.
 Et qui nobilium primi sacra nostra professi,
 Inconcussa animi pernitueret fide.*

Finis Epigrammatum & Elegiarum.

*SALMONII MACRINI IVLIO-
 dunensis Cubicularij regij Naniarum libri tres,
 De Gelonide Borsala uxore charissima: quae an-
 nos XXXX, menses II, dies XV na-
 ta, obiit XIII Iunij, Anno Domini M. D.
 XXXXX.*

*Ἰακώβος Γωπύλας ἱατρὸς εἰς Θάνατον.
 Τίπτε μοί τιν' ὧ μοῖρα πονεῖς, καὶ πάντα ταρξάσῃς
 οὐλομένη, θνητῶν ὡς γλῶσς Ἰζολέσῃς,
 Καὶ γὰρ θηλυτ' ὄρω αἰσθανῶν πᾶσι δεισ' ἀφανίζῃν,
 Ἀλλ' αἰ μὴ ἦλαι σελὶς εἰς φαιδρὸν πεφύρῃ.*

*Comes Alsinous.
 Carmina si moueant Manes, & Numina: carmen
 Numinaq; & Mānes, quo moueantur, habent.*

*LVTETIAE
 Apud Vascofanum, uia Iacobaea ad insigne Fontis.*

M. D. L.

CVM PRIVILEGIO.

AD MARGARITAM A
Francia, Biturigum Ducem, Henrici Regis
sororem unicam, bonarum artium patro-
nam, Salmonius Macrinus.

Ni uerear ne te funestet lugubre carmen,
N' eue mea uxoris exequialis honor:
Obtulerim ipse libens hoc quale est cumq; libelli,
Hanc rationem oci reddere meq; iuuet.
Prædita uirgineo sed cum sis Nympha pudore,
Regia stirps, Regum deinde futura parens:
Nil tibi funereum, nil lamentabile sit par
Offerri, frontem quod tibi nube tegat.
Læta dicata prius uulgassem lætus, at illa
Suppressit nuptæ mors inopina meæ.
Dæueniam, & caris concede Gelonidos umbris
Officio ut faciam debita iusta pio.

SALMONII MACRINI IVLIO-
dunen. Cubicularij regij Naniarum liber pri-
mus, De Gelonide Borsala uxore cariss. nuper
defuncta: Ad Io. Moreium, Canonicum Pa-
risien. Cardinalis Bellaij Secretarium.

AESTATE Morei præterita, tuis
Quando hospitabar lætus in ædibus,
Longasque lucas transigebam
In studio solito quietus,
Inauspicatis ecce repens tibi
Pennis ad aures fama uolat meas,
Fato esse sublatam Gelonin,
Perpetè eam quatiente tussi.
Sensus Macrini nuntius hic ita
Turbauit omnes, ut subito morti
Optaret, & caræ tot annos
Esse obitus socius, uiaq;
Nam cogitabam me miserum labor
Quantus maneret deside in ocio
Antè educatum, liberumq;
Sollicitum minime meorum.
Qui tunc alendi iam uieto à patre,
Curanda cui res inde domestica,
Prouinciam ast huius Gelonis
Omnimodam mea sustinebar.

Hac prater, illex illa suauitas
 Qua condiebat colloquia omnia,
 Morum ille candor puriorum
 Quo Scythicas domuisset iras:
 Emollisset cordaque barbara
 Lestrygonum, menti assidue mea
 Infixus haerescit, tenaci
 Aegrum animum cruciatq; sensu.
 Quid pleetra linguae blandiloquentia,
 O risq; dulces nectarei sonos
 Dicam, quibus Pænos leones
 Et Numidas cicurasset ursos?
 Fecit Gelonis sola, uti crederem
 Quaecunque prisca carminibus suis
 De Thrace scripserunt, & amnes,
 Et rapidos remorante uentos.
 Nam multinervi Bistonius lyra
 Quæ fecit Orpheus, eloquio mea
 Egisset orandi perita
 Flex animo, idque citra laborem.
 Has Parca dotes insatiabilis
 Inuidit illi ne, an potius mihi?
 Felix eisdem qui fruebar,
 Semideos & habebam inter!
 Proferre maius nescio quid placet,
 Si quid decorum, si quid & utile

Salmo niana

Salmoniana ex officina
 Prodierat melicis Camœnis:
 Confors iugalis suauiloquens tori
 Dictabat illud totum, & Apollinis
 Artes obibat, nunc diserto
 Ore, oculis modò grata patis.
 Sæpe extulerunt laudibus hanc sacra
 Regina, & eius sæpe nitentia
 Ora intueri gestiere,
 Fama animos cupidos agente.
 Mors sua momento hæc rapuit breui,
 Contra queat nec tēdere quispiam,
 Pthijs uel armis si tegatur,
 Herculeas superet ue uires.
 Hoc uulnus, hospes, tam lachrymabile
 Si non relatum mi adibus in tuis,
 Solatus esses nec dolentem,
 Vltimus ille dies fuisset.
 Summo Tonanti sed quoniam nefas
 Pugnare, nec si fortè cupiueris,
 Idcirco quicquam consequeris,
 Teq; tuo iugularis ense:
 Morem gerendum iam statuo mihi
 Necessitati, & clamito cernuus
 Vitalis auræ datori,
 Eius ut irata sit uoluntas.

A iij

Fiat quod optas, sancte poli artifex,
 Nil nempe iniquum, nil facis improbum.
 Regisq; ut est regum iubere,
 Sic hominum obsequi ei iubenti.
 Duntaxat istud, summe Deus, tuam
 Clementiam pro coniuge poscimus,
 Ut lumine indutam superno
 Esse uelis sine fine tecum.
 Et si qua labes fortè inoleuerit
 Terris agenti, carnèque noxia,
 Placatus ignoscas, ab eius
 Omni animam maculæque purges.
 Passum esse natum pro populo tuum
 Effuso abunde sanguine, credidit,
 Et morte commendans in ægra
 Se tibi, ter ueniam petiuit.
 Exaudiendas non dubito preces
 Quas ore fundo mentèque supplici,
 Placabilem se nam recepit
 Omnipotens fore pœnitenti.
 Hæc pro exoluta compare corporis
 A mole sat sint, at superest ope
 Nitamur ut summa pudici
 Ne thalami merita exolecant.
 Intelligent & postera secula
 Quàm nos amantes nexuerit duos

Affectus

Affectus ardens, & cupido
 Mutuus, igne facis maritæ.
 Non consequemur funeris improbo id
 Sumptu, sepulchri mole nec ardua,
 Nec dextra Apellis, Phidiæue,
 Exequijs neque persolutis.
 Iniuriosi temporis hæc timent
 Obluiones, & cariem, & situm:
 Subducet his uentus, uel imber,
 Vel senium, decus atque honorem.
 Cæipoëtæ hoc Pierides dabunt,
 Scriptæq; tristi carmine nenia,
 Quas deinde testudo recusis
 Dulce sonans fidibus recentet.
 Testes amoris coniugijq; erunt
 Hæc de sepulta scripta Gelonide,
 Dum Sequana urbem Parisinam
 Diuiduo amne fluens secabit:
 Voluminoso lapsus & alueo
 Normana adibit tortilis æquora,
 Aliq; dum scandet Senator
 Atria purpureus palati.
 Proli Philippi plura quis adstruit?
 Pugnax ne Lagi filius, ad Pharon
 Exangue dum defert cadauer,
 Funerat eximiâque pompa:

A iiij

*C*urat referriq; in numerum Deum, &
*S*acros honores sancit? an inelyta
*V*ictoris euulgans Clitarchus,
*E*t Sículus Diodorus acta?

*S*criptore rerum nil diuturnius
*G*estarum, & ipsis historijs. meum
*T*estari eo pacto dolorem, ac
*F*lere uelim exanimam Gelonim.

*V*os coniugalis quos sociant tori
*L*audata Christo fœdera, sola quos
*D*electat uxor casta castos,
S ponte poëma meum legetis.

*A*t quos lupanar pestiferum iuuat,
*E*t pellicatus gaudia turpia,
*S*ecedite istis à libellis,
O di ego uos ueluti profanos.

AD IO. BRINONEM SE-
natorē Parisien. Villaniarū dominum.

*P*RAETERIVERUNT duo, Brino, menses
*I*am, tuus postquam senet hic Macrinus,
*E*t moræ egrescens patitur molesta
*T*edia longæ.

*I*nterim absenti sua rapta coniunx
*M*orte festina illa placens Gelonis,
*A*h uiri eternum memoranda grato
*O*re Gelonis.

Prima

*P*rima nuptarum, fuit illa donec
*V*ina, moratæ probitate uitæ:
*P*ostquam at excessit, superis in axe
*A*ddita Diuis.

*V*t mihi angorum seges aucta surgat,
*S*ensibus curæ ut renouentur imis,
*E*n mihi Drusus gener inquieta
*L*ite laborat.

*C*uius ut causam uideas, precamur,
*I*udicis partes obeas & æqui,
*T*e quod acturum scio, nemo quāuis
*A*ntè rogarit.

*S*ponte currenti sed equo, quod aiunt,
*S*æpius subdi solet acre calcar,
*Q*uò fuga laicum celeri incitatus
*P*eruolet æquor.

*N*on opus nostro monitu, fatemur,
*V*t tui adiutes generum poëta,
*S*at superq; in nos tua nam patescit
*P*rona uoluntas.

DE MORBO ET OBITU
GELONIDIS.

*T*AM rari capitis Melpomene pia
*D*ictristes obitus, duraq; funera,
*E*t solare uiri corda Gelonide
*A*missa propè mortui.

Annis illa tribus tu sŭt integris,
 Pulmonum euomuit follibus excitis
 Rubris sputa notis sanguinis illita
 Cum tu sŭt assidue exscreans.
 Quid non Pæoniæ miscuerunt opis
 Insignes medici, patria quos habet?
 Venere Herbulius, Cottarus, Acrimons,
 Necnon Galcherius domum.
 Nil herba faciunt, tritaque pharmaca,
 Nil uictus ratio, & puluis aromatum,
 Toto in deterius cuncta triennio
 Cedant, & medici stupent.
 Quanto magnanimi robore pectoris
 Immitem illa uicem pertulit, & luem
 Morbi tabificam! sollicita ut nihil
 Quod iussum foret abnuat!
 Matronæ interea munere fungitur
 Indefessa, domus cuncta negocia
 Curat, dissimulat strenua & intimi
 Vim morbi insuperabilem.
 Aetholæ tunica coniugis Hercules
 Sumpta, pestifero sanguine collita
 Nesci, non tulit incendia fortius
 Oethæo moriens iugo.
 Vicini quoties, & soror, & parens
 Aegrotantem aduunt, profilit obuam,
 Occultatq;

Occultatq; potest quatenus, omnia
 Morbi signa hilaris sui.
 Illi sermo frequens de Domino Deo,
 Rebus colloquium deq; domesticis,
 Informat sobolem moribus optimis,
 Et cultu Superum: habuit.
 Cum linquenda domus fortè mihi foret,
 Vadendum peregre: oh ne dubites (ait)
 Mi uir, carpe uiam, mollibus interim
 Fallam tempora fabulis.
 Fallam colloquijs, atque libellulis
 Quorum frugifera est lectio: dormiam
 Inter saepe diu, muta quietibus
 Obluctabor idoneis.
 Hortatu assiduo coniugis in uiam
 Aula angusta petens limina me dedi,
 Eheu quàm illa fuit dura profectio, &
 Infelix misero mihi!
 Vix dum Luna suos finierat dies,
 Ex quo absens fueram compare ab optima,
 Funesta ecce repens febris, & ingruit
 Lethi extrema necessitas.
 Hanc presenti animo prouida noscitans
 Quæ uerba explicuit! quàmq; salubriter
 Adstantes monuit, recta capefferent,
 Mundi auris neque fiderent!

Post hæc deficiens laudibus in Dei,
 In Christumque uocans ut ueniam daret,
 Mox felicem animam reddidit in patris
 Venturam Abrahami sinum.
 Claro euecta polo quin sit ea ambigam?
 Cum testis fuerim religionis, &
 Eiusdem fidei? quàm proba uiderim
 Quàm semper pia uixerit?
 Quàm constante uirum pectore amauerit,
 Illi paruerit subdita, literæ ut
 Sacra præcipiunt, munia obiuert
 Vxor is satagens bonæ?
 Doctrinæ imbuerit nectare liberos
 Cælestis, studio fouerit inuicem,
 Matri morigerans semper adhæserit
 Morbis inualidæ ac senî?
 In nudos fuerit prodiga pauperes?
 Quauis parca rei cetera & abstinens
 Priuata, reliquis quæque notabile
 Matronis specimen daret?
 His nam conspiciam moribus æthera
 Admissam in liquidum incredulus hæsitæ?
 Gaudere aligeros inter & Angelos
 Immortalia gaudia?

PRO GELONIDE

preces ad Dominum.

PRO

PRO tua supplex pietate nostræ
 O Deus, quaeso miserere nuptæ,
 Hanc bea iugi requiete nuper
 Morte solutam:
 Carnis exutam spolijs & huius
 Lucis æternæ radijs serena,
 Vinat ut tecum, Deus alme, cuncta in
 Secula felix.
 AD INVIDVM. PENE-
 lopes, & Gelonidis comparatio.
 CARPIS quod nimis laudibus efferam
 Extinctam propera morte Gelonida,
 (Quadragesimus annus
 Vix expleuerat orbitam,
 Cum seu a innocuam subruit Atropos,
 Immatura colus filaq; discidit,
 Atque ætatis honorem
 Vnca falce fera abstulit.)
 Si liuore nigro percitus iniquas
 Hæc, nil probra moror, uix facio & pili,
 At si nescia ueri
 Mentem inuasit opinio,
 Insigni usque adeo laude Gelonidem
 Indignamq; putas, immodico uirum
 Et contendis amore
 Transuersum penitus rapi:

D a te morigerum, da docilem obsecro,
 A tque audi placidus quæ loquor, omnium
 P rimum, fasq; piumq;
 S it manes uenerarier,
 A tque ipsos meritis tollere laudibus,
 D einde efferre palàm fercula funerum,
 N ecnon condere rite,
 E ffusa ad Superos prece.
 O si fortè tibi cognita coniugis
 E sset uita meæ moribus aureis
 E xornata, nitensque,
 C ondita & fidei sale!
 V elles Mæonidæ grandiloquentiam
 N on in Penelopes gratiam inaniter
 F icta laude uagari,
 L usis uafritie procis.
 F ac commenta nihil fingere homerica,
 F accastam esse procis insidiantibus,
 T elam & nocte retextam,
 E t seruata Ithaco fidem:
 C ollatam his meritis Icaritida
 C um nostra ne uelis esse Gelonide?
 M ulti nominis illa
 E t si uxor fuerit Ducis?
 O rnarintq; genus stemmata regia?
 V irtus omni hominum par generi potest

Dono

D ono accrescere Diuūm,
 N ec refert locuples inops
 Q uis sit, iustitiæ dum teneat uiam,
 P eius morte nefas & fugiat, neque
 F amam turpibus actis
 V ilis dedecoret suam.
 Q uanquā hac parte sumus nos quoq; splendidi,
 C laro nata loco, & commemorabili
 S tirpe edueta Gelonis
 C iues inter erat suos.
 A t uiginti Ithacus menses absuit,
 E ssent dum Priami Pergama diruta,
 D ūmque euaderet æquor
 P er uastum in patriam redux.
 M ansit casta domi Penelope interim,
 N ullis uicta minis connubialia
 V nquam fœdera rupit,
 P romissa fidei memor.
 M ulto coniugij tempore sæpius
 A bsens ipse etiam, dum procures sequor,
 A tque angusta frequento
 F rancæ limina regiae.
 C ompar interea delituit domi
 E xpectans animis sollicitis uirum,
 E t uirtute magistra
 N atos impigra nutrit.

*V*nus coniugio traditur ex eo
*N*atus Telemachus, fertilis admodum
*B*is sex nostra Gelonis
*A*uxit pignoribus uirum.
*I*nsignes lepido carmine amantium
*N*otescunt Nemesis, Lesbia, Cynthia:
*Q*uas non lege iugant
*S*acra iura Hymeneia.
*S*i deforme uiro est magnifice loqui
*D*e consortetori, Naso agitur reus,
*P*ontanusque Ariadna
*P*ræco candidus in sua.
*E*t laudes meruit Claudia Statij,
*L*ucani celebris Polla opera fuit,
*Q*uæ facunda iuuabat
*S*cribentem numeros uirum.
*E*xemplo ueterum carmine ducor ut
*V*xorem exanimam perpetuam, licet
*O*mnès omnia dicant,
*E*t taxent studia hæc pia.
*P*ræsertim rutilo cùm liqueat polo
*F*actam illam esse Deam, coetibus additam
*S*anctis Calicolarum,
*S*uccos ducere nectaris.

AD EVSTA-

AD EVSTATHIUM BELLAIUM
magnum ecclesiæ Parisiensis Archidiaconum.
EVSTATHI, quanuis careas amanda
*P*role, nec uel fors tua uel seuera
*L*ex sacerdotum sinat ut iugali in
*F*œdere uiuas:
*S*unt tibi fratres tamen, atque fratrum
*L*iberi, qui ne uidearis orbis,
*N*êue inops prolis faciunt, nouantes
*S*temmata gentis:
*G*entis antiquæ, generisq; clari,
*Q*uod sua fultum serie per annos
*S*plenduit multos, Capeti ante prisca
*T*empora Regis.
*C*uiquod obstaret, neque ferre uero
*S*urripi hæredi diadema posset,
*A*h tulit duras sub acerbiorè
*V*indice pœnas.
*M*arte nam crudeli ea gens redacta in
*O*rdinem, amisit bona penè cuncta,
*O*pprimi ius ut solet à ui, & æquum
*C*edit iniquo.
*I*nde post longam celebris potensque
*G*essit ætatem meritos honores,
*E*t fuit magnis patriæ in periculis
*S*æpe leuamen.

Fata ad hæc donec meliora uentum est,
 Litteræ florent quibus elegantes,
 Atque collucent reparata fuluo
 Secla metallo.

Nunc tuos duræ meminisse sortis
 Inq; iustarum iuuat ultionum,
 Et domum gaudent ueterem uigere, &
 Esse potentem.

Filios fratrum satagis tuorum
 Artium cultu institui bonarum,
 Clarius reddat genus ut uetustum
 Addita uirtus.

Cura quid maius faceret paterna
 Iis suo quos & genuisset olim
 Semine, hæredes sibi & ipsa solos
 Esse iuberet?

Ista scribentem speciosa uatem
 Pectore adstricto dolor intus urget,
 Et cadunt furtim lachrymæ per ora
 Humida oborta.

Indicæ succis mea nupta canna
 Dulcior nuper modicam regebat
 Sic domum, donec rapuere fata
 Tabe peresam.

Hec tuos notus tero dum penates
 Et frequens conuina, repente tristis

Nuntius

Nuntius caram retulit Gelonin
 Funere mersam.

IN ASSUMPTIONE

Virginis Mariæ.

CHRISTI genitrix ô uenerabilis
 Dicent beatam secla per omnia
 Quam nationes post futura,
 Laude pia meritamque tollent.

Huius diei festa celebritas
 In quo petiisti æthera lucidum
 Nobis salutarem medelam
 Conferat, auxiliariis & sit.
 Tu temporali morte resolueris,
 Sed mortis atris nexibus haud potes
 Virgo aggrauari, deprimi ue,
 Quæ dominum genuisti Iesum.

De corporatum carne tua, omnis at
 Experte labis, dum sacer Halitus
 Commercij ignaram uirilis
 Axe superueniens inumbrat.

Mors hæc quid egit! quid tibi contulit!
 Ad clara uexit cali habitacula
 Te strenuo assumptam Angelorum
 Obsequio, uolucrisq; penna:

Sis nato ut istic iuncta perenniter
 Eiusdem & affestrix lateri hæreas,

B ij

Patrona

Patrona clemens obsecrantum
 Teq; hominum sine fine regnes.
 Frontem corona cingeris aurea,
 Fulgente gemmis & diademate,
 Fert dextra sceptrum, candidaq;
 Colla obeunt tua margaritæ.
 Ambit nitentis Sol humeros tibi,
 Sparsum coruscis & radijs tegit,
 Curvatur at Phoebe bicornis
 Sub pedibus niveisq; plantis.
 Hoc luculento prædita schemate
 Regina celi sancta decemplicis,
 O gentis humanæ querelas
 Audi agedum, uenia impetratrix.
 Inter ministras æthere quas habes,
 Nostram Gelonin fac numerarier,
 Quam nuper immatura mersit
 Funere mors obeuntem acerbo.
 Non illa uirgo est, pignora nam edidit
 Bis sex marito: casta tamen fuit,
 Morumq; sectatrix bonorum,
 Atque tui studiosa nati.
 Gaudere puro non modò uirginum
 Cœtu, pudicis matribus at soles
 O Diua, nam uirgo mereris
 Sola eadem atque parens uocari.

AD

AD GELONIDEM.

VLLA si restat tibi cura nostri,
 Atque respondes in amore nobis,
 Nuper in calumniis Geloni
 Vecta quadrigis:

Huc ades nonnunquam, agiliq; lapsu
 Coniugem moestum per inane uise,
 Data tua interdum niteatq; imago
 Noctis in umbra.

Pristini fomentum ades huc amoris,
 Atque inextinctum releua dolorem,
 Quæ mora, & gignit chaos, inter ipsa &
 Valla uiarum.

Cornea porta sed enim uidere
 Hinc tuos manes aueam Geloni,
 Vana non spectri per & acta portam
 Somnia eburnam.

AD EANDEM.

LVX centena agitur mihi
 Mœrenti in tenebris, semper & abdito,
 (Nam quæ compare gaudeam
 Amissa uacuis solus in ædibus
 Hortatrice Gelonide
 Illa inquam, & studiij signifera mei!)
 Ex quo te rapuit fera
 Mors, fatiq; grauis summa necessitas.

B iij

Tu saltem interea memor
 Nostri coniugij tædæ & amabilis
 Visisses uiduum uirum.
 Tu solata tuo colloquio fores
 Curis anxium edacibus
 In somnis, medio uel referens die
 Te nota sub imagine.
 Non noctes tacitæ gratæque somnia
 Non reddit mihi te dies.
 Hunc umbra in thalamum non tua uentitat
 blandis uocibus admonens
 Me, sint quanta tibi gaudiæque indicans,
 Stellata ætheris in domo,
 Lætis uel Elysij florigeri locis.
 An quem flere uides uirum
 Spernis delicijs ebria iugibus,
 Et Diuûm addita cœtui!
 An te parua Helene, paruus Honorius,
 Prima alui duo pondera, &
 Dulces coniugij primitiæ tui,
 At nobis nimium breues?
 An cum Dorothea cûmque Theophilo
 In cunis Helenus puer
 Extinctus prope morte, Pilippus &
 Horum maximus omnium,
 Tecum in floricomu gramine lûsitant,
 Ac ducunt

Ac ducunt choreas leues,
 Aeternis hilares in uiridarijs?
 An si istic uolucres canunt,
 Mulcent mellifluisq; aëra gutture,
 Et lactis liquor & faui
 Istic & latices nectarei fluunt
 Nunquam deficientibus
 Riuis, ad nemoris frondicorni latus,
 Iucundoque uirentia
 Cursu prata secant, manibus & pijs
 Prebent obuia gaudia,
 Tu secura tui coniugis interim
 Solati nihil afferas,
 Nec grata facie tristitiam leues,
 Cor pressum mihi quæ comest?
 Fac quod Philacides, & cupidum tui
 Metecum rape ea in loca
 Quæ felix colis, in regna perennia:
 Ut tandem hos gemitus graues
 Hæc uita fugiam tædia languida.

AD CAMILLAM FILIAM.

TV ME tu in lachrymas Camilla soluis,
 Mæroremq; meum integras uidendo,
 Iustas heu renouans mihi querelas.
 Sic nanque exprimis ore, amore, gestu,
 B iiij

Incessu, atque habitu modestiore,
 Flauis crinibus ocellulisq;
 Matrem dulciculam tuam Gelonin,
 Illam dico uenustulam Gelonin,
 Matronale decus, puellularum
 Vium exemplar & elegantiorum,
 Quas uita uia iuuat integellæ:
 Gutta ut non similis sit ipsa gutta,
 O uo ouum mage, lac magis uelacti.
 Proin dum te aspicio, hæsito dolendum
 Latandum potius ne sit, Camilla,
 Spectanti mihi candida ora matris
 In te ipsa, & tenerum genas rubentes:
 Representat enim exprimitq; formam
 Maternam species Camilliana
 Sic, mecum ut tacitus subinde mussem
 Presso murmure, & insusurrem amicis:
 Sic uultum atque oculos ferebat illa
 Mellita usque adeò, & placens Gelonis.
 Gratum id: uerum eadem quod absit angor,
 Quæ te comere munditer solebat,
 Nec non pectere, uestibusque raris
 Luce ornare decentius celebri.
 Quæ te plus alijs suis amabat
 Formæ ergo, ingenij uigore & acris.
 Quæ crebras dabat osculationes,

Ac te

Ac te molliculo in sinu fouebat,
 Informans teneram, insciamq; rerum,
 Doctrinaq; elementa prima tradens,
 Summa non sine recreatione,
 Et desiderio tuos uidendi
 Profectus, legeres uel ipsa si quid
 Doctrina utilibus sacræ libellis,
 Vel telas sueres acu Batanas,
 Et sudaria pingeres colore hand
 Vno Setaba, Sericisq; filis,
 Mauritania qua sœuit arte
 Psephum inscribere lineum scienter
 Meandris uarijs, & implicare
 Formis mille nouis sinus fluentis.
 Illa cheu illa obijt magistra dulcis,
 Indulgensq; tibi parens, Camilla.
 Nec tu iam amplius aut tuæ sorores
 Conspicabimini abditam sepulchro, an
 Admissam magis æthera in coruscum?
 Sancto ut cum grege uiuat Angelorum,
 Immortaliter Indigesq; regnet
 Aspectu Triados beata diæ.

Finis primi libri.

SALMONII MACRINII IVLIO-
dunen. Cubicularij regij Næniarum liber se-
cundus, De Gelonide Borsala uxore chariss. nu-
per defuncta: Ad Adrianum Drusum generum
suum.

IMMATURO obitu hoc coniugis optima
Hærentisq; mihi sensibus intimis
Missa Druse mones dulcis epistola
Multis ingenij luminibus lita,
Perfusaq; faus eloquij tui,
Me fortem exhibeam, magnanimum, arduum,
Atque erectum animi, morigerumque ei,
Qui vitæ dator est, quam repetit tamen
Quando collibuit, nec querimonia est
Vlli iusta homini, cur ita agat Deus.
Vas quærat figulo fictile an à suo
Sit cur urceolus cur ne sit amphora?
Cur magni precij cur minimi? id nefas.
Respondere enim sic libitum mihi est,
Nec uas artificem iure redarguat.
Incultans igitur talia identidem
Pauca ex uiuificis sumpta sacrarijs,
Conaris soceri tædia pellere,
Et sopire animi mæstitiam mei.
Adde præterea, nuptam ita mortuam

Te

Te præsentem meam teste & idoneo,
Vt sit flere nefas ipsius exitum.
Illi sermo fuit uoxq; nouissima,
Cum adstantes moritura erigeret modò
Diuinis monitis erudiens, modò
Cum demisso animo posceret arbitrum
Celestem ueniam, uoceq; supplici
Oraret misera ut propitius foret:
Vellet participem sanguinis esse eam
Vltro ille arborea quem cruce fuderat,
Pro culpis hominum uictima fontium
Iudæi tumuli uertice in edito.
His uerbis, fateor, Druse salubribus
Non pugnare pium est, uerius & nihil
Cortina ediderit Delphici Apollinis
Vnquam. Nescio quo me fragilem tamen
Transuersum dolor ac æstus agit modo
Curarum, in trepida mente reciprocans
Inter spem atque metum, & pectore mobili.
Manant scripta lego dum tua lachrymæ
Furtim, implentq; sinus, oraq; tristia:
Et nunc cura subit me uictum ac senem
Intus discrucians de grege liberum,
Quærenda est teneris queis alimonia,
Mores artificis pollice molliter
Fingendi, solet ut cera noua & sequax.

Vnius fuerat quod studium haecenus
 Matris, nunc humeris prae graue onus meis.
 Succurras nisi si Druse Gelonide
 Rapta mecum obeas istaque munia,
 Mecum uxore tua fractum animi, anxium,
 Perplexumq; iuues, tu socerum, haec patrem.
 Solantur sed enim miq; animum erigunt
 Pressum uerba mea coniugis ultima,
 Aetna & uita prius puriter, infimo
 Quam inculpata potest esse hominum solo:
 Hic nemo uitij nam sine nascitur,
 Ast ille est, onerant quem minima, optimus.
 Eius quae pietas, religio, fides!
 Quantus Druse pudor, quantaq; castitas!
 Quam prompta inq; inopes dextera! credere
 Quae me urgent thyasis esse Gelonidem
 Admissam aethereis, & Superum choro.
 Hanc o esse ratam spem Deus approbet.

AD. IAC. GOPYLVM ME-
 dicum, De secunda Augusti.

HIC annus cheu me nisi coniuge
 Orbasset atro Gopyle calculo
 Signatus, ob raptam Gelonin,
 Archetypon decoris stolati:
 Annis duobus quattuor additis

Ad iustra festus mi foret hic dies,
 Quem mensis Augusti secundum
 D inumero, memor usque tede.
 Nanque hoc Gelonis nupserat aurea
 Vati Macrino, ut pignora gigneret
 Bissena dein praegnans marito,
 Et modicas cumlaret aedes.
 Ex ijs supersunt sex modò, cetera
 Extincta iam pars commemorabili
 Cum matre, florentem ah iuuenta
 Quam rapuit uiolenta Parca:
 Siuit Macrinum nec diuturnius
 Nupta fruis citam sociabili,
 At tristem & afflictum & rigantem
 Continuo imbre genas reliquit.
 Turtur senuit sic uiduus sua
 Consorte densis frondibus arborum
 Effundere argutas querelas,
 Guttare & ingemere usque rauco.
 Hanc cantionem perdius occino
 Pernoxq; posset Persephones nigro
 Quae luminis dias ad auras
 E rhalamorenocare manes.
 Compar marito melle suauior
 Qui cum fuisti tum querimonia
 Ignara, tum rixae tot annos,

Dulchius fuerat quot absens.
 Tot cui edidisti castaq; liberos
 Quot sunt labores Herculis impigri,
 Andinus in libros poeta
 Quot secuit profugi acta Trois.
 Mecum tibi esset uiuere si integrum,
 Nec fati adegit dura necessitas,
 Cur dereliquisti maritum
 Inualida tremulum senecta?
 Quid fingo demens somnia inania?
 Vis dura lethi te miseram mori
 Urgebat, inuitamq; natos
 Deserere, & uacuos penates.
 AD CHARILAVM FILIVM.
 SEDE Prælarum modò clausus arcta,
 Eruditores uenerare Ramum
 Atque Talleum, duo rara nostri
 Lumina secli.
 Ii tibi Tulli eloquiumq; & artem
 Suggesterent fandi, docilemq; libris
 Imbuent græcis, bibulas uigil cum ar-
 rexeris aures.
 Cultui primùm Charilæ mentis
 Ut uelim naues operam, Deoq;
 Seruias, & sit tibi summa morum
 Cura bonorum.

Disceres

Disceres frustra sophiam, nec esset
 Nomine hoc unquam (mihi crede) dici
 Digna, ni toto Dominum Deumq;
 Pectore amares:
 Crederes ipsi, faceres libens quæ-
 cunque præcepit, fugeresq; noxas
 Quæ prophanatos in opaca Ditis
 Tartara trudent.
 Ille te orbauit genitrice nuper,
 Ad poliç; eius reuocauit arces
 Spiritum, ut regnet Genijs beatis
 Additus illic.
 Quippe concessam cum animam genitrix
 Egit excedens tua, deprecata est
 Sedulo Christum, ueniamq; fesso
 Ore petiuit.
 Rexit adstantes monitis amicos,
 Ut precarentur Dominum locuta,
 Nollet admissis morientis asper
 Esse rogarent.
 Præconocalis fidei sacratæ
 Enthea Paulus face adustus, inquit
 Mortuos nobis minime ethnicorum
 More gemendos.
 Ethnicis uitæ quia spes futura
 Certa deest, nobis fluuiò renatis

*L*ustrico, Christumq; Deum professus
*A*stra patefunt.
*E*xitus matris memor esto semper,
*A*emulus matremq; imitare sanctis
*M*oribus, nec tu bene non precare
*M*anibus eius.

DE GELONIDE, EX GRÆCO
 FRANCISCI BERARDI.

*H*IC sunt sepulchra Gelonidis
*E*ius, viator, quam sibi duxerat
*M*acrinus uxorem poëta
*V*irgineo teneram pudore:
*Q*uamque ipse felix prole dein pater
*V*idit beatam fortiter ut decet
*P*artus dolores perferentem,
*T*anti oneris neque mole fractam:
*L*ucina cum esset sollicita obstetrix,
*D*uros labores & Dea femina
*P*ersæpe succurrens leuaret,
*A*uxilio ambitiosa prompto.
*L*iuore edaci sed nihilominus
*A*c bile tandem concita, gloriam
*F*œcunditatis copiosa
*N*on tulit heu, miseramque liquit

Matremq;

*M*atrémque nuper multiparam suis
*P*riuauit atrox partibus, atque eam
*O*mnivoluptate indidem quam
*P*rospere erat prius affecuta.
*S*ed flexit haud hoc seuum animum Deæ,
*M*orbum immerenti ah tabificum intulit,
*A*ffecta quo, languensque multo
*T*empore succubuit misella.
*E*x me hæc, viator, nosse tibi obuium
*F*eruens Macrini quæ me amor impulit
*V*xore de ipsius referre
*I*nnocua, scelerisq; pura.
*M*ores probatos & niueam fidem
*P*rastantiorem dotem opulentia
*V*xoribus, dicet maritus,
*C*ompare dignus ea poëta.
*A*D SVSANNAM FILIAM
*A*dr. Drusi coniugem.
*Q*VINDECIES uixdum facta interlunia, uixdum
*D*iana cursum menstruum
*C*omplerat toties, ex quo face iuncta iugali
*S*usanna dulcis, nupseras
*F*elici auspicio, sic Diuoluere fauentes,
*C*olla & iugo subieceras,
*C*um tibi dilectam mors immatura parentem
*L*anguore longo sustulit

Nuper, & octavi finito tempore lustris,
 Nec non duobus mensibus:
 Tot siquidē messes coniux mihi cara, tot annos
 Defuncta quando est egerat:
 Quando est stelligeri reuocata ad limina celi
 Illic futura perpetim.
 Solati tamen hoc mortem tulit ante Gelonis
 Coniux mihi carissima,
 Ex Druso quod te grauidamq; uterumq; ferētem
 Susanna, uidit coniuge.
 O mihi concedas ubi lenior Ilithyia hac
 Te liberarit sarcina,
 Auspicioque bono fœcundam soluerit aluum,
 Nascatur ut si fœmina,
 Et uitalis erit, cum fonte piabitur almo
 Perfusa lymphis lustricis,
 Dulce auia nomen ferat ipsa Gelonidos, & sic
 Memoria duret mortuæ
 Cōparis, Hercle mea cuperē quā morte redēptam:
 A lceſtis ut uicario
 Fato olim fertur caram exemisse maritum,
 Laudata mulier uatibus.
 Vt mihi concedat quod postulo Drusus & ipse
 Susanna, uir concors tuus
 Curabis, blandis illumq; precabere uerbis
 Se præstet exorabilem.

Nomine

Nomine mnemosynon uos integretis amatae
 Gelonidis proli indito.
 Carminibus conabor idem, lyricisq; libellis
 Scriptis in eius gratiam.

AD MARIAM FILIAM.

ANNVM agens sextum decimum ille Caesar
 Deinde qui uictō dominatus orbi est,
 Quique frenauit domitos secundo
 Marte Quirites:
 Patrem ut amisit nec opinus olim,
 Dum repentino cadit ille fato,
 Tabe sic rapta est totidem tibi annos
 Mater agenti.
 Tabe sed lenta, creperoque morbo,
 Quo laborauit propè treis decembres,
 Crebra cum tussis quateret cruenta
 Frustra screantem.
 Frustra pulmonum saniemque putrem,
 Ferre opem cuique ars nequijt medentum,
 Sedulò quanquam omne genus darentur
 Pharmaca & herbae.
 Nubilem cum te genitrix uideret,
 Quam sibi optabat generum inueniri
 Splendido natum genere, & probatis
 Moribus æquum!

C ij

*N*am bonos mores faciebat illa
*P*luris Eois opibusque & auro,
*Q*uod Tagus flaua uehit atque Lydus
 Hermus arena.
*A*ttici dictum Ducis approbabat,
 *A*nte non ditem generum ferentis
 *D*um probus, diti genero bonarum
 Artium egeno.
*E*rgo nos soli quoties eramus,
 *D*éque priuatis ratio incidebat
 *R*ebus, hoc mecum monitis agebat.
 Strenua crebris.
*C*um tibi fortè eligerem maritum
 *Q*uem tamen gnarum patuit subinde
 *A*lea, dissuasit, eum ualere &
 Prouida iussit.
*P*arui nuptæ, fateor, libenter
 *F*iliæ rebus bene consulenti,
 *A*tque eum exosæ cui cura habendi
 Nulla peculi.
*D*um loquor manant lachrymæ per ora
 *E*cquid ubertim tua! ne dolescas,
 *N*éue formides, utriusque obibo
 Munia posthac.
*A*ntè nec contentus ego acquiescam,
 *Q*uam tuæ prouisum erit huic iuuentæ,
 Luxerit

*L*uxerit fausto tibi quàm iugalis
 O mine tæda.
*I*am proci insignes ueniunt petitem
 *N*ata te, poscunt socerum & Macrinum,
 *C*um tibi sit dos mediocris, & mi haud
 Ampla supellex.
*I*stud, ô dulcis Maria, oro supplex
 *P*rospèrent factum Superi fauentes,
 *E*t tui ascendat patris haud nouerca
 Dura cubile.
*C*ælibem uitam statuo in futurum
 *V*ivere, ut prosim soboli, nec illa
 *D*iuadat mecum bona quæ parauì
 Altera coniunx.
 AD IO. BELLAIVM
 CARDINALEM.
*V*XORIS placida funere flebilis
 *C*onfususq; animi scribere qualia
 *B*ellai, carmina uellem
 *A*duentu nequeo tuo.
*I*uncta ut nescio quo sydere (paruulis
 *S*i conferre licet maxima) nostra fors!
 *I*dem horoscopus ut nos
 *A*spèctu parili regit!
*T*e uatem egregium Delphica laurea
 *C*inxit, me teneris iuuat ab unguibus
 C iij

Carmen, durus utrique hic
 N ostrum annus fuit ac nocens:
 R oma multa odio passus es hostium,
 Q uos uirtus tua quos gloria torserat
 H as quæ sita per artes
 Q uæ claros genere addecent.
 E xtinctæ crucior morte Gelonidis,
 A ugebat modicam prouida quæ domum, &
 M ira accincta regebat
 N atos sollicitudine.
 H æc iniecta humeris sarcina nunc meis
 S im semi ipse licet mortuus, aridus,
 P annis oblitus, annisq;
 A c cascum silicernium.
 C ùm primum faciem uidero sed tuam,
 E t mi splenduerit uultus amabilis
 H æc quo corda serenans
 V ultu nubila discutis:
 P hœnix deposito ceu inuenescere
 C onfuevit senio quina ubi secula
 B is confecit, ouansque ad
 O rtus nare Hyperionis:
 F unctæ postposito sic ego coniugis
 M ærore interea, te reduce & fruar,
 D ucam & fata senectæ in
 V ires reddita pristinas.

AD

 AD TIMOTHEVM
 FILIVM.

N O N tibi prosperitas ea, non accessio rerum
 Q uæ nato fuit antè Cononis,
 C uius nomen habes positum lustralibus undis
 Q uæ tu primum luce renatus.
 H uic, si Græcarum scriptoribus Historiarum
 C redere par, neque uana loquuntur,
 S opito, & maculis distinctum rete tenenti
 I n manibus, sese innumeræ urbes
 S ponte dabant, in rete & apertum conijciebant:
 Q uæ scitè sub imagine Græci
 E xpressere ducem pictores, protinus urbeis
 F elicem quas cingeret omnes
 O bsidione, quibus bellum ue indiceret, ullo
 T imotheum capere absque labore.
 T e labor & primo dolor inuasere sub æuo
 L ætis adhuc alimenta bibentem,
 S ub segni nutrice tua cunisq; iacentem,
 L iquisset secunda cubili
 C um incustoditum, uagitu & tecta replentem:
 I n præceps heu lapsus ab alto
 Fregisti spina miser ossa tenerrima sacræ,
 C ui chirurgi admota mederi
 N unquam dextra malo potuit, gibbusq; remansit
 E t deformis pectore struma.

C iiij

Hinc tibi bisseñũ Lachesis cum uolueret annũ, &
 M atris adhuc epis indigus esses,
 I llam Parca rapax ah funere mersit acerbo,
 A tque scidit uitalia fila:
 Q uo tibi nil potuit contingere tristius unquam,
 N ilq; mihi inualidoque seni q;
 N aq; domus columen moriẽte Gelonide uersum
 O rbatu rectrice penates. (est,
 N e desponde animum tamen ô puer, aspice cælũ,
 E t summo confide Tonanti.
 I st tibi erit genitor, tibi mater, & omnia: iussis
 S i morem modò gesseris eius:
 I llum & adoraris demisso pectore, opemq;
 F retus eo pacẽque reposcas.
 Q uod moneo ut facias, matrisq; preceris humata
 M anibus is uelit esse benignus.
 H æc tibi do præcepta pater, quanquã ora genasq;
 M i madidis rigat imber ocellis.

AD IOACHIMUM BELLAIVM.

SVPREME uatum hinc postera quos feret,
 E xacta & ætas quos tulit hætenus,
 F acunde Bellaĩ coruscum
 A ndegauis Ligeriq; lumen:
 M e bellicoso condita Iulio
 I llustre cuius nomen habet, tulit

Vrbs

V rbs anferem rauce strepentem
 I nter Apollineos olores.
 D ulci tuo effers carmine me tamen,
 I nter poëtas atque aliquem facis,
 D e musca auens barrhum uideri,
 M etior at modulo meo me,
 D ixere multi Pictona quem prius:
 M alim sed Andes sint mihi patria,
 V rbs urbium quod nostra prorsus
 I n medio sita sit duarum.
 D e iudicatum sic & Horatio:
 L ucanus, anceps, esset an Appulus,
 V trumque sub finem colonus
 C um uenusinus agros araret.
 T e propter atqui hinc Andegauus ferar,
 E xcitus auræ flatibus ut tuæ
 S ublime cantem, prosperoq;
 S ydera celsa petam uolatu.
 F elix Oliuæ carminibus tuæ,
 A n uate felix illa suo magis,
 L auram secutura hinc Petrarchæ,
 Q uintiliam, Nemesin Corinnam?
 C oniungeretur his utinam mea
 O lim Gelonis! mortua sit licet,
 T ristemq; decedens Macrinum
 L iquerit heu, saturumq; uitæ.

*S*ic illa uixit cum unanimi uiro,
*L*aude ut perenni digna sit euehi:
*A*t solus argutis ualeres
*T*u facere id Ioachime rhythmis.

AD THEOPHILVM FILIVM.

*C*ONTIGIT id puero tibi chare Theophile nuper,
*P*aridi quod olim Troio.
*A*mandareris ruri ut uicturus ab urbe
*P*astorios inter greges.
*A*t diuersa tamen ratio uos expulit ambos
*R*us ex paternis adibus.
*N*am Regina Hecube Priamæo semine prægnas
*D*e nocte somniauerat
*A*luo exire facem, dispersa incendia cuius
*A*ltam cremarent Ilion:
*T*otæque corripere funestis Pergama flammis,
*O*pem ferente nemine.
*I*d Regina uiro reclusit: protinus ille
*V*ocat suos aruspices.
*R*espondent partum exitio quandoque futurum
*T*roianæ & urbi & ciuibus,
*I*usserit hunc si mater ali. Sed mota decore
*F*orma; nati regia
*R*us pepulit, uoluitq; inter latitare bubulcos
*O*riginis suæ inscium,

Post

*P*ost impleturum materni somnia uisus
*S*urrepta Atridæ coniuge.
*T*e uerò, dulcis puer & dilecte parenti,
*N*on matris abigit somnium.
*S*ed tantum eiusdem mors immatura, grauisq;
*E*t flenda nobis omnibus.
*N*am medicis morbus postquæ immedicabilis esse
*V*isus, Diottæ crederis
*N*utrici, cunis iam primùm cognitæ ab ipsis,
*Q*uinquennis atque expelleris:
*N*e tua garrulitas maternas lederet aures,
*C*lamosa ne pueritia.
*N*on tibi dedecori fuerit, fueritue pudori
*I*nter greges uersarier.
*S*ic iustum uixisse haud ignoramus Abelem,
*S*ic & nepotes Isaci,
*I*sacidemq; pium, fratres Dauidis, & ipsum:
*Q*ui cum paterna pasceret
*A*rmenta, est iussu Domini Rex unctus, ibidem
*E*ius relictus fratribus.
*I*mmanem hinc Goliath balearis uerbere funda
*P*rostrauit, armorum rudis,
*N*ec gestare ualens Saules quæ ferre iubebat
*C*ontra Palestinum Ducem.
*E*x illis tamen est Christus pastoribus ortus
*P*er integellam Virginem.

Valesiae Navarrae Reginae.

SE MOTIS scopulus freti Sicani
 Sirenes perhibent fuisse ternas,
 Pulchras scilicet ore uirginali,
 Filo corporis & uenustiore
 Tantum pube tenus pares puellas,
 Pisces cetera, tortiliq; cauda
 Spirisq; implicitas uoluminosas:
 Quae dulcedine uoculae canora
 Et miro numeris lepore tinctis
 Incantos uada in aestuosa nautas
 Anfractusq; maris uoraginesq;
 Astute traherent, & enecarent,
 Fallaci illecebra darentq; pessum
 Indiscrimina fluctuum profunda.
 Illas praeterijt sagax Vlysses
 Ceratis comitum auribus, dedisset
 Sese malo ubi nautico ligandum.
 Salsis Oceani Albion in undis
 Et ponto undique cincta beluoso
 Felix insula, prorsus at remota
 Orbis corpore ab integro uniuersi,
 Noſtro tempore treis tulit puellas
 Ianam, Margarin elegantem, & Annam

Ortas

Ortas sanguine regio puellas,
 Forma conspicuas uenustiore,
 Sanctis moribus, ingeniq; cultu, &
 Musarum ingenua eruditione.
 Quae Sirenibus ut pares canore,
 Et mulcedine dulcium modorum,
 Sic Sirenibus haud pares dolosa
 Submergentibus arte transeuntes
 Nautas aestibus aquoris maligni.
 Haec quae carmina funditant, olympi
 Concentum rutili exprimunt, melosq;
 Quod flectunt Genij beatiores
 Aeterni ante thronum patris supremum.
 Nam laudant numeris suis Tonantem
 Praesagus chely ut aurea propheta
 Rexq; idem pius assolebat olim
 Sancti nummis entheatus aestro:
 Cum praediceret affutura Christi
 Incunabula, uirginisq; partum.
 Cum nuper Libitina sustulisset
 Haec ex colluie orbis inquinati
 Ad palatia luminosa celi
 Et sedes Superum perenniores
 Reginam occiduae piam Navarrae,
 Franci Regis & unicam sororem,
 O quae disticha regia haec puella

Non hostis unquam uel pede uel fero
 Congressus acris tulit obuium
 Impune, cum Saules rotaret
 Fulmineum fremebundus ense.
 Saules parens, & strenue Ionatha
 Saulis parentis conspicuum decus,
 Vis dura non mortis diremit
 Quos amor unanimos ligabat:
 Vobis duobus non leo fortior
 Qui errat Libyſſis uallibus infremens,
 Regina non uobis uolucrum
 Ocyor in trepidas columbas.
 Vos ô decoræ Coccina uirgines
 Quas induebat uestis, & aurea,
 Rex quas & ornabat monili
 Gemmifero, niueisq; baccis:
 Regi misellæ iam lachrymas date, &
 Lamenta uestro, tristibus omnia
 Iam tecta crebrescant querelis,
 Compositum lacerate crinem.
 Vt militum uis fracta ferocium
 Martis cruento concidit æquore!
 Vt Ionatha fortis iaces, heu
 Montibus in patris peremptus!
 Effundo mœrens hastibi lachrymas
 O luce chara dulcior: ô meis

Dilecte

Dilecte frater plus ocellis,
 Visceribus mihi fixe in imis,
 His in medullis condite Ionatha,
 Dilecte quantum non speciosam amans
 Acer puellam, non parentes
 Quam in senio genuere natam.
 Vt militum uis fracta ferocium
 Martis cruento concidit æquore!
 Vt Ionathas cum bellicoso
 Montibus hisce iacet parente!

AD STEPHANVM

Cornificium.

Quid tu Cornifici licenter audes
 Has nostri studiū remissiones
 Hoc est uersiculos leuesq; nugas
 Lingua carpere liuidus dicaci?
 Idq; hoc nomine quod Gelonin ipsam
 Tæda legitima mihi dicatam,
 Et raptam modò seuiente Parca,
 Ad calum numeris uocem minutis?
 Quid si Laida, Lesbiam, Corinnam,
 Barinen, Glyceren, Chloën, Nearam,
 Sexcentasq; alias in ore uatum
 Crebras nobilium canam? fatebor
 Tum me Cornifici redarguendum,
 Et uatem meretricium impetendum.

D

Castos coniugij at celebros amores,
 Et quos lege Deus benigniore
 Humanum genus ut superstes esset,
 Siue urgente magis necessitate
 Naturæ inuenerem nimis ruentis,
 Sanciuit prius, ac licere iussit.
 Nec uiuam modò, mortuam at subinde
 Istis naniolis Gelonin orno.
 Suffragaberis hanc (puto) canenti,
 Nec tam manibus inuidebis eius
 Rite compositisq; conditisq;
 Hac ut laude neges fuisse dignam.

Finis libri secundi.

SALMONII MACRINI IVLIO

dunen. Cubicularij Regij Naniarū liber ter-
 tius, de Gelonide Borsala uxore cariss.
 nuper defuncta: Ad Abellium
 Fontanum Canonicum Pieta-
 uien. eiusdem Gelonidis
 Patruelem.

Tristis & inuitus Fontane hæc carmina cōdo,
 Me tamen inuitum condere cogit amor.
 Cogit amor, caramq; iubet deflere Gelonin,
 Funere quam crudo mersit auara dies:
 Hactenus ut de qua scripsissem lata tenore
 Continuo, mæstos persequar inde modos.
 Vsurpata illa quidem longe dignissima uita
 Si matronarum fortè sit ulla, fuit.
 Visum aliter Superis, cui feruentis in æstu
 Deprensam, & media qui rapuere uia.
 At teneris eius uitam si texere cunis
 Me iuuat extremum mortis ad usque diem.
 Exemplum inueniam memoranda, & laude ueheda
 Plurima, seu uirgo, siue ea nupta fuit.
 Vita quaterdenos eius modò ducta per annos:
 Viginti ex illis tæda duosq; tulit.
 Bissenno partu facta est insignis, in illo
 Fæminei sexus quinque fuere grege.

D ij

S ex adiere polos, ubi cum genitrice quiescunt,
 Solantur mæsti tædia sexq; patris.
 A tque representant matrem propiore figura,
 Quàm mihi si Pario marmore sculpta foret:
 V el Coi si docta manus pinxisset Apellis,
 E sset Lysippi siue Myronis opus.
 C atera quid referam plane tibi cognita, Abelli,
 E ius germanus qui patruelus eras?
 Q ua pietate tenes, quibus inclyta moribus esset,
 Quàmque uereretur relligiosa Deum.
 I n seruatore quanta & fiducia Christum
 I n cruce perpeßsum fata cruenta, fuit.
 T u supremo aderas solator tempore, & unà
 I lle senatorum ex ordine Fabritius.
 Q ueis immortales grates ago nempe duobus,
 V estra erexistis uoce quòd inualidam.
 I nualidam membris, uiguit nā pectore semper,
 T ormenta & lethi fortiter ipsa tulit,
 E xtremæ donec fieret iam proxima meta,
 P allentiq; animam redderet ore Deo.
 I lla precor felix æterna in pace quiescat,
 Cælituum sanctis addita sitq; choris.
 DE MORBO GELONIDIS
 insanabili.
 T RES medici agrotam sanare Gelonidatætāt,
 A spiret supero mitis ab axe Deus.

N i fauor afflarit diuina protinus aura
 C ontusis herbis quòd medicamen habent:
 I ncassum fient conatibus omnia uanis,
 I rritus in uentos ibit & ipse labor.
 S ocrum igitur rapida male habentē febre Simonis
 Q ui solo iussu præstitit incolumem:
 Q uod medici tentant clementi lumine cernat,
 O ptatamq; tibi mox ferat, uxor, opem.
 S olo in eo spes est, sanabunt pharmaca non te,
 S ed neque Galcherius, Cottarus, Herbulius.
 P riscorum medicus neque Pæon ipse Deorum,
 N ec cuius succis Virbius Hippolytus.
 N i Deus affuerit uiresq; infuderit herbis
 Q uia, rogo, dictāmus quid panacea iuuent?
 N umine freta hauri quæ potio cumq; parata,
 N il (mihi crede) malum mortiferum ue bibes.
 F irmat Iōannes sumpto mea dicta ueneno,
 Q uo periere alij, læsus at ipse nihil.

DE EADEM AEGROTANTE.
 H A C T E N V S immodice nobis dilecta Gelonis
 P rima puellarum quando puella fuit:
 D ein matronarum princeps ubi iuncta marito
 B ißenoq; parens facta puerperio est:
 P roh dolor in tristi recubat propè mortua lecto,
 P ulmones tussi concutiente cauos.

Depascente artus & tabe ita nuper honestos,
 Contracta in rugas ut cutis omnis hiet.
 Aetate tamen misera iux quadragesima messis
 Urget eam summum iam trepidare diem.
 Affectam abstulerit si praeceps Atropos illam,
 Statamina & immiti pollice messuerit:
 Extemplo in uastam conceda oratus eremum,
 Rorabunt lachrymis graminaq; uida meis.
 Vatem flebilibus uincat neque catibus Orpheus,
 Si functam Eurydicen querere rursus amet.
 Nam qualis blanda uiduatus compare turtur
 Rondibus arboreis nocte dieq; gemit:
 Complebo querula nemus & loca confraga uoce,
 Iriguo fletus pascar & imbre mei.
 Tunc uos Sangelas, Bellai, Ronsarte, Salelli,
 Et Cellae Antoni Canobiarcha Sacrae,
 Carmina de nostra quam moesta Gelonide, quaq;
 Luctifonum flentes conficietis opus!
 Tersi Albi Nemesis, Tyrrheni Laura Petrarchae
 Non magis erit doctis nobilitata modis,
 Quam mea clarescet rythmis cantata disertis
 Exors Lethae scita Gelonis aquae.
 Ibit in ora uirum facunda dotibus alui,
 Eloquio, & rara laude pudicitiae.
 Ut formam taceam mihi quae pulcherrima semper
 Contento sola coniuge uisa fuit.

Dij

Dij tamen auertant crudo ne funere mersa
 Materiam tantis praebeat ingenijs.
 Sed uiuat potius, natos & sedula curet,
 Atque oculos claudat me moriente meos.
 Quandoquidem digna est Cumae aquare Sybyllae
 Secula, quae Pylius uixit & ante senex.
 Me uero iam agitur cui sexagesimus annus
 Vix iactura potest esse dolenda mori.

AD CHARILAVM FILIVM.

POSTQVAM constiterit te gravis esse politum
 Litterulis, & quas Romula terra colit,
 Ipse tuo ingratus nunquam Charilae magistro
 Hanc & si uestem uendere cogar, ero.
 Verum si sit adhuc uiridis tua messis in herba,
 Nec dum ea quos fructus sit paritura sciam:
 S uadeat ante diem me quisnam effundere nummos,
 Exigua cum sint quas tribuamus opes?
 Est germana tibi maturo nubilus aeo,
 Et tradenda suo non sine dote uiro:
 Vos dormire duo me utramque uetatis in aurem,
 Vos patrem urgetis multa molesta pati.
 Sunt alij fratres teneri magis, estq; Camilla
 Quae matris gremio sarcina grata sedet.
 Haec propter quid quod male habet Charilae Gelonis,
 Quae uestra est genitrix, et mihi nupta placet?

D iij

A egrotæ constant multis medicamina nummis,
V t sileam impensas totius ipse domus.
N e craterum ualeant reditus sine lite mearum
P ercipier, parcam sumptibus usque licet.
H æcte comoueât, stimulus hæc acribus instet,
V indicet à curis ut tua cura patrem.
P atrem inquam senio qui iam confectus inertis,
Q uæ iuuenis tulerit pondera, ferre nequit.

AD GELONIDEM IAM
defunctam.

C V R te deserui, cum tam uicina sopori
E sses perpetuo, cara Geloni uiro?
H æc mihi prædurus memoresq; absentia noctes
E xcusanda parum perq; odiosa feret.
D onec enim uiuam, me iugiter ipse dolebo
A bs te semotum quo morere re die.
C onueniens fuerat cum uixissemus amanter,
T urbasset nostrum nulla querela torum:
C um me diligeres plus quam matrona maritum
S ueuit, diligerem te quoque lege pari:
M utuus esset amor totum hic dispersus in orbem
C armine consortis casta Geloni tui:
C onueniens fuerat inquam ut suprema uiderem
T empora ad æternam te redeunte domum.
H aurirem sanctos monitus, diuinaq; uerba,
Q uæ fata extremo es mortis in articulo.

Nam

N ã tunc nosse datum est quo prosequerere Tonatẽ
A ffectu, quanta suspicereque fide.
H æc mihi certa tuæ sunt argumenta salutis,
C um magnis & te degere Celitibus.
Q ui uiuit uelut: uixti inculpata Geloni,
N on bene non poterit tandẽ aliquando mori.
A t mihi seiuncto rapuerunt inuida fata
T e iuuenem, morum sed ratione senem.
B isseno insignem partu, tantummodo lustra
C um tibi uix octo clausa Geloni forent.
N ec misero licuit ferre oscula casta marito,
O ra tua extremumque ore fouere meo.
A ugusto quondam coniux ut Liuiæ fecit,
C um moriens mæstum diceret ille Vale.
L umina post mortẽ manibus non claudere quini
S oluere iusta tibi quæque iuberet amor.
T uẽc aberã infelix, domina et uersabar in aula,
F ata reformidans hæc lachrymosa nihil.
V t nil est homini tutum! cum gaudia captas,
R es tibi luctificas fors inopina parat.
A t tu nupta alto seu degis in æthere felix,
(V ita quod ut credam puriter acta facis.)
A ddita seu castis meritò comes Heroinis,
V atum & laurigeros inter honora choros:
E lysi gaudes nemoris conualle uirenti,
E t niuea tæxis florea ferta manu:

Flaminiumq;

Flaminiumq; uides, quem mors hoc flebilis anno
 Ante rapit paucos quam moriare dies.
 Sincerū, Strozasq; duos, & Thraca Marullum,
 Et cui fleta pijs nupta Ariadna modis.
 Vix memor nostri carissima uix Geloni,
 Lethæis ea nec cura aboleſcat aquis.
 Nam tibi coniugij ſocij per uincula iuro,
 Vincula non ullo dissocianda modo:
 (Cuncta licet dicant diſſolui morte rapaci,
 Pactam interq; duos non remanere fidem.)
 Me fore nupta tui memorē dū hoc aëre uescar,
 Mutabit primam nec noua tæda facem.

CHARILAVS

matrem alloquitur.

IMPEDIOR luctu te quominus optima mater
 Versibus ut merita es ſydera ad alta feram.
 Quid tibi defunctæ uita, membrisq; ſolutæ,
 Ereptæ & natis triftibus ante diem,
 Conueniens tantis benefactus reddere poſſim,
 Hinc tibi propitium ni precer eſſe Deum?
 Menſibus ipſa nouem multo ſudore tu liſti
 Me tenerum, in partu pœna dolorque fui.
 Anxia nutrici poſt hæc me tradis alendum,
 Cūque æuo creuit ſumptus & ipſe meo.
 Bis quater acta tibi quinquēnis Olympias, atram
 In te coniecit cum fera parca manum.

Nos

Nos pater excepit luctu ſeniorque grauatus,
 Anxiſerisq; æger ſollicitudinibus.
 Sufficere heu rebus priuatis cogitur impar,
 Amborumque grauem ſolus obire uicem.
 Nos ſenis aſpicimus ſuſpiria propter humatam
 Vxorē attoniti, triftis, egentis ope.
 Eſſe nec auxilio teneris his poſſumus annis
 Virium adhuc inopes inualidiq; patri.
 Fiſta tui non eſt, genitrix, querimonia nati,
 Hanc minus ah ueram certe equidē eſſe uelim.

AD NIC. PRATENSEM

libell. ſuppl. in Regia magiſtrum.

DET mihi tam longam diuina potentia uitam,
 Cuius in æterna ſunt ſita cuncta manu:
 Vt ualeam coram tibi re ipſa oſtendere demum,
 Et non obſcuris ſignificare notis:
 Proſequar affectu te uir clariſſime quanto,
 Atque animo quā ſis intimus ipſe meo.
 Non ita dilexit Pylades Phocæus Oreſtem,
 Non ita magnanimum Theſea Pirithous.
 Nec qui contempta Siculi feritate tyranni
 Pro condiſcipulo uas tulit eſſe ſuo.
 Omnium amicitias licet æquem affectibus omnes.
 Non æquem confers quæ benefacta tamen,
 Tu reddis uacuum à curis, ſolaris & orbis
 Coniuge me, domui reſtituiſq; mea.

Lingua subarescens mea faucibus hareat ipsis
 Auxilij quoties immemor huius ero.

Quò sit compedibus ruptis ut principe ab urbe
 Sequana quam bifida flexilis intrat aqua:
 Ad mæstos redeam, amissa rectrice, penates,
 Natorum attonito prospiciamque gregi.

AD IO. AVRATVM

Lemouicem Poëtam eximium.

O QVI Dyræo modularis carmina plectro
 Aurate & niveum pollice tangis ebur:
 Ille tibi à paucis notus Salmonius annis,
 Sed duratura iunctus amicitia:
 (Quippe simul Phœbi mystæ bacchamur ad aras,
 Pronaq; Hyææis ora rigamus aquis.)
 Immatura orat defunctam ut morietur Gelonin
 Aurea Pindarico pectine ad astra uoces:
 Eiusdemq; artes deleri funere famam,
 Perpetuare tuis quam potes ipse modis.
 Non olor ille tuus tantummodo cantat agonas
 Elidis, athletus partæ ue dona sacris:
 Extincto interdum solatur coniuge nuptam,
 Casura & nullo dat monumenta situ.
 Te quoque ut eripias à Lethes amne Gelonin
 Eius uir supplex (quando ea digna) rogo.

AD

AD GELONIDEM.

CAR A mihi imprimis, et sæper amabilis uxor,
 O uox, ô nomen dulce Geloni mihi.
 Siccine mœrërem Macrinû abstracta relinquis,
 Afugis à nostris siccine luminibus!
 Quæ blandis dabit alloquijs solatia posthac,
 Decipiet longos comis & ore dies?
 Quæ nostro iniiciet candentia brachia collo,
 Et figet pressis labra uenusta labris?
 Mors sociam lecti rapuit, mensq; sodalem,
 Consortem uitæ, participemque ioci.
 Aetherea (credo) felix lataris in aula,
 Et secura mei nectar in axe bibis.
 Nectar & ambrosiam Genijs coniuncta beatis,
 Quæ uitæ integritas quæ tua firma fides.
 Elysia uel nunc forsân spatiaris in umbra,
 Regum matronis proxima nobilibus.
 Et pedibus ducis choreas, & carmina fundis,
 Atq; æterna pia numina uoce uocas.
 Natorum ne oblita, tui ne oblita mariti,
 Vitam ubicunque agitas, esse Geloni potes?
 Ipse dies miser & rotas ex ordine noctes
 Assiduus duco flebilis in lachrymis.
 Penè duos unâ & uiginti uiximus annos,
 Incidit & nostro nulla querela toro.

Tempora coniugij nostri sine felle fluebant
 Omnia, & Hyblæo tincta fuere fauo.
 Pignora bis caro peperisti sena Macrino,
 Pars habitat tecum, parsq; superstes agit.
 Sex præcesserunt ad cæli cæcula matrem,
 Gaudia sex mihi dant qualiacunque seni.
 Quos tamen ingenuè ut fatear non cernere, siccis
 Colloquio aut possum participare genis.
 Matris in illorum facie obuersatur imago,
 Gratæque tristitiæ sunt alimenta meæ.
 Sex præsertim annos tantummodo nata Camilla,
 Mæternam ore suo condita ad effigiem.
 Sic ut respuerit dici Salmonia semper,
 Borsala sed dici nomine matris amer.
 Glaucis illa oculis, & fuscis murice malis,
 Et pulchro auricomæ flore capillitij,
 Satura breuiore modo, sermone deserto,
 Et gestu, & filo corporis Hercle tua est.
 A uultu dici tuus esse Theophilus, ipsa
 Et lepida linguæ garrulitate potest:
 Quam tamen ubertim condit prudentia præcox,
 Ingeniumque sagax, quod genitricis habet.
 Patre Timotheus patrem Charilaus ad unguem
 Effingunt mensu corporis atque statu.
 Susannam Mariamq; hæc nubilus, illa marita est,
 Ex æquo esse meas contigit, esse tuas.

Hæc

Hæc obliuisci ualeas carissima coniux,
 Tam fidæ inter nos nec meminisse facis?
 Non puto, sis quauis æternis addita Diuûm
 Cætibus. & supera in luce perennis agas.
 An uetat omnipotēs genitor meminisse tuorum,
 Tæque suo totam destinat obsequio?
 Destinet obsecro, quando parere Tonanti,
 Regnare, æthereis delicijsq; frui est.
 Cum prole interea mæstus suspiria ducam,
 Imbre per humentes usque cadente genas.
 Absentemque meam sine fine Gelonida flebo,
 Turtur ut amissa compare tristis amat.
 Vere ut purpureo frondentibus abdita syluis
 Concinit extinctum Daulias ales Ithyn.
 Vis dicam uerum? facis hinc sublata Geloni,
 Exoptem ut mergi funere, tæque sequi.
 AD MICH. QUELINVM
 Senatorem Parisien.
 Tempora iustitij iâ sunt Queline propinqua,
 Quæ solet indici litibus alta quies.
 Decisa est generi nec controuersia nostri,
 Ipsa tamen facilis sitq; parata licet.
 Ex animo & uerè tibi si Macrinus amicus,
 Ne precor in longas lus eat ista moras.
 Nil nisi legitimum nimirum ac poscimus æquum,
 Ignotis & quod tu dare sæpe soles.

Promissis ut stes iterumque iterumq; rogamus,
 Sola moræ hæc quoniam lus propè causa mea.
 Fac Queline abeam, tumultoq; Gelonida cõdam,
 Quam mihi mors uetulo messuit ante diem.
 Illa fuit rari mulier (mihi crede) pudoris,
 Nec tam præcipiti funere digna premi.
 Calicolæ statuere aliter, factamque corusco
 Vexerunt curru sydera ad alta Deam.
 Nubila ut Helias quondam per inania pernix
 Clarum flammiferis æthera scandit equis.
 Ne cumules surdus nostrum oro dolore dolorem,
 Orato reddas nosque aliquando lari.
 Sic cum pignoribus ualeas, & coniuge dulci,
 In uestra uideas lugubre nilq; domo:
 Quam quoties intro, uideor mea regna uidere,
 Et nuptæ ante oculos adstat imago mea.
 Quam sæpe ah dixi, quid me mellita Geloni
 Linqvis, oportuerat quem tamen antè mori?
 Illis uisum aliter, quorum sub numine uita est
 Nostra, nec ulla homini fas ratione queri.

AD GELONIDEM.

DESERES ut me iussit Deus, optima cõpar,
 Pars desiderij summa Geloni mei.
 Dederes matrem, natos, tristemq; sororem:
 Amplius his uelles nec remanere locis.

Fausta

Fausta tibi (fateor) facta est mutatio rerum,
 Terra tuis nec sat moribus apta fuit.
 Non natale solum, non incunabula nota
 Virtutis norant facta decora tuæ.
 Proinde Deus uoluit cælo te præpete biga
 Efferi, ut fidei congrua dona feras.
 Corpore adhuc uiuēs, membrisq; onerata caducis,
 Spirabas toto pectoris igne Deum.
 Quem sponsum tandem felici sorte secuta,
 Iugiter æthereo perfrueris thalamo.
 Nos tamen interdum placidis nos respice ocellis,
 Continuas absens quos agis in lachrymas.
 Et solare uirum flentem noctesque diēsque,
 Deleni notis saltem & imaginibus.
 Manibus ista pijs patet orbita, Protefilaum
 Sic olim aspexit Laodamia suum.
 Terribili non tu descendes pallida uultu,
 Intrabis solitam nec grauis umbra domum.
 Sed qualis summi patris ante sedilia fulges,
 Adestabis niuea candidula in tunica.
 Mærorēque tuis uerbis solabere nostrum,
 Nō penitus tota mente tibi exciderim.
 At cure exciderem, cum te plus semper amarim
 Quam natos, quam qui me genuere, meos?
 O mihi si liceat tantum sperare, Geloni,
 Mecum ut ames fari, huc more & adire tuo!

E

*C*ervicem amplecti blandis effusa lacertis,
*O*scula & in longam figere casta moram!
*A*h non sum dignus posthac te tangere Divam,
*A*dmissam sancto Calicolúmque choro.
*D*elicias amens mihi uota & inania fingo,
*A*tque ardore tui noster ineptit amor.
*A*xe mane potius cotelatura Tonantem,
*A*fflictaeq; domus te meminisse iuuet.
*C*eu ratis amisso quæ fluctuat orba magistro,
*Q*uam sibi & imploret turbida nescit opem.
*T*ecum igitur posthac non fabor amata Geloni,
*N*ec iam deinde tuo perfruar alloquio?
*M*e miserum, qui tam dulci solamine priuer,
*N*ec consueta mihi nomina uoce uocem.
*O*ra nec aspiciam mæstâ hæc hilarantia frontē,
*Q*uæque serenabant nubila corda uiri.
*S*ed cur inuideo tantis successibus? aula
*C*um supera degas, suspiciasq; Deum?
*H*oc est nupta suis nimis intabescere damnis,
*V*ix frenare animi uota sed ipsa queam.
*E*t rapiunt tristes mentem in dementia curæ
*S*omnia, quid deceat non uidet æger amor.

AD GILLERVM DV-
manium Domine à libell. supp.

TEMPORE

TEMPORE credebã minui mihi posse dolorē,
*C*oniugis ex obitu quo miserè afficior:
*A*uges cit tamen augecit noctūque diūque,
*D*iminui longa nec potis ipse mora.
*H*æret uisceribus nostris infixa Gelonis,
*T*risti animo impressa fletur adempta nota.
*P*roin desiderium hoc si qua potes arte leuare,
*F*ac, Gillerme, tuam sentiat æger opem:
*A*eger et afflictus tibi cognitus ungue Macrinus
*D*e tenero, impense quem (nisi fallor) amas.
*S*cin quæ tristitiæ istius solatia queram?
*E*xincta quæ Thrax quæsit Eurydice.
*C*arminibus diam celo regnare Gelonin
*N*am refero, uitæ quæ fuit integritas.
*Q*uæq; fides ipsi in Christū Dominūq; Deumq;
*P*er quem cultorum spes stabilita uiget.
*A*dde quod affectu quo functâ prosequor, illam
*A*d cælum scriptis cogito ferre modis.
O mihi sit Tulli facundia, uena Maronis,
*D*um natam ille gemit, Cæsaris hicq; necem.

DE GELONIDE.

COELITIBUS uisum est ut cara uxore carerē,
*Q*uæ mihi magnarum sola erat instar opum.
*V*iginti atque duos cum qua egi suauiter annos,
*S*unt totidem uisi qui tamen esse dies.

E ij

Nunc quoniā exhaustā diuturna tabe, sepultāq;
 In patrio texit trux Libitina solo:
 Cur remeare uelim mærens & flebilis illuc,
 Admonitu luctus & renouare meos?
 Scedam in densas ubi nulla frequentia sylvas,
 Quæ rara humano sit uia trita pede.
 Alnorum me tesqua Vadis, me Brāius amnis,
 Agrestum teneant me latebræ Dryadum.
 Solus agens illic, lucisq; inglorius atris,
 Aspergam usque meos imbre fluente sinus.
 Atque ablata mihi plorabo Gelonidis ora,
 Mortis & implacidæ de feritate querar.
 Ut mihi quæ iuuenem medio interceperit æuo
 Vxorem nona uitæ in Olympiade.
 Talis Bistonij rapidas ad Strymonis undas
 Consortem uates fleuerat antè suam.
 Consortem, colubri sæuo quæ saucia morsu
 Pallentes adiit lumine cassa Deos.
 Te non Lethæ retinent obliuia ripæ,
 Te neque fert cymba portitor ille senex.
 Exutam at membris puro & candore nitentem
 Aetheris accepit regia clara animam.
 Gaudeat ut felix omni immortaliter æuo,
 Atque æternarum dote beetur opum.
 Ad dita matronis quæ suspexere maritos,
 Fulsere & sanctæ luce pudicitia.

Et rexere

Et rexere domum castam & communiatae
 Pignora, curantes corpora & ingenia.
 Talibus in rutilo calo coniuncta Geloni,
 Aeternum celebras tu sine fine Deum.
 Hæc mecum meditans nemorū nigratibus umbris,
 Latitæ mixtis infremo tristitijs.
 Nec potis est nostrum fiducia certa dolorem
 Tollere, quin lachrymæ mæsta per ora cadant.
 Felicem non te credam quin esse Geloni,
 Stelligeri admissam concilioque poli.
 Sed quod te caream, nec conspicer amplius illa
 Ora tot eximijs oblita delicijs.
 Nec fruar alloquio, poteris quo uincere tigres
 Indomitas, lapides rupe mouere sua.
 His desiderijs hoc & confectus inani
 Aestu, iniucundos tristor abire dies.
 Excutere & presso nequeo de pectore tantum
 Mærorem, assidue moliar ipse licet.
 Nimirum ille tui sic uiscera adaectus ad ima
 Ut nullo euelli tempore possit amor.
 Non si uel Tityi, uel si insatiata Promethei
 Hoc iecur immiti uulnere tundat auis.
 Longa uel epotem taciturnæ obliuia Lethes,
 Vix obliuiscar, diu Geloni, tuæ.
 Vmbrum testis ero dixisse haud uana poetam,
 Traiicit & fati littora fidus amor.

E iij

PASSE RIs extincti docto mors fleta Catullo,
 Qui tibi plus oculis Lesbica carus erat.
 Funus Acidaliæ celebravit Stella columbæ,
 Quæ Violantillæ coniugis esset amor.
 Non mihi plorandus passer, mitis uel columba,
 Psittacus, aut domine fida catella comes.
 Has etenim nugas mea nil mirata Gelonis,
 Transibat nullos absque labore dies.
 Nunc operam tenui dabat indefessa Minervæ,
 Ancillas inter nebat & ipsa suas;
 Altilibus sese nunc exercebat alendis,
 Nunc informandis sedula pignoribus.
 Artibus hisce domus paulatim crevit et aucta est,
 Et non spernendas accumulavit opes.
 Solenni illa die Pæanas dicere Christo,
 Quodq; pius David composuisset opus:
 Inter & esse sacro, suggestu audire docentes,
 Aut Domino pura fundere mente preces.
 Non cessatricem lux ulla, & uidit inertem,
 Quam pax in longa nunc requiete fouet.
 Pax fouet, atq; utinam foueat super astra recepta,
 Adscriptam æternis ordinibusque Deum.
 Mors memoranda mihi hæc, non passeris atq; colu-
 Stellanti hæc cælo laude ferenda quies. (bæ,
 Illustrat

Illustrat quam etiam celebris matrona potensq;
 E dicta propter aquas Sequana lente tuas.
 Quippe ait: extincta Macrini haud crede Gelo-
 Semper uicturam nam polus altus habet. (nin,
 Is Macrinus enim est qui coniugis auspice Musa
 Nomen, & æternæ castam utriusque facem.
 Ergo pio studio nunquam est moritura Gelonis,
 Viuet & illa polo, uiuet & illa solo.
 Vxori elogium hoc Morelli Antonia nostræ
 Iure bono, insigni iudicioque dedit.
 Per multi quoque idem testantur carmine uates,
 Defunctam mœsta qui cecinere lyra.
 Auratus Lemouix quos & Bellaius inter
 Andegauus primas, candide lector, habent.
 Mellinum ijs utinam Ronsartumq; addere possem,
 Atq; elego celebrem pectine Borbonium.
 Tunc aberant, alijs & agebant urbibus omnes,
 Nuptam obijisse diem cum uaga fama tulit.
 Viueret hoc si etiam Germanus Brixius æuo,
 Scribere qui tumulis carmina promptus erat:
 Si Iouianus item quo uate Neapolis effert
 Se, licet hunc tellus uendicet Umbra suum:
 Ambo sepulchrali decorassent marmora uersu,
 Imposita quæ te mole Geloni tegunt.
 Quippe merebaris matronæ danda pudicæ
 Præmia, ut hoc hominum nomen in ore foret.
 E iij

*N*on te Flaminius, non Actius ipse taceret,
*N*on gemini Strozæ, Vida, Fracastorius.
*N*ec qui immortales animos docet esse, reisq;
*P*roposita ob noxas Tartara spiritibus.
*N*ec Paulus Iovius magnorum uita pedestri,
*C*ui nunc Heroum scribitur historia.
*O*mnes ij notis facerent uirtutibus esses
*E*xemplar sexus nobile fœminei.
*I*n signem ucherent & laudibus Heroïnen,
*A*c docto assererent carmine Semideam.
*Q*ualis apud Graios Admeti est uxor, & ausa
*I*phias in medios coniugis ire rogos.
*O*pperiens & quæ per bina decennia Vlysssem
*M*anserat in casta Penelopæa domo.

AD IO. AVRATVM.

*E*RG O adeò inclemens & inexorabilis, ut non
*M*acrini precibus commoueare tui?
*V*lla nec effundas lamenta Gelonidis umbris,
*D*ircau nec eam carmine ad astra feras?
*H*æcine amicitia sunt argumenta fidelis,
*P*raconi hancque tuo fers studiosus opem?
*I*ussisses si me fuscis contendere ad Indos,
*T*aprobanem celeri si uel adire rate:
*S*i Tanaim Scythicum, latasque Boristenis undas
*V*eliuga Caucasei montis operta niue:

Illa

*I*lla Aurate tuo loca nomine sponte petissem,
*S*i quod forte aliud maius & esset iter.
*E*t lugubre negas dulci de coniuge carmen,
*Q*uam uati rapuit mors uiolenta seni?
*H*aud ita fecerunt Bellaius atque Beraldis,
*P*oscenti numeros promptus uterque dedit.
*L*audibus & celo uexere Gelonida miris,
*A*c stellam stellis inseruere nouam.
*N*escis quod facinus facias, sæuissime, nescis,
*O*ceani quod non lauerit unda uagi.
*V*ltum hanc duritiam quid si uelit ire Gelonis,
*I*ndigetes inter iam Dea facta potens?
*A*uferre an potuit Siculo olim lumina uati
*T*yndaris, inferior nostra Gelonis erit?
*A*n Phœbi incinctæq; parens Latona Dianæ
*V*incet eam quæ bis pignora sena tulit?
*P*lus poterit turpis matrona mœcha pudica
*I*nachis, ad Nili flumina facta Dea?
*I*n ceruum Dictinna irato Acteona uultu
*V*erterit, ut canibus præda cruenta foret,
*I*mpos erit claro iam admissa Gelonis Olympo,
*A*ddita felici Caligenûmq; choro?
*D*ispice quid Superi nobis plerumq; minentur,
*N*i culti sint qua relligione decet.
*N*on, Aurate, colas illā uolo stultus & amens,
*M*atronam meritam sed uolo laude uehas.

S ynceris memores & moribus esse receptam
 H uc, ubi sunt castæ præmia cuique sua.
 D a te oro facilem, collega cede, reposcas
 T ale ut me officium nec Deus esse sinat.

AD SUSANNAM FILIAM.

P ALLENTIS uiolæ hæc si paginata tecta colo-
 L uctibus ah nostris conuenit ille color! (re est,
 Q uādoquidē hic annus rapuit, Susanna, Gelonin,
 Q uæ tibi cara parens, cara mihi uxor erat.
 N on sumus at Reges, quos uelet hyanthina uestis
 T urbarit nostram cum Libitina domum.
 C onfiteor, sed iam Diuorum admissa beatis
 R eginam ordinibus dīa Gelonis agit.
 S ignari hanc fusco sortem quid oportet amictu,
 Q uæ nino potius notificanda foret?
 N os Regum morem tamen hac in parte secuti,
 M nemosynon luctus mittimus ecce tibi.
 S i quadret color hic fidis quoque amantibus, atra
 P ost fata uxorem nempe superstes amo.

AD GELONIAM

Drusillam neptem.

N EPTIS cara meæ Drusilla Gelonidis, atqui
 D efunctæ uita quam prius orta fores:
 S i te auia ante suam potuisset cernere mortem,
 H ac illi facie gaudia quanta dares!

Quippe

Q uippe uterum cum iam Susannam ferre uideret,
 I mplebant tacitæ pectora letitia.
 Q uanquam agrotaret, tamen ipsi cernere natæ
 S pes pregnantis erat posse puerperium:
 P osse fouere sinu seu neptem siue nepotem,
 A nte sepulturæ fata inopina suæ.
 I duetuerē Dei, & nigris mersere tenebris
 T am celeri indignā claudere fine dies.
 M anibus hæc eius saltem solatia sunt,
 Q uod uocitata auia nomine neptis erit.
 M eq; indente sacro dicere Gelonia fonte,
 T ali ut mnemosyne duret auita nota.
 A ntē tui fuerat simili matertera patris
 N omine, quam propter gratius esse potest.
 M aiorum est siquidem proprium ac gētile tuorū,
 I n generis necnon tritum utriusque domo.

AD GELONIDEM.

C OTTARVS & Drusus cū tu morerere Ge-
 C onsolatores atque Brialdus erant. (loni,
 P rateream ut mysten qui sedulus adstitit usque,
 I n sancta constans quō morerere fide.
 L ingua hæc deficiens pallenti protulit ore,
 C hriste Dei fili tu miserere mei.
 H anc animam diuina Trias iam suscipe quæso,
 I n commendo tuas quam moritura manus.

His

*H*is uitam dictis exhalas sine quieto,
*F*erreus inuadit frigida membra sopor.
O felix anima, & celum intratura coruscum,
*C*ontempleris istuc ut sine fine Deum.
*E*ius & aspectu ter fausta fruire quaterq;
*C*um Genijs uiuas perpes & aetherijs.

DE MORTE EIVSDEM.

*Q*UAM prius ad metā uitae mea nupta ueniret,
*A*tque emissam animam redderet ore pio:
*E*st confessa suas contrito pectore culpas,
*S*e peccatricem dixit & esse ream.
*S*umere non potuit Christi uenerabile corpus,
*(T*usi pulmones usque agitante cauos.
*O*s cum proijceret roseo lita sputa cruore
*S*emper, anhelandi nec foret ulla quies.)
*Q*uanuis id cuperet, seq; affirmaret inermem,
*A*rmis contra hostes his nisi tecta foret.
*A*st extrema data est frigētibus unctio membris,
*F*usae & presbyteri uoce fuere preces.
*I*urem illos liquido, tali qui fine quierunt
*I*n stellis picto iugiter esse polo.

EX GRAECO IAC. GOVPLI
 medici.

*Q*UID tandē frustra conaris, & omnia Clotho
*I*n genus humanum pernicioſa paras?

Matronam

*M*atronam infirmā en tenebras demittis in atras,
*I*n lucem at profert pagina rursus eam.

AD GELONIDEM.

*P*OST nos te decuit uitam hīc uixisse Geloni,
*F*atalem nec adhuc mortis obire uicem:
*C*um numeraretur uix quadragesimus annus
*G*estandisq; utero foetibus apta fores.
*A*t mihi cui teritur iam sexagesima messis,
*L*anguida qui senij pondere membra traho:
*I*mmatura nihil potuit mors esse uideri,
*P*raesertim natis te superante tuis.
*V*isum aliter Superis, in quorum numine uita est,
*Q*uiq; suo nutu tempora nostra regunt:
*F*lorentem medij nam te de cursibus aui
*A*bripiunt, atque in caeli habitacula uocant.
*I*lla quies animis tibi sit quae aeterna parata est
*T*erreni exutis corporis induujs.
O salue atque uale mulier dilecta marito,
*D*elicjs felix & fruire aetherijs.

DE EADEM.

*H*EV mœrore graui curis & edacibus angunt
*M*e miserum, & uigilem nocte dieq; premunt,
*P*enē euersa domus, desolatiq; penates
*C*oniugis interitu flebiliore mea.

Nam seu puniceus terras irrorat Eous,
 Solq; recens roseis lumina uibrat equis:
 Illustrat surgens seu sera crepuscula uesper,
 Et uehitur biga luna micans niuea:
 Cor stupet attonitum mæsto mihi, funere raptam
 Voce uoco, sociam ac usque requiro tori.
 Maceror & desyderio confectus inani,
 Et licet amissam morte Gelonin amo.

AD IO. BELLAIVM CARD.

Ampliss.

OPPORTVN A tui reditus solatia, quando
 Nostra premit nimius pectora Iane dolor.
 Tam dilecta mihi quod sit defuncta Gelonis,
 Ah futura mea quæ fuit una domus!
 Vna domus futura mea, quid demoror ultra
 Fata, quid extincta compare uiuere amo?
 Ipsa tui nisi me reditus spes certa foueret,
 Extinctæ cuperem coniugis esse comes.
 Vitales facis ut ducam minus anxius auras,
 Coniuge nec rapta non superesse uelim.
 Tantum Iane ueni, sospesq; reuertere amicis,
 Mæstitiæ cedit portio magna mea.

EPITAPHIVM GELONIDIS

Borsalæ.

HIC iacet inamiti fæto consumpta Gelonis,
 Delubri sacro conditur inq; solo.

Æquales

Æquales inter matronas nota sagaci
 Ingenio, cultis moribus, ore, fide.
 Et miraris adhuc transis quicunque uiator
 Sublatam esse sui carmine ad astra uiri?
 Hausissem cineres præsens si forte fuisset,
 Cum data sunt rapidis ipsius ossa rogis.
 Atque esset puditum uinci me à Caribus, illic
 Fertur enim cineres nupta bibisse uiri.
 Et miro sumptu memorabile Mausolæum
 Indicium fidei composuisse suæ.

AD GILLERMVM
lateranum.

FAMA est Borbonium noto scripsisse sodali
 Clausisse extremum me, Laterane, diem.
 Nullum at morte mea qui letaretur, & esse
 Permultos nostram qui doluere uicem.
 Gratia sit Christo quod adhuc hoc tempore uiuam,
 Quodq; hominum latus funere nemo meo est.

AD EVNDEM.

VIX hæc finieram, rapuit mors dura Gelonin,
 Macrinus potuit uerius an ne mori?
 Ergo Borbonius sagus fuit, estq; locutus
 Quæ Dodonæo certa lebere magis.
 Mortuus in functa nanque est uxore Macrinus,
 Vita ea quam uiuit mortis & instar habet.

AD GELONIDEM.

Vir tuus optabat pro te Macrinus humari,
 Marmoris inscripti mole premente tegi.
 Id rationis erat, sed fato urgente Geloni
 In medio vitæ deficiis ipsa tuæ.
 Bissenam tamen ante obitus enixa propagem,
 Eisset legitimi testis ut inde tori.
 Repræsentaret nativa & imagine matrem,
 Leniret curas parsq; relicta meas.
 Sex quia stellanti tecum latantur Olympo,
 Solatur mœstum cætera turba patrem.
 Natorum sed enim non sunt solatia tanti,
 Vt desiderio liberer ipse tui.

AD IO. CARD. BELLAIVM.

MACRINVM amissa Mecœnas cōiuge tristē,
 Vitæ & spernentem munera penè sua,
 Aduentus saltem reficit tuus, insolitasq;
 Excitat in mœsto pectore letitias.
 Augusto augurio accede huc uenerabilis Heros,
 O ris discutiens nubila luce tui.
 Iam matura Ceres intexit spicea ferta,
 Ponit graniferas & tibi sponte comas.
 Iam sese uariat palmes liuentibus uuis,
 Lenæusq; suas colle colorat opes.

ob

Obreditum tanti quid nos fecisse patroni
 Addeceat, uincant non animata uiros?
 Quàm tua sit patriæ felix præsentia apertis
 Vt natura potest arguit indicijs.

AD GELONIDEM.

EX animo & uere mihi semper amata Geloni,
 Ex quo nos festus conciliauit Hymen:
 Es moriens aliqua morientem ex parte secuta
 Christum, extrema tibi potio quando data est.
 Respui, esse opus hinc potu non amplius ullo
 Significans, solum quæris anhela Deum.
 Et medicum, adstantesq; rogas ut copia fiat
 Mente recordandi summum animoq; patrem.
 Consensu unanimi præsentis utq; precentur
 Delictis illum propitium esse tuis,
 Hæc tibi linquenda sunt uerba nouissima uitæ,
 Exhalas dum animam collabefacta piam.
 O utinam suprema mihi cum uenerit hora,
 Tam sancto liceat claudere fine diem.
 EX GRÆCO FRANCISCI
 Beraldi, de eadem.
 NON tantum Eurydicen defleuit Thracius Or-
 Consortem socij legitimam thalami: (pheus
 Cum mulsit manes, & inexorabile fatum,
 Insolitum ipsa umbris quò remearet iter:

F

E reptam quantum nimis heu citò, dīa Geloni,
 T e lamentatur uir pius ille tuus.
 I am uerò ad superos, si Thrax reuocatus ab Orco
 Macrini luctus cerneret assiduos:
 Coniugis Hercle suæ oblitus, proprij q; doloris,
 Ipse gemat fatum triste Gelonituum.

AD CARD. BELLAIVM.

HÆSERIT ipsa licet mētīq; & sensibus imis
 Laudati consors grata placensq; tori:
 Longæ & materiem dederit defuncta querelæ,
 Parcarumq; auida sic mihi rapta manu:
 Aduentu ista tuo tamen infortunia lenis,
 Tristitiæ multum demis & ipse meæ.
 T e præsentē queam nullos horrescere casus,
 Pro nihilo cæcæ ducere uimq; Deæ.
 Magna ego promitto, & quæ sit præstare laboris,
 Robore penè animi deficiente mei.
 Fortunæ non est modò uis hæc aspera, maior
 Maior, Iane, Deus uulnera tanta facit.
 Pro delictorum & plectit me mole meorum,
 Væcta astris qua non coniuge dignus eram.

AD GELONIDEM.

TV mihi dicebas coniux mellita Geloni,
 Cum socia mecum lege superstes eras:

Mi uir, tempus erit me absentem quādo requires,
 Anxius interitum flebis & usque meum.
 Quippe quis instituet dulces communia natos
 Pignora, & exiguam sedulitate domum?
 Immoreris studijs, Musisq; assuetus amœnis
 Priuatæ uixti nescius antè rei.
 Hæc mihi promebas præsaga oracula uoce,
 Quæ nunc serò nimis uera fuisse queror.
 Ah queror, & memini, nequicquā teq; requiro,
 Diripiunt celeres irrita uota noti.
 Viuito at æternum felix, dilecta Geloni,
 Addita Cælicolis & memor esto mei.
 Esto mei in Superis memor ô carissima coniux,
 Quippe tui donec uixero semper ero.

AD GELONIDEM.

VNA poëtarum tibi se conferre, Geloni,
 Ex ijs antè illi quas cecinere, potest.
 Quenam ea? Pontani coniux Ariadna, uenustis
 Carminibus docti cognita facta uiri.
 Priuatæ custos studiosa rei q; domusq;,
 Legitimis necnon clara puerperijs.
 Sordescent omnes aliæ, quia defuit illud
 Quo cōmendatur Dys quoq; sanctus Hymen.
 Sæctus Hymē, quōdāq; tibi Rex Christe probatus,
 Posse tori dum omnes calebis esse negas:

A summo nisi fortè datum sit numine, cuius
 Candida uirginitas continetur ope.
 I audibus his igitur linguaq; animoq; fauete,
 Dignatus sacra quos face castus amor.
 Cetera secedant à nostris turba libellis,
 Nasonis libros prostibulusq; legant.

AD EANDEM.

NESCIO quā si Flaminius cantauit Hyellam,
 Quæ pastrix ouium, quæ caprimulga fuit:
 Gaudia quæ Veneris dedit impermissa poeta,
 Nec cesto atque stola cincta Hymenæe tua:
 Quid ni te numeris celebrem dilecta Geloni,
 Et resona tollam sydera ad alta lyra?
 Vt uentura tuas uirtutes noscitet ætas,
 Matronasq; inter uix te habuisse parem:
 Antiquis dignam quam Pieris Heroinis
 Macrini æquaret tristis & orbatui.
 Agresti te etenim tanto præponit Hyellæ,
 Ipse Italo quanto est Flaminio inferior.
 AD CARLOTTAM ANAL-
 deam Gelonidis matrem.

LONGA ætas Hecubæ dedit ut, Carlotta, uide-
 O rba uiro & natis multa dolenda sibi. (ret
 I lion incensam Graio uictore, peremptum
 Crudeli Hectoriden Astyanacta nece.

T

Tu frigente uides etiam iam fracta senecta
 Alterius natæ fata gemenda tuæ.
 Sex antè extuleras gemino cum coniuge, sexus
 Fœminei ex quibus tres, tresq; fuere mares.
 Iam tot uulneribus funestis saucia mater
 In lachrymis noctem tristis agisq; diem.
 Vxorēq; meam luges mœrore recenti
 Ex tibi quæ natis una duabus erat.
 Contentæ sint hac Parcæ Carlotta rapina,
 Atque tuis longum te superesse uelint:
 Vt quo more soles neptes moderere nepotesq;
 Et fato quàm Hecube prosperiore regas.

AD IO. BRIALDVM IVRID.
Iuliodunen.

PRÆSTO aderas mea cū decessit amabilis u-
 Solatorem agræ teq; Brialde dabas. (xor
 Expiraturæ constantia quanta fuisset
 Vidisti, quæ spes de Dominoq; foret.
 Sis mihi ut absenti Proculus uel Iulius ille
 Romuleam in cælum qui uidet ire animam.
 Id credat quod quisque uolet, mea opinio certa est
 Vxorē æthereo uiuere in axe meam.

AD IO. AVRATVM.
 IN castâ ne potest uxorius esse colenda
 Coniuge uir quisquam? dic age Iane precor.

Fij

Nec mirere meū quod laudo à funere nuptam,
 Laus minus inuidiæ post quia funus habet.
 Complexus uiuam uehementi sum igne Gelonin,
 Compositam tumulo curat amare nefas?
 Illam præcipue cælo quam credo receptam?
 Tam sancti mores & pudor eius erant.
 In Christū tam firma fides Dominūq; Deumq;
 Dicere de Eurydice Thrax queat ista sua?
 Mirari tacitis proin me intabescere curis
 Desine, & in iugi uiuere mæstitia.
 Qualis uita potest mea dici Aurate, uoluptas
 Cui lachrymæ, planctus, continuusq; dolor?
 AD DEVM PRECES PRO SE
 & Gelonide.

SI, Deus alme, uelim numero cōprehendere certo
 In te commisi quæ malefacta nocens:
 Id faciam quod qui Libycas metitur arenas,
 Et quot aquæ guttas cærule Doris habet.
 Praterijt quæ lux educto matris ab aluo,
 Me uixisse ulla qua sine labe probem?
 Non tamen æternam idcirco despero salutem,
 Pœniteat uitæ me modò rite meæ.
 Firmiter & credam sacrum fuisse cruorem
 Te cruce, proq; hominum gente subisse necem.
 An non est operum clementia prima tuorum,
 Absque omnis mundus qua periturus erat?
 Christe

Christe ignosce mihi, ueniam da Christe petenti,
 Defunctæq; animam coniugis axe loca.
 PRO EADEM PRECES
 ad Christum.

INCLINARE tuā ne differ amicior aurem
 Ad tibi quas fundo maxime Christe preces.
 Hic tua suppliciter petitur clementia, prorsum
 Clausa reposcenti nulli hominum illa quidem.
 Des animæ ueniam famulæ, quam scilicet ex hoc
 Iussisti seculo præpete abire fuga.
 Lucis eam ac pacis statuas regione precamur,
 Calicolum in cætu semper & esse iube.

AD PATRIAM IVLIODVNVM.

CARA mihi tellus, penitisq; inserta medullis
 Sospes & incolumis quando Gelonis erat:
 At postquam mortis lethaliter iecta sagitta est,
 Non tellus dulcis iam, neque cara mihi:
 Natales, fateor, cunabulaq; ipsa dedisti,
 Reptauiq; tuo paruulus in gremio,
 Quannus ingratus, quannus ferar impius in te,
 Illa nil tangor commoueor ue nota.
 Affectus secum mea nostros abstulit omnes
 In patrio coniux nuper humata solo.
 Ut pigeat posthac & abire ad Cæsaris urbem,
 Hactenus & solitos incoluisse lares.
 F iij

DE GELONIDE.

*A*nte annum Catharina obiit Sultania, matres
*N*æ præstans inter Iulioduniadas
*L*aude pudicitæ, numerosis partibus, ore,
*R*elligione: obiit sed ramen illa senex.
*F*unere ab eiusdem post annum nostra Gelonis
*I*nterijt, præstans moribus, ore, fide:
*M*ater egenorum, nulli pietate secunda,
*F*lore sed ætatis funere mersa iacet.
*C*ur matronarum mors non æquabilis harum?
*C*ur precor ista parum uixit, & illa diu?
*O*bscurum nobis, nec fas est quærere, recta
*S*unt quoniam summi Iudicis arbitria.

DE TVLLIA CICERONIS

& Gelonide.

*C*ONCESSAM simul ut finiuit Tullia uitam,
*C*onditus & Syrio est eius odore cinis:
*D*iuinis genitor uult affici honoribus illam,
*I*n numerum & referat si queat ipse Deum.
*Q*uod potis est, scriptis defunctâ illustribus ornat,
*E*loquioque suo sistit in ore uirum.
*P*er sanctæ ritum Triados, per dogma piorum
*S*i liceat, coniux, te coluisse uelim.
*D*em tibi puluinar, templum cum flamine, & aræ,
*A*tque statò faciam sacra Geloni die.
*F*as uetat, ergo uiri studio contenta fide
*S*is, tibi qui præco, qui prece flamen erit.

DE GELONIDE.

*B*ERTELŏtæ memini te in funere flecte Geloni,
*I*am grandæua licet mortua Bertelŏtæ est.
*H*æ lachrymæ instantis tibi erant præsagia fati,
*P*ost mensem quoniam funere ab eius obis.
*N*atorum natos uidit prius illa suorum,
*T*ertia quin potuit pignora conspicere.
*S*usannam præter gravidam tua cætera proles
*I*mbecillis adhuc matris egebat ope.
*I*udicium æterni est imperscrutabile Regis,
*I*psa hominum in cuius uitæque morsq; manu.

PRECES PRO GELONIDE.

*P*RO pietate tua, Princeps diuine, precamur,
*D*es animæ ut famulæ cæli habitaculæ tuæ.
*V*tque à corporeis exutam labibus illam
*L*ætitiæ æternæ conditione bees.

AD GELONIDEM.

*M*VLTO à Luceio Cicero sermone petebat,
*E*ius ut excultis esset in historijs.
*G*audia quando sitis tantum diuina, Geloni,
*F*amam & pūcta hominum uix facis ipsa pili.
*N*ec lepidis uatum clarari uersibus optas,
*C*ontenta æterni Iudicis arbitrijs.
*E*st utcunque meum tamen acceptura laborem
*M*ens tua, te meritis laudibus usque feram.

S. AL. MACRINI
DE DIE QVO GELONIS
OBIIT.

MILLE & quingentis annis si dena iuuabit
Addere lustra, diem nostra Gelonis obit.
Luce etenim quarta decima illo Iunius anno
Se nigra uoluit nobilitare nota.
Saturni fueratq; dies quem uoce quietis
Hebraei ueteres, omen id esto, uocant.
Tēpore sit requies nuptæ hinc duplicanda futuro,
Summus ubi Iudex uenerit ille polo.

AD REMIGIVM RVFVM
CANONICVM TVRON.

MIRARIS quid agāt tanto iam tēpore, Rufe,
Parisys, aulam nec remeare domum: (hac
Angeret agrū animi cū me hīc mora lōgior ante-
Nec mihi Metropolis grata, nec aula foret:
Næ prius illa domum reuocabat amata Gelonis
Nolentem à solito secubuisse toro.
Coniuge at amissa quid ad incunabula nota
Quid iuuet ad patrios amplius ire lares?
Omnia muta silent, pariesque ac tecta uidentur
Mærere, & domina & funera flere suæ.
Qui pennis illuc uolitabam adiutus Amoris
Iam testudineo mi placet ire gradu.

AD

AD GELONIDEM.

MAVSOLI coniux cineres bibit, atq; sepulchra
Fecit ei artificum sculpta sciente manu.
Nō Mithridati uxor magno tulit esse superstes,
Cervici innexo sed perijt laqueo.
Quæ percara uiro coniux simul writur Indis,
Vxorū in tenebris cætera turba latet.
Tullius in natam nimium pius, æthera donet
Si possit, referat in numerūque Deūm.
Affectum affectus hi si conslentur in unum,
Aequare affectus uix queat ille meos,
Te quibus amplector thalami ô dulcissima cōsors
Extinctam, heu Lachesi præcipitante colos.
Quippe mori uellem, si me superesset humato
Qui nostra amborum pignora curet, alat.
Claræque uirtutum celebret monumenta tuarū,
Pæco memor laudes quasque merere canat.

AD EANDEM.

Haste asperrari lachrymas, nec adesse Geloni
Macra focillaret cū mihi membra sopor,
Iam desisto queri compar suauissima, grates
Quodque apparueris tempore noctis ago.
O mihi iucundus sopor! ô nox candida! bisq;
Somnia colloquijs facta beata tuis!
Visere mæstum animi tu ne es dignata maritū?
Solariq; agrum molliter ore pio?

Tú ne reliquisti gemmata palatia celi,
 Vt notam illabens ingrederere domum?
 Sæpius id facias precor, & tabentia curis
 A spectu releues pectora, & ore tuo.

AD EANDEM.

ABREPTA custode domus rerumq; mearum,
 Si scio dispeream quid lachrymosus agam.
 Vt turbantur oues rapto pastore, lupisq;
 Ieiunis fiunt obuia præda greges:
 Sic sex, ô coniux, communia pectora nati
 Sparsi diuersis intremuere locis.
 Pars Sammarcollam tenet, at pars Iuliodunum,
 Celitis ad Launi pars quoque mœsta sedet:
 Et tu Parisia Charilæ moraris in urbe,
 Quò doctrina animum lingue utriusq; colas.
 Nos misero huc illuc cassoq; labore uagamur,
 Vt rectore suo fluctuat orba ratis:
 Orba ratis, cuius clauum tenet inscius artis
 Nauta, nec æquoreus findere gnarus aquas.

DE GELONIDE.

OBTULIT ecce mihi bis eadē nocte uidēdam
 Se, notisq; uxor fulsit imaginibus.
 O quæ colloquia, & quas protulit enthea uoces!
 Naturam uisa est ut sapere ætheream!

Non

Non hominem sonuit uox illius, aut Dea certe
 Aut Genijs superis assimilanda fuit.
 Cum bene uixerunt, post fata nouissima confert
 Hæc famulis Christus præmia digna suis.

AD ANT. HEROICVM

Sacræ Cella Cœnobiarcham.

EST tibi Meonij grauitas Heroïce uatis,
 Claudere cum numeris scita Platonis aues.
 At teneros idem si scribere sumis amores,
 Cedunt Battiades atque Phileta tibi.
 Vt genere excellas perquam concinnus utroque,
 Scriptorum paucis quod liquet esse datum:
 Nuper cara mihi est coniux extincta Gelonis,
 Antè maritali cognita facta lyra.
 Eius age interitum, ne pigra obliuia condant,
 His illisue refer doctè poëta modis.
 Moribus ut sanctis grauitas tua quadrat ad unguē,
 Sic leuiore stylo est commemorandus amor.
 Castus amor, solo thalamiq; exercitus usu,
 Cætera nam uirgo nostra Gelonis erat.
 Si Macrinum at amas, ut amas Heroice, naua
 Quæso operâ, illa frequens ut sit in ore uirum.

DE GELONIDE.

CANDIDIOR niuibus Titane micatior ipso
 In somnis nuper uisa Geloni mihi es.

*P*ollice mananteis lachrymasq; abstergere molli,
*A*tque animo posthac esse iubere bono.
*A*dmissam referens alto te uiuere Olympo,
*C*um magnis agere ac oia Calicolis.
*H*æc tristes adeo minuere insomnia curas,
*V*t grata huc uenias sæpius umbra precer.
*E*t dulces natos uiduo cum patre reuisas,
*C*ui sine te ualeant gaudia nulla dari.

DE EADEM.

*Q*UOD tibi in exilio, Sertori, candida cerua,
*S*acrificoque Numæ quod fuit Aegeria:
*H*oc mihi per crebras noctes solet esse Gelonis,
*C*onsilio ancipitem sueta monere uirum.
*E*iussortilegis mage certa oracula Delphis,
*R*esponso & Libyci sunt grauiora Iouis.
*F*atiloqua illa mihi est sago sermone Sibylla,
*A*dmonitu cuius remque domum que rego.
*A*ntè mihi ô coniux non impermissa uoluptas
*E*t dulce auxilium, nunc mihi consilium.

AD EANDEM.

*C*UM te dico Deam, ne quis fallatur in illo
*Q*uod ferri uera religione nequit:
*N*on tibi templa uelim fieri, puluinar, & aram,
*S*perandam ne abs te, nupta, salutis opem.

Vnus

*V*nus enim potis est illam dare Christus Iesus,
*R*egnum supremus cui Pater omne dedit.
*A*etherea sed te designo luce fruuentem,
*I*n calo similem spiritibusq; sacris.
*P*articipemque eius Domini quem uina colebas,
*E*t seruatore quem pia credideras.
*H*oc est esse Deam, regnare perenniter hoc est,
*C*oniunctam aeterno iugiter esse Deo.

AD EANDEM.

*A*LMA Geloni fides, acta & sine labe iuuenta
*(V*t fieres quando haud fata dedere senex)
*I*n sedes uictam faciunt ut te esse beatas
*C*redam & cum sanctis uiuere Cœlitibus.
*H*oc est Semideam cur te uoco sæpe, Deamq;
*A*dscriptam superis Indigetemque choris.
*N*am similes Christus Genijs celestibus inquit
*I*n rutilum admissos post sua fata polum.
*E*xcelso soboles Diiq; estis concinit omnes
*R*ex Solymus Golie perditor ille trucid.
*Q*uid Petrus & Paulus fidei duo sydera nostræ?
*N*os regale aiunt scilicet esse genus.
*S*anctam, & diuino quæsitam sanguine gentem,
*H*oc titulo, hoc ornant nomine Christiadas.
*E*t dubitamus adhuc Domini alma capeffere ius-
*I*nnocuo uitæ calle superna sequi? (sa?)

AD EANDEM.

DIVAM ubi te vocito sic dictū interptor illud,
 Non natam ut voluit Tullius esse suam:
 Qui loco emi celebri spatiosum iusserat agrum,
 Nata in quo sedes edificanda foret,
 Aram construeret, sacra lectisternia: mystarūq;
 Adderet, ut ferret laudibus exanimam.
 An ne & adoraret quā extinctā morte sciebat,
 Pro spreto coleret marmoreāque Ioue?
 Hoc Divam esse mihi dico, quod in axe locatam,
 Consortem Christi, participemque Dei.
 Id nisi contigerit tibi iam, dilecta Geloni,
 Ut citò contingat, Numen adoro, tibi.

FINIS TERTII NAE-
 NIARVM LIBRI.

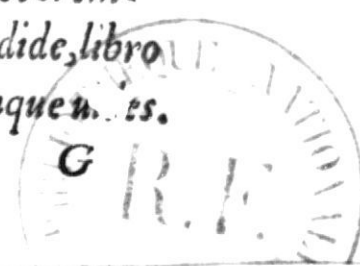
DIVERSORVM AVTHORVM
 Poëmata, Latina, Græca, Gallica, de Gelonide.

AD SALM. IO. AVRATVS.

CARMEN in amissā lecti miserabile partē
 Carmine me poscis docte Macrine tuo.
 Non moror officium, sed dum solantia quæro
 Verba, nec inuenio luctibus apta satis,
 Precipue crudis, & adhuc fugientibus omne
 Fomentum, medicæ blanditiāsque manus,
 Abstiniui, fateor, non tempestiua mouere
 Vulnera, dum fierent tactibus æqua meis.
 Nunc quoque plaga foret tua uix tractabilis ulli,
 Nec quæ posset adhuc ferre medentis opem:
 Si non dum metuis caræ monimenta taceri
 Coniugis, oblitus tu tua damna fores.
 Nunc igitur quoniam uates uxorie funus
 Vxoristacitum non sinis ire tuæ:
 Iam uenio, iam quicquid erit (sed erit breue, uoto
 Deteriusque meo) carminis, omne fero.
 Si non Ogygio satis est quod baccher hiatu,
 Cuius in lachrymas sollicitandus erit.

ADRIANVS DRVSVS

Salmonij gener, ad lectorem.
 NE ledaris, in hoc si, lector candide, libro
 Nil, nisi funestum luctificumque n. es.

Hic ploratur enim Spectabilis illa Gelonis,

In medio uitæ funere raptæ suæ.

Macrini uatus coniux lectissima, nec non

Gloria fæmineæ rara pudicitiae.

Quam uir ita ardebat Sipylææ matris ut instar

Demirer quin sit factus & ipse lapis.

Sichodie ardet adhuc, lachrymarum ut fote perenni

Ni madeat, possit protinus esse cinis.

P. PISTORIVS TRECENSIS

Ad Macrinum.

ARGVMENTA tui sunt hæc manifesta doloris,

In nuptam uerus queis patefactus amor.

Nam simul immiti uulgarum hanc funere mersam,

In gremio patrij compositamque soli:

(Tunc aberas, domina rerum securus in aula,

Nil ratus extremum coniugi adesse diem.)

Optas ipse mori lachrymis respersus obortis,

Viuenti & finem ne tibi Parca neget.

Misceat utque tuos cineres cineri illius, ossa

Ossibus, uno eodem contegat & tumulo.

Quin propria uitam redimas uxoris: ut aiunt

Alcestim cari fata subisse uiri.

Syncera affectum generant connubia talem,

Vna in carne duos & liquidò esse probant.

Vna in carne duos? nã dicere mente uolebam,

Occasu alterius qua cadit alter item.

IO. FERRERII SVBALPINI.

VRBIBVS à medijs, olim quas legibus auxit,

Obscænos diuus Plato iussit abesse poetas,

Qui mores uitiant patrios, & publica iura.

Non iussurus idem nostro si tempore pleetra

Salmoney exciperet nulla non laude uehenda.

Qui cultus doctusque simul, uir factus ad unguem

Instaurat Musas ueteres pietate diserta.

Sordibus elutus, numeros canit ore pudico:

Quos tibi sublata festina morte, Geloni,

Qua cum tot letos uixit concorditer annos,

Consecrat (heu) mæstus coniux, monimenta decoris

Quæ tibi, pignoribusque tuis sine fine locauit.

MATTHÆI MER-

canti Regi à Secretis.

DESINE iam Manes urgere Gelonidis, & te

Macrine innumeris excruciare modis.

Nam licet his homines possis, & saxa, ferâsque,

Non potis es Manes ducere carminibus.

Threicius semel ut uates respexit, ab illo

Tempore nulla illinc iam redit Eurydice.

DANIELIS ARGENTII,

in obitum Gelonidos.

ALTERA materna iacet hic Cornelia cura,

Altera coniugij Portia facta fide.

*A*ltera Calliope, Charis altera, cara Gelonis,
*M*acrini requies deliciae quae sui.
*C*um stygio Diti uisa esset gratior Orphei
*E*urydice, lyricis ut magis apta modis:
*S*cilicet erepta est quod dulce per ima sonaret,
*D*um supero hanc Latius uir canit axe modis:
*Q*uam bene Dii superifato uigilastis in isto!
*H*ec canit ad Manes, uir canit ad Superos:
*T*hrecio melius modulatus uate, Gelonin
*A*d Superos, ut non sit peritura, uehit.

AD SALMONIVM MAC-
crinum Vincentius Giglanus.

*C*RED I dimus te olim uatū Macrine parētem
*P*haëbum esse, Aonidum credidimusq; patrem.
*A*t quoniam grata tibi mors ingrata Gelonis
*T*am largo undantes irrigat imbres genas,
*N*escio quid minus es, nam non audiuimus ipsos
*V*nquam cælestes illachrymassē Deos.

EPITAPHIA IN
GELONIN.

*E*T Macrine tuum post fata Gelonis amorem
*S*entit, & indicium mortua saepe dedit.
*N*ā tacito audita est hæc murmure uerba sonare,
*V*alde amat ille, pijs qui solit ossa modis.

ALIVD.

ALIVD.

*N*OSSE cupis qualis fuerim matrona, uiator?
*D*e me audi uatem mira referre meum.
*N*am quanuis mihi sit coniux idemq; poëta,
*M*os tamen est illi uera canendo loqui.

ALIVD.

*Q*Ueritis unde mihi tam ingēs sim nomē adepta?
*C*onugis id faciunt carmina sacra mei.
*D*iscite uos castæ uates adamare puellæ,
*E*t uestrum feriet nomen utrumq; polum.

ALIVD.

O D E M E N S ullo qui me putat esse sepulchro
*E*xtinctam, Elysias aut habitare domos.
*E*t dulces habui dulcissima pignora natos,
*I*urgiasque in nostro nulla fuere toro.
*E*t tibi me totam coniux dulcissime rerum
*S*acraui, atque mei debita iura dedi.
*H*inc ego (tantus amor) maneo fidiſſima tecum,
*E*t quā carpiſ iter, te comes usque sequor.

PER DIALO-
GVM. ALIVD.

O S I uir mecum comes iret ad infera, fallor,
*V*t uiuat cupio: fallor, utrunque uelim.
*P*arce metu, & tecū comes ibit ad infera coniux,
*P*er superasque auras ille superstes erit.

G ij

ALIVD.

EST mihi Macrinus coniux, nomenq; Geloni:
 Coniugi erat quodam, quod mihi pectus idem,
 Mens eadē utriq; idem animusq; eadēq; uolūtas,
 Quod differremus nomine displicuit.
 Vanimes rebus cunctis, quod noluit ille,
 Nolui & ipsa etiam, quod uoluit uolui.
 Sic nūc quod uult ille, uolo quoq; sed quia me uult
 (Quandoquidem uiuit) uiuere, uiuo & ego.
 Vult memorem esse sui: quid ni, si tota in eo sum!
 Vult loquar ille, loquor, uult taceam, taceo.
 Sed prius hæc me uult bona uir bonus ille precari,
 Quisquis ades, felix, uir, mulierq; uale.

IN EANDEM

Nicolaus Angelellus.

SISTAS quaeso gradum tuum uiator,
 Sistas, & chalibe has notas recenti
 Sculptas lumine perlegas madenti.
 Quæ sim scire cupis? Gelonis illa
 Macrini, hæctenus unicè quem amaui
 Fido & pectore, Parca nunc acerba
 Vitæ fila meæ (heu dolor) recidit.
 Per cunctas anima at domos beatas
 Errat, non senis immemor mariti,
 Cuius gratia iniquo & inuidente
 Fato fama mei diu feretur

Alis

Alis præpetibus leuis per oras
 Omnes, tartara per, polos per ambos:
 Dixi, nunc liceat uas inire.

CLAUDIUS MAGO. AD

Petrum Borsalum Gelo. fratr.

BOR Sale habest tota semper quod mēte petisti,
 Iam tecum Elysia ualle Gelonis agit.
 Vtq; poetarum cingit te densa corona
 Cantantem Aeolia carmina blanda fide,
 Sic soror insignes istic Heroidas inter
 Dux regit euantes cum grauitate choros:
 Interea hic mœrens orba cum prole Macrinus
 In querula ducit tempora tristitia:
 Inuidet Elysi nec non florentibus aruis,
 Vestrum sint animis aucta quod illa duum.
 Se sine præsertim, qui iam tremulusq; senexque
 Tam fortunatis unâ auct esse locis.

IACOBVS GOPYLVS MED.

De P. Borsalo fratre Gel.

THREICIVS nequijt blāda testudine uates
 Eripere à nigris Manibus Eurydicen.
 Nā male cautū Hecates lex, dura fefellit amātem
 Vrgentis retro ne comitem aspiceret.
 At cithara adduxit germanam Borsalus aurea
 Vati qua iuuenis par fuit Odrysio:

G iij

Vellet ad Elysios illa ut descendere campos,
 Inter & illustres degere Semideas:
 Non reditura iterum superas in luminis auras,
 Iudicet humanum dum Deus usque genus.
 Interea mixtis lustrans Tempe infera Nymphis
 Vel niueo incedit leta per arua pede:
 Percutiente fides digitis uel fratre choreas
 Ducit, & exultans oia grata terit.

At fractus senio hinc longo & mœrore maritus
 Quo sociam aspiciat tempus adesse uelit.

IO. MORELLIVS MICH.

Hospitalio Biturig. Cancellar.

HOS te si numeros inuēt euoluisse, Michaël,
 Composuit uates quos tuus, atque cliens,
 Inuenies tot naniolas ibi, totque querelas
 Eius de extincta coniuge, tot lachrymas:
 Ut mirer Niobes lapidem hunc non esse poëtam,
 Non alnū Heliadum, nō uolucrem Alcyones,
 Factum Hecubæ uē canem, quāuis Macrinus ab
 Ladendi rabie candidus abstinuit. (omni
 Iudice me est felix tali pracone Gelonis,
 Quod Macedo Phthio dixerat antè Duci.

EX DANIELIS AVGEN-

rij Græco Antonius Dampetrus.

QUI ferruginea transmittis nauita cymba
 Extinctorum animas dic mihi quæso Charon,
 Prudentem

Prudentem transfers cur morte Gelonida functa?
 Matronis ne alijs moribus antestetit?
 Fœminei ne fuit lampas clarissima sexus,
 Cuncta illustrauit quæ loca luce sua?
 Iussit eam Deus idcirco subducier ima
 Ex terra, has Superum Regia namq; cupit.
 AD SAL. MACRINVM ANTONI-
 nius Armandus Massiliensis.
 QUID fles ô uenerande senex, qui fronte serena
 Quamlibet aduersas res tolerare soles?
 Quò tantæ robur mentis, grauitasq; recessit?
 Cûrue sacro tantus pallor in ore sedet?
 E heu, morte tibi est coniux tua rapta Gelonis,
 Quæ tibi curarum mite leuamen erat.
 Quæq; pudicitia atque omni uirtute parauit
 Immortale sibi perpetuumq; decus.
 Cuius casta fides priscis uel digna Sabinis
 Cum formæ eximio lumine iuncta fuit.
 Cuius simplicitas prudens, prudentia simplex,
 Diuina & pietas non habuere parem.
 Quid, quòd & eloquiū florebat laude, fuitq;
 Dotibus ingenij conspicienda sui!
 Quæ dilecta Deis, quæ uate beata marito,
 Adrita Pierijs quæ noua Musa fuit.
 Comprime sed fletus: mortalem hanc esse sciebas,
 Nanq; omneis eadem fata seuera manent.

Illa quidem fecit pulchra te prole parentem,
 In qua prole etiam uiuet uterque parens.
 Sic etenim mortis ueluti reparabile damnum est,
 Sic patrum in natus uita perennis erit.
 Illa suum sexum seclumq; ornauit, & usque
 Carminibus uiuet magne poëta tuis.
 Hæc Macrine tuos debent tenuare dolores,
 Cumq; nouem Musis uxor id alma rogat.

GELONIDIS SALMONII MAC-
 crini Poëtæ celeberrimi uxoris Epitaph.
 per Petrum Mirarium.

QVIS iacet hic? noti coniux sanctissima uatis,
 Fæminei splendor sexus, memoranda Gelonis.
 Vita immortalē quæ uiuere digna fuisset,
 Musarum iam facta comes, sacra Minervæ.
 Sed non mortales norunt consulta Deorum.
 Nam cum dira lues cerebri, simul ille perurens
 Incubuit neruis humor, per membra deorsum
 Distillans, morbi tandem fit causa maligni.
 Nec satis hæc, sæuus sensim per uiscera serpit
 Arrodens lixum pulmonis corpus, acerbo
 Vulnere, lethales exhalant pectoris auræ.
 Illa peregrino nimium uexata calore
 Tabescit: solidas succedens hectica febris
 Absumit partes, miseros depascitur artus.

Quis

Quis numeret quantos & quot sit passa dolores?
 Aegra toro languens, caro semota marito?
 Pro dolor, hanc uati mors importuna peremit.
 Heu concors pietas fuerat quæ iuncta duobus
 Nec simulatus amor geminis concreuerat olim
 Pectoribus, sed iusta fides, & plena pudoris
 Libertas, candorq; animi, generosaq; uirtus.
 Corpore parua fuit, sed mens ornata decore
 Immenso æthereas penetrabat acumine sedes.
 Blanda tamen formæ grauitas, frontisq; serenæ
 Pondus non aberat, castos ubi conderet ignes.
 Carminibus docto toties celebrata Macrino,
 Nouerat arcanam manibus tractare poesim.
 Carminis author erat, teneros cantabat amores
 Uxor uates: nunc tristia funera tractat.
 Supprime iam lachrymas, lugubres cōprime fletus
 Care pater uatum: quanuis sit causa doloris
 Iustatibi, superest curas quod leniat omnes,
 Pignora pulchra tibi, gratissima pondera uentris
 (Plura quid exoptas?) coniux moritura reliquit.
 Maxima de natis genitricis imagine ducta
 Filia, maternos referet cum corpore mores.
 Maximus hinc natus, spes filius intima patris,
 Proxima uirtutum sequitur uestigia solus,
 Plectra mouere lyre didicit, fidibusq; canoris
 Carmina decantat felicia semina mentis.

*N*e longum faciam, uiuit castissima coniux,
*N*il terris commune gerens terrena refugit
*I*uncta Deo, cui se totam deuouerat olim.
*I*amq; nouo fruitur sponso, noua gaudia cernit
*A*mplexa aternos uitæ melioris honores.

IGNOTI NULLA CVPIDO.

GELONIDIS TVMVLVS PER

Comitem Alsinoum.

*F*LENT Musæ, flēt et Charites, flet et ipse Macri
*N*empe uir uxore, Musæ, Charisq; nurrū. (nus,
*N*am si Musarū, Charitumq; propago Macrinus,
*M*usæ Gelonī tibi, socrus eratq; Charis.

VALLAMBERTI.

*G*RATIA dicta fuit, quia uultu gaudia mon-
*E*t tamen huic fletu cerno madere genas: (strat
*C*ur ita? dilectam quia flet cecidisse Gelonin:
*Q*ua uina semper Gratia grata fuit.
*E*rgone grata minus fuerit post? nil minus: at qui
*Q*uæ fuit in risu, nunc erit in lachrymis.

IN GELONIN MACRINI, IO.
*A*urati Ode ad numeros Odes Pindari
 Olympiacæ IIII.

STROPHE I.

*L*ACERATE, uellite sauis
*M*anibus uiolas
*C*rinium sacrorum
*H*eliconiades: rumpite uestros
*S*maragdi fluos amictus:
*F*œdate sinus herbicolores:
*P*lanctu sint liuentes lacerti,
*N*on uirore lacus
*P*erennis, atque musco:
*C*andens ebur leuium pectorum
*C*rebra turpet inusta macula:
*R*oseas unguis secet genas:
*H*inc & sonet inde
*F*ragor lachrymabilis
*N*ouem per ora,

ANTISTRO.

*N*emus ut biuerticis umbra
*T*remat, & gemino
*B*is retundat antro

N onies repetitos ululatus:
 I ugunq; bifrons Gelonin
 Clamare, reclamare Gelonin
 Exultet plausu lachrymoso.
 Fons equi solito
 Regurgiteturalueo,
 Turbante dulces liquores sale
 Tristium laticum per oculos
 Aganippeæ cadentium
 Turbæ. Iacet eheu,
 Sui iacet heu bona
 Amica uatis.

E P O D.

Q U I D profunt sacra tot duobus
 Mente pia peracta?
 Preces quid usque uotaq;
 Vestras facta prius tot ad aras?
 Tot ab utroque carmina uestra
 In æde, Pegasides,
 Dicta, tholisue sacrata?
 Num mitiores Gelonis
 Ob id sensit improbas
 Colus? Lachesiaq;
 Sibi pensa minus incitato
 Voluta turbine?

STROPH

STROPHE II.

HILARIS uirentia ferta
 Hedera, solitus
 Tu quibus Macrine
 Redimitus, amandos Hymenæos
 Gelonidis insonare,
 Iam nunctua de fronte Cupressus
 Exclusit: iam plorata Taxus
 Fronde funerea
 Tibi genas inumbrat.
 Quæ culpa uatis, nefas quod uiri
 Innocentis in his gemitibus
 Luitur? Quos tu Deum focos,
 Aut quod temerasti
 Sacrum nemus insciens,
 Vt hos moueres

ANTIST.

MISERABILI fide luctus?
 Quibus Odrysii
 Cælibis querelas
 Superas, nimium lege seueras,
 Amanda iterum carentis
 Vxore, nec ultra modulato
 Exorantis cantu secundos
 Coniugis reditus.

Grauis, sed heus amanti
 Parcendus error, nigri parcere
 Vrina ni Iouis indocilis ah
 Foret, infernas ubi semel
 Portas penetrarunt
 Leui pede, corporis
 Inanis umbra.

E P O D.

PER quas illa Macrinis, illa
 Nuper ijt Gelonis:
 Amata coniugi suo,
 Quantum nulla feretur amata
 Mulierum poëticolarum.
 Nec illa quæ Clario
 Tam fuit intima uati
 Lyde: Philetæ nec illa
 Amor Battis & labor:
 Magis neque placuit
 Megalostрата Laconi, nota
 Sui lyra uiri.

S T R O. III.

SV A non Cyrenigena plus
 Fuit Apidanis
 Clara Laïs: aut illi.
 E legos tenues qui modulatus
 Volubiliore tractu,

Princeps

Princeps teneros scripsit amores
 Mimnermus, Nanno: non Theoris
 Gravior Tragici
 Patri fuit cothurni:
 Eæa non Ascræis sic iecur
 Vatis Ascrigenæ tetigerat:
 Neque sic iucunda filio
 Luna Antiopæ:
 Nec Icariotida
 Homerus arsit.

A N T I S T.

GRAVIVS, solo licet exul
 Patrioq; lare
 Summa tot pericla
 Mare per rapidum æeris Vlysses
 Tot & tulerit laborum,
 Immensa quibus pagina creuit,
 Aerumnas: dum uult ora uere
 Nosse Penelopes
 Canenda longiori
 Ambage filoq; unacium
 Carminum: quibus & prior, & hæc
 Modò quæ floret, futuraq;
 Voluentibus annis
 Propago canat piæ
 Iugalæ acta.

H

E P O D.

S E D nos quò ruimus calores
 E numerare priscos
 C ohortis Hippocrenia?
 N ullus tam grauis ardor amica
 V eteribus fuisse poëtis
 F eretur, ille tui
 Q uem thalami pius ignis
 N on obruat nunc Macrine.
 A mor magnus omnis est,
 S ed in face socia
 V t honestior, ita est & acri-
 or esse uiscera.

S T R O. I I I I.

M I H I si manus docilis sit
 E bur aut similes
 E xpolire ceras,
 L iquidifue tabellas animare
 C oloribus, aut metalla
 C ælo, tua nunc prima Geloni
 D octam conformarem per artem
 O ra, parua quidem
 A manda sed marito
 S olatia ingentis agro mali:
 C uius & pietas, & amor
 F acis extinctæ, meretur ut

Vultum

V ultum Polycletus
 T uum, manus aut Scopæ
 R edonet orbo.

A N T I S T.

S E D honos caducus imago est,
 F ragilisq; teri
 D ente putris æui:
 M eliore fide carmina seruant
 S ibi data lege certa
 F igmenta uirum luce carentum,
 H is te certatim uina uatum
 C uspis excavat in
 P erennibus metallis:
 Q uos inter omnes uir aurum tuus
 L imat, æra recudit alius:
 C halybeas ille laminas
 H ic album Oricalthon:
 S inus ego tortiles
 S equace uibro

E P O D.

A R G E N T O tenuis, sequensq;
 T enuia cum labore.
 S ed ô mihi si copia
 M aioris foret ulla paratus,
 T ibi sepulchra qualia luçter
 S upra minas uehere

H ij

P yramidum aut Obeliscos!
P ulsu chelys grandiore
R emolitus arduus
S upercilia iugis,
A racynthius apex quod olim
S tupebat insolens.

STRO. V.

A G E uos Panegyris alma
G regis Elysi,
T urba fraudis expers,
D ate thura focis, spargite flores:
S onis hilarate faustis
P lausuq; diem: castior umbra
A duentat, succeditq; lucis
I nnocens placidis.
P rocul procul sit inde
T riplex hiatus truci Cerberi:
E t sororia flagra, totidem
A nimas quæ territant sonis,
C um uerba clarè
C repant tria sibila
T ribus lacertis.

ANTIST.

P R O C V L inde quæ patrueles
P otuerè malis
E xsecare cultris

Iugulos

I ugulos: neque blando reuocatæ
S opore uirum iacentum
S unt ah miserae, ne truce ferro
P rimæuas fauces inquinarent.
T urpis inde procul
S it aurea redemptrix
T orquis, graui quæ maritum neci
M isit Argolicum, nimis amat
P retiosa dum monilia,
B accasq; rotundas.
S it inde sit & procul
L euis Lacœna:

E P O D.

E T quæcunque facis iugalis
R umpere fœdus ausa est.
F idelis umbra non nisi
F idas ire meretur ad umbras.
P aribus ut pares socientur,
S it huic comes uel ea,
Q uæ comitata mariti
E st fata, uel quæ maritum
R edemit sua nece.
P ios pia numeros
L oca per mulierum piarum
G elonis augeat.

H iij

STRO. VI.

*VBI semper Oceaninæ
 Hilarum nemus, &
 Insulas beatas
 Recreant tepidis flatibus auras.
 At aureoli renident
 Flores, sua quos educat arbor
 Partim late splendente ramo:
 Mater ast alios
 Alit fouetq; tellus
 Suffusa riuus perennantibus:
 Vulgus uda per arua placidum
 Mānibus dulces rapinulas
 Exercet: ut agmen
 Apum, populans nouo
 S alicta uere.*

ANTIST.

*IT A simplices animorum
 Thiasis, sua per
 Prata perq; saltus,
 Loca peruolitant omnia late
 Leues, agitantq; prædas
 Florum, quibus hi neçtere thyrsos
 Certant, illi texunt corollas,
 Pars at exiguos
 Sibi plicare torques*

Gaudent,

*Gaudent, manus queis, & ornent comas.
 Interim canorundique auium
 Tenero uernante gutture,
 Exultat in auras:
 Propinquaq; sydera
 Iocosa pulsat*

EPOD.

*SYLVAS inter ouans imago.
 Paribi nocte tota
 Dieq; solis aurei
 Purus purior orbita lustrat:
 Neque maligna nubila luci,
 Nec officit tepidis
 Bruma geluq; serenis.
 Nullus tumultus quietis,
 Pauor nullus obstrepit:
 Sed omnis in epulis
 Mora conteritur, inq; Musis
 Canentibus Iouem.*

IANI SANELLII PAVLINI

Ode de morte Gelonidis Macrinianæ.

*ERGO Gelonin fata ferocia
 Mersere letho? non meritam mori,
 Si candor, & mentis sagacis
 Ignea uis, pietasq; Parcas*

H iij

Mouere possent illachrymabiles.

S i iuncta filo gratia corporis

S ermoq; facundo ore manans,

C ura domus, & amor mariti.

H is inuidetis quin potius Deæ,

Q uæ bella semper, semper & optima

A ufertis, at contra perire

D igna, auido studio fouetis.

S ic quæ relicto coniuge, adulteri

M irata crines, fax fuit Ilij,

F rontem senilem conspiciatur

I n speculo, & fruitur marito

I mpune. Virgo at percita quæ entheo

F urore mentem, pramonet oppidi

S acri ruinas, ecce passo

V i trahitur moribunda crine.

A nnon Vlyssi quæ thalami fidem

S anctam tuetur (mille procis licet

V exata) uos noctes diesq;

C onficitis lachrymis madentem?

S ic & Macrino connubij sacris

I unctam Gelonin nunc miserabili

F ato abstulistis, sic amatam

E urydicen rapuistis olim

V ati canoris sit fidibus licet:

V terque præsens flectere uel tygres,

Quercus

Q uercus uel auritas, at Orco

H eu nequeunt reuocare manes.

A equo ferenda hæc sunt animo, pie

M acrine, nec te flebilibus decet

T radi querelis, impiorum

M ore, quibus periit futura

S pes lucis. Ergo fortis ad anchoram

S acram recurras, quod facis, & Deum

A udito Christum, mox onustum

H ac cruce te miserans leuabit.

C hristo Gelonis mortua: uixerat

C hristo Gelonis. desine mollium

T ristis querelarum, beata est

N unc Dea perfruiturq; Christo:

C onsiderandum ter quater ut caro

D omanda nobis, cernere quô breui

G elonin adscriptam supremis

O rdinibus liceat piorum.

Σ Η Μ Α ὦ ἄνθρωπε Γελωνίδος, λῶ ὁ Μακρίνος
 Κ χειδίῳ ἄλοχον γήματο μουσὸ πόλῳ,
 Ἦ ν τε πατήρ δ' ὕπαις πάρος δ' ὅκεν εἶδε καὶ ἄβρα
 ὧ δίνων κοχτοῦ ὡς ἄλγε' ἀπώταμνεν.
 Μ αῖα γὰρ εἰλῆθ' ἡ παρείσατο καὶ μοχέσσης
 Γ αῦε πόντος θνητῆς σύμμαχος ἔστα θεῶ
 Ὁ ψέ δε θυμοβόρω ζήλω καυθεῖται, περὶ ὧν
 Κ ὕδους ποσάυτης ἔχιδεν δ' ὀκνείης.
 Κ αὶ τὸ πάλαι γνίμνω δ' ἄρα τῆς ἡμῶσε λοχείας
 Μ ητόρ' α καὶ πάσης, λῶ ἔχει, δ' ἡφροσιώνης.
 Α' λλά τὸ γ' ἔδε θεῶ τῇ νηλέα θυμὸν ἐχούση
 Ἦ ρκεσε, τηξιμελὴ τλήμονι πᾶμφε νόον.
 Τῇ κατὰ βρυχμελὴν πούλῳ χρόνον ὁ ψέ πῶρος
 Εἰς χρόν' Ἀθανάτων ἦλθεν ἄρφθιμελὴν.
 Ταῦτα μαθεῖν παρ' ἐμοῦ σὺ δυνήσεαι ὦ παροδῆτα
 Ἀπ' α με Μακρίνος σφοδρὸς ὄρινεν ἔρω.
 Τ' ἔς δ' ἐρόπους χρυσούς, ὅσιον καὶ πίσιν ἀκοίταις
 Γ ροῖα ἐν φωνίας πούλῳ βεβαιότεραν
 Μ ἀρτυρ' ἐρεῖ ὁ σωθύνος, ἐπεὶ μέγας ὅδιν ἀοιδός,
 Α' ξιαθεῖς τε καὶ τὰ δε συγγραφείως.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

ὍΥ ὦν Εὐρυδίκῳ ὀλοφύρατο φαίδιμος Ὀρφθεῖς
 Μ ουῶθ' ἀμείλιχ' ὡς θελξάμενθ' ἔκνυας,
 Ὁ ὡπὸν ὁ αἶνοπαθῆς θρῆν' ὡς ὁ δὲ Γελωνί
 Α' σκελὲς αἰάζων σὺ χαμθ' ὠκύμορον
 Ν ωῶ δ' εἰ ἐκ νεκρῶν ὁ λυροκτύπος αὐτὸς ἐκερθεῖς
 Ὁ ρῆξ, ὧδε Μακρίνου πένθιμον ἄλγος ἴδω
 Ὁ ἰκείοιο γῆς χαμετῆς πελενησμένθ' αὐτῶ
 Κ λαύσαι πονλύδακρυ κῆρα, Γελωνί, τιλῶ.

Ἰακώδ' α γωπύλας ἰατρῶ εἰς σεμνοτάτῳ Μα-
 κρίν' α τὸ ποιητῶ γυναικα πεθνηκῶν.

Τί π' ἔμελλ' α φθονέας δ' ἄρα τεινῶς βάσκαυε Κλω
 Α' υτὰς δ' ἔκ' ἑατῶ παρ' βιοτῶ τελέθῃ. (ὦ
 Τ λῶ πε Γελωνίδα ἡ γλυκὴς αἰῶνος ἄμδρσαι
 Ε νεπέθ' σεμνῶ μ' ασσοπόλ' α ἄλοχον.
 Α' λλά μιν ὕμνο πόλων μῦθος δυνάτω τὸρος ἡ πόρ
 Ὁ ρφεθ', εἰς βιοτὸν ἡ γαγεν αἰδίων.

HELIAE ANDREAE IN GELONI-
 dem Macrini, scazon.

Σ ὦ φρων γελωνίς σαρκίῳ πρὸς ἐκρουνεν
 Γ ἦς ἐπὶ καμῶσαι νωλεμῆς ἔτη πλείω,
 Φ ὕσιν ἀνὶ πολέμῳ, καὶ πόρ' ἀδενῶς εἶχον.
 Γ ἰέταθ' α αὐτ' ἀσιτίῳ πῆλθ' πολλῶ,
 Ὁ σίοις πεκαμάθεις, πάντα καὶ δαμάσκαται

Α' ντίπαλον, ἠθάδε κατὰ κέλευνον λαῖπεν.
 Α' ντὴ δὲ νῶ τεσσάβιος, καὶ ὑμνητὴ
 Νίχης θιαύτης κενομένη θοοῖς πᾶσι,
 Φαεινὸν ἄστρον ὡς ἐν οὐρανῷ λάμπει,
 Α' ρετῇ μέγισ' αἰθλ' ἐλάσσει τ' ψυχῆς.

EIVSDEM.

ΜΑΚΡΊΝΟΙΟ ΘΕΛΗ Τῶ ΜΟΝΟΠΟΛΟΙΟ ΣΩΘΗΝΟΣ
 Οὐκ ἔχεται τύμβω, τὸν δὲ γελῶνις ἔχει.
 Α' φθιζὼν ὄρεθ' γὰρ τ' ὄνομ' ἠγῆ τέχνη ἀκούει,
 Χ' αὐτ' ὁσεβίη ζῆ διὸς ἐν μεγάροις.

EIVSDEM.

*M A C R I n i uxorē tumulus non continet iste,
 S ed tumulum potius uirga Gelonis habet.
 N ominis æternum in terris decus arte mariti,
 E t uita in cælo est huic pietate sua.*
 Ἀδ' ἄποθ'.

ΜΑΚΡΊΝΟΙΟ ΘΕΛΗΣ Τῶ ΜΟΝΟΠΟΛΟΙΟ ΔΑΜΑΡΘΟΣ
 Ἐνθάδε τ' κλεινῆς σῶμα κόνης κατέχει.
 Οὐνομαῖς ἦς πῶδ' ἔπυσον ὠδὴ χθονὸς ἀμειπλά,
 Τυχὴ δ' ἐς μακάρων ὥχεται ἄρ' ἡμελύν.

Δανὴλ τῷ Ἀνγλίτῃ, εἰς πλὴν τῷ δεξιῷ τὰ τε
 οἷα τῷ μακρίνῃ σεμνοτάτῳ σωθῆν.

Εἶπον ἀνδρομυῶ πυκνῆς νεκροσώλει πορθμῶ,
 Τί π' ἀναπορθμύεις σῶμα γελωνιάδος;
 Οὐ πᾶν

Οὐ πᾶν θῆλυ παρῆλθε φαεινὰ τὰς ἀρετῆς;
 Οὐδ' ὡς τῇ δ' ἄρῳ κόσμῳ ὠδὴ χθονίων;
 Τῷ μιν ἄναξ με κέλευσε τὰ χιτὰ τε γῆθεν ἀνάξαι·
 Τόλῳ δ' ποδὶ χῶρεθ' ὁ τῇ μακάρων.

IO. SANELLII PAULINI.

ὍΡΩΣΑ τύμβον μοῖρα τ' γελωνίδος
 Σοφῶν μὲν ἀνδρῶν χάριμασιν ἡμῶν μινον·
 Τῆς ἐλπίδος φησὶν γ' ἐγὼ, πέσον τὰ φθ',
 ὣς καὶ γάμοι δὶ μὲν ἔστιν ἄφθιτος.

Latine sic per eundem.

*VIDENS sepulchrum conditæ Gelonidis
 Vatum Camænis nobile immortalibus
 Mors, spe mea, inquit, excidi: namq; ut thorax
 S tabit sepulchrum & ære sic perennius.*

PETRO DANESIO CAESARIS

Gallici præceptori, Salmonius Macrinus.

*TE quoque ne nolles testarer flere Gelonin
 A bductam Elysiæ regna in amœna plage:
 S ed magis in Superum clarum Augustale receptum,
 S eruiat ut Domino leta perennè Deo:
 S ed uereor ne si tibi grata silentia turbem,
 I n partem accipias non mea uota bonam.*

Coniugis at probitas ex illo tempore nostra
 Nota tibi, fausta quo mihi nupsit aue.
 Quanto & fida comes me prosequeretur amore,
 Natorum esset ei quantaq; cura domus.
 Dogmata quo studio legeret diuina, sacrasque
 Historias Diuorum æmula Calicolum.
 Contēdebat enim morum ut quadraret ad unguē
 Forma salutiferis irreprehensa libris.
 Atque obiurgabat dictis quorum absona uita,
 Qui sermone tenus Christicolæq; forent.
 Cognita Tusano hæc Vatablo Danesiōque,
 Nostram olim solitis ire redire domum.
 Ne tamē impediā studiosum, & pulchra minātē
 Pignora dum Henrici Regis honora doces:
 Interpellator nolim improbus esse uideri,
 Harpocratem factum consulo tēque boni.
 Religio est operum si quid uulgare tuorum,
 Gallia quo tumeat nec sinere ire foras:
 Salte (quod minimū) ut Macrini extincta quiescat
 Nupta, piæq; animæ sit bene, Petre, roga.
 Vera loquar? capsis tam docta uolumina claudi
 Non modò iactura est, sed (mihi crede) scelus.

DE FR. CONANNO LI-

bell. suppl. in Regia Magistro.

Ad Lud. Regium.

CONANNO

CONANNO, passim cuius prudentia nota est,
 Mēlque merum eloquij cuius ab ore fluit:
 Non nisi qui loquitur pia, religiosa, pudica:
 Verbaque confirmat moribus ipsa suis:
 Supplicibus præsit qui cum, Ludouice, libellis
 Socraticis operam dat tamen usque libris:
 Conanno huic inquā tibi noto, & semper amico,
 Conuiuas cui nos sæpe fuisse palam est:
 Carmina ni mittam nostros testantia luctus,
 Hoc propero ereptæ coniugis interitu,
 Exhibeat cui dignus ero solatia nulla,
 Damnāque qui uidear talia iure pati.
 Nouit flere, ut uult Paulus, cum flentibus, atque
 Tristitiam sanctis demere colloquijs.
 Sit licet ipse potens, opibus florescat & amplis,
 Eius & ad cunctæ res propè uota fluant,
 Voce regit mœstos, miseris succurrere gaudet,
 Humaniq; à se nil procul esse putat.
 Nimirū extinctam postquā audiūt esse Gelonin,
 Ingemuit, nostram condoluitq; uicem,
 Christo requiem defunctæ Manibus optans,
 Vtq; sitæ tellus non onerosa foret.
 His ego pro meritis ingratus pauca negabo
 Carmina, nec nugæ participabo meas?

ODE A SALMON MACRIN

sur la mort de sa Gelonis, par Ioachim
Du Bellay Angevin.

TOUT ce qui prent naissance
Est perissable aussi.
L'indoutable puissance
Du sort, le veut ainsi.
Les fleurs, & la peinture
De la ieune saison
Montrent de la Nature
L'inconstante raison.
La roze iournaliere
Mesure son vermeil
A l'ardente carriere
Du renaissant Soleil.
La beauté, composée
Pour fleétrir quelquefois,
Ressemble à la rosée
Quitte au plus doux mois.
La grace, & la faconde,
Et la force du cors
De Nature feconde
Sont les riches thesors.
Mais il fault que lon meure,
Et l'homme ne peut pas

T arder

T arder de demy heure
Le iour de son trepas.
O uest l'honneur de Grece,
L'epouse au fin Gregeois,
Et la chaste Lucrece,
Banissement des Rois?
L'aveugle archer surmonte
Les hommes, & les dieux:
Mais la chasteté donte
L'amour audacieux.
La Parque depiteuse
De voir l'honnesteté,
De sa dextre hideuse
Dontela chasteté.
Et puis la renommée
Par le diuin effort
D'une plume animée
Triomphe de la mort.
La renommée encore
Tumbe en l'obscur seiour,
Le Temps, qui tout deuore,
La surmonte à son tour.
L'An, qui en soi retourne,
Court en infinité,
Rien ferme ne seiourne,
Que la diuinité.

I

La constance immuable
 De ta douce moitié,
 Sa chasteté iouable,
 Son ardente amitié
 O Macrin! n'ont eu force
 Contre la fiere loy
 Qui a faict le diuorce
 De ta femme, & de toy.
 La mort blesme d'enuie
 En la uenant saisir,
 A trouble de ta vie
 Le plus heureux plaisir.
 Si as tu la uengeance
 En ta main bien à point,
 Pour donner allegeance
 A l'ennuy qui te point.
 Commande à la Memoire,
 D'espandre en l'uniuers
 De Gelonis la gloire,
 Ornement de tes uers.
 L'ambicieuse pompe
 Du funebre appareil
 Si bien, que toi, ne trompe
 L'obliuieux sommeil.
 Quand la douleur trop forte
 D'une amoureuse erreur

Voudroit

Voudroit fermer la porte
 A ta douce fureur,
 Ma muse, ta uoisine,
 D'effendra que l'oubly
 Du bruit ne s'ensaisine,
 Que tu as ennobly.
 Si ton amour expresse
 N'a sauué Gelonis,
 L'amoureuse Déesse
 Perdit bien Adonis.
 Sus donc, & qu'on effuye
 Les pleurs, & le souci.
 Le beau temps, & la pluye
 S'entresuyuent ainsi.
 Celui qui bien accorde
 De la lyre le son,
 Cherche plus d'une corde,
 Et plus d'une chanson.
 Cuides tu par ta plainte
 Souleuer un tumbeau,
 Et d'une uix eteinte
 R'allumer le flambeau?
 Ton dueil peu secourable
 Ne desaignira pas
 Le iuge inexorable,
 Qui preside la bas.

I ü

La Harpe thracienne
 Qui commendoit aux bois,
 Aussi bien que la tienne
 L'amenta quelques fois.
 Son pitoyable office
 Aux enfers penetra,
 O u sa chere Eurydice
 En vain elle impetra.
 Macrin, ta douce lyre,
 La mignonne des Dieux,
 Ne peut surmonter l'ire
 Du sort iniurieux.
 Il faut que chacun passe
 En l'éternelle nuit.
 La Mort qui nous menace,
 Comme l'ombre nous suit.
 Le temps qui tousiours uire
 Riant de nos ennuis,
 Bande son arc, qui tire
 Et nos iours, et nos nuits.
 Ses fleches empennées
 De siecles reuoluz
 Emportent nos années,
 Qui ne retournent plus.
 N'aduançe donc le terme
 De tes iours limitez.

La Vertu.

La uertu, qui est ferme,
 Fuit les extremitéz.
 Trop, & trop tost la Parque
 T'enuoira prisonnier,
 Dedans l'auare barque
 Du uieillard Nautonnier.
 Adonc ira ton âme
 S'amoitié retrouver,
 Pour ta premiere flâme
 Encores esprouuer.
 L'amour, ta douce peine,
 T'ouvrira le pourpris,
 O u la mort guide & meine
 Les amoureux esprits.
 La, sous le saint ombraige
 Des myrtes uerdoyans
 S'appaisera l'oraige
 De tes yeux larmoyans.
 Cælo Musa beat.

IMITATION DE L'ODE LA-
 tine de Iehan Dorat sur la mort de la
 Roine de Nauarre.

COMME en un char, qui bruloit,
 Ravi parmy l'air liquide,
 Le grand prophete uoloit,

I iij

Et commendant à la bride
 Des cheuaux audacieux,
 D'une main étincelante
 Guidoient leur trace brulante
 Par la carrière des cieux.
 Quand du uieil seing foudroyant
 Aux bras du ieune prophete,
 L'arobe en l'air ondoiant
 Tomba d'une longue traite,
 Qui sembloit aux regardans
 Étinceler par derriere
 Vne brillante lumiere
 À pointes de traiz ardans.
 Comme au serein d'une nuit
 De mille feux couronnée
 De loing quelque fois treluit
 Vne étoile épointonnée:
 Qui coule, ou semble couler,
 Et traînant après sa fuite
 De sillons une grand' suyte
 Court par le uague de l'air.
 Ainsi, ayant depouillé
 De sa forme corporelle,
 Le manteau iadis souillé
 D'une tache naturelle,
 Marguerite delaisa

Ce uieil fardeau tant moleste,
 Et aux ronds du feu celeste
 Plus alligre se haulsa.
 L'Esprit du corps deuillé
 Et net des terrestres boues
 Jusqu'au ciel étoilé
 Vola dessus quatre roues.
 La foy, l'esperance aussi,
 La charité tant prisée,
 Et celle, que n'a brisée
 L'effort du cruel souci.
 Sur ces couples bien appris
 Parmy la celeste trace,
 Aurant des heureux esprits
 Elle alla prendre sa place.
 Là, ou Roine elle se uoit
 D'un monde plus grand, & ferme,
 Que n'estoit le petit terme,
 Que son Nauarrois auoit.

Cælo Musa beat.

EPIGRAMME sur le trespas de Gelonis, par
 Damoyfelle Antoinette Deloynes.

NE pense pas que la femme soit morte
 Du bon Macrin: car il est homme tel,
 Que par sa Muse a rendu immortel
 Et le nom d'elle, & l'amour qui luy porte.

DES PROPOS QUE TENOIT

Gelonis étant au lit de la mort.

FVIS que le corps de nature mortelle
 Est corruptible ainsi q'un peu de cendre,
 Et que l'Esprit de substance immortelle,
 A mort ne peut comme la chair descendre,
 C'est bien raison me plaire & condescendre
 Par mort passer en l'éternelle vie.
 O mort heureuse! ou l'ame est assouye
 Lassus au ciel en la gloire parfaicte!
 Par toy bien tost soit mon ame ravue:
 Et du hault Dieu la uoulonté soit faicte.

Ignoti nulla cupido.

Dizain par Jehan Sanel.

LA mort auoit ia chanté la victoire,
 Sur le tombeau de Guillonne Boursault,
 Et pensoit bien triompher de la gloire
 Comme du corps, lors que Macrin l'assault
 Par mille uers, qui leuerent si hault
 Ce saint tombeau, que mort ni peut atteindre.
 O bon mary! la mort n'a peu estaindre
 L'amour qu'auois à ta femme en sa vie.
 O Dame heureuse! on ne te deuroit plaindre,
 Puis que ta mort vainct la mort, & l'enuie.

AD IAC. BONGIVM

Reginæ à libell. suppl.

EURYDICE quondam lethata dente colubri,
 Vulnifico, interpres Thracius ille Deum
 Totos usque dies totas ex ordine noctes
 Exegit querulis flens sua damna modis.
 Quin & inaccessum uiuis penetrauit Auernum,
 Et ferrugineum Persephones thalamum.
 Blanda & pallenteis mulsit testudine Manes,
 Caram impetrauit rursus & Eurydicen.
 At uoti compos superas cum coniuge ad auras
 Immemor ah legis dum redit antè datæ:
 Eurydicen demens respexit ponè sequentem,
 Protinus effusus omnis ibiq; labor.
 Et tunc Tenarij sunt fœdera rupta Tyranni,
 Eurydice in uentos perdita rursus abit.
 Commixtus tenuem ceu fumus in aëra fugit,
 Attoniti ex oculis effluit illa uiri.
 Quid faceret? Ditem rursus qua uoce moueret
 Implexasq; Orpheus anguibus Eumenidas?
 Strimonis in ripa gelidi, sub rupe niuali,
 (Quod potis est) replet quæstibus omne nemus.
 Et citharæ fidibus mœrens tam dulcia iungit
 Carmina, ut illiciat robora, saxa, feras.
 Lex si eadē à Superis, Bongî, mihi fortè daretur,
 Aduitam uxorem qua reuocare queam:

*N*on dubitem vires totosque intendere nervos,
*M*ecum iterum uiuat quomēa nupta placens.
*A*oniasque uocem supplex in uota sorores,
*C*armina ne Diuis grata futura negent.
*A*st obitæ quoniam est iter irremeabile mortis,
*I*udicij extremi tempora donec erunt:
*Q*uod potero faciam, flebo noctesque diesque,
*A*d te quo citius cara Geloni migrem.
*E*t summi iniussu si fas exire Tonantis
*H*inc sit, nos teneat iam domus una duos.
*T*ale nouum in fidis non funus amantibus esse
*E*t Dux Romulides & Cleopatra probant.
*A*rdentes prunas quæq; hausit Portia, Bongi,
*E*xincto affectat dum comes ire uiro.

CARDINALI BELLAIO

*M*ecœnati suo Salmonius Macrinus.

*C*ONTV Lera Bellai dominā me nuper in aulā,
*H*uc ubi Germanus fana beatus habet.
*F*elicēque secat sinuosus Sequana terras,
*P*lurimus in cuius margine cantat olor.
*N*ec remorata uirum fuerat dilecta Gelonis,
*I*n tristiquanuis langueat ægra toro.
*S*cilicet ut letus reducis cara ora tuērer,
*P*atronum præsens alloquererq; meum.
*P*atronum tota quem non trieteride uidi,
*D*um Regis uoto moriger esse cupis.

Pontificis

*P*ontificis summi dum res tibi & oppida cura,
*E*t patrio præsers Romula tecta solo:
*P*ectora mi quantus tabentia torsit amaror,
*F*ellis in arenti creuit & ore sapor!
*C*um mihi Moreius mæsto mæstissimus hospes,
*(Q*uod te tam teneat martia Roma diu:)
*R*egna prius non te rediturum in Gallica dixit,
*A*estatis quā se fregerit ipse calor.
*N*unc odi senium, quo membra effœta pigrescunt,
*M*e cupidum quod non longius ire sinit.
*I*uro tibi sanctæ per mystica sacra parentis,
*Q*uæ Christum illæsa uirginitate tulit:
*M*e concessurum in Latium & Romana fuisse
*M*œnia, ni senij debilitate ueter.
*I*d quia præclusum est, utinam dulcissime rerum
*H*ucrupta redeas ocyus ipse mora.
*H*oc Rex & Regina uolunt, hoc diuitis aulæ
*P*recipui quotquot sunt, procuresq; rogant.
*N*on desiderij modus est, te quærimus omnes,
*S*pem tot amicorum fallere te ne inuet?
*A*D SEQUANAM, DE REDITV
*C*ardinalis Bellai ab urbe Roma.
*A*LTO R olorini notissime Sequana cœtus
*F*undentis ripæ in margine dulce melos,
*M*etropolim, & dominā qui præterlaberis urbem,
*D*iuiduo mediam lenis & amne secas,

A Latius redijt nuper Bellaius oris
*A*d se Pontificem Rege uocante tuum.
*Q*uin præ latitia tumefacto undosior alueo
O buius huic uersa curris anhelus aqua?
*A*d fontemq; tuum retrò actis flecteris undis,
*I*psi ut grateris temporius reduci?
*V*tque renidenti patrem impiger ore salutes,
*T*e super inuitans quò uelit ille uehi?
*D*ic agedù Nymphis plaudât, & carmina dicât,
*S*irenum uoces exuperentq; trium.
*N*on tamen ut nautas fallaciter illice cantu
*I*n scopulos cæcos & uada iniqua trahant.
*M*atrôna dic tumeat, teq; auxiliaribus undis
*P*rodenda ad patriæ gaudia festa iuuet.
*D*ic Isaræ dic hoc ut tempore flumen Iônæ
*C*ertatim latos tollat ad astra sonos.
*A*t uos præcipuè, qui principe in urbe poëtæ,
*N*unc decet argutis instrepuisse modis.
*E*xultare palàm dulcem Pæana canentes,
*D*educta & letum uoce cière melos.
*D*ucis ab Hôspitio qui nomina clara, Michæël,
*S*criptis sensa tuis & Venusina refers:
*F*ac nitida ut uinctis splendescat epistola uerbis,
*B*ellaio pateat qua tua letitia.
*D*octe Fai, studiose Leo, Tiraquelle diserte,
*T*erna incorruptæ lumina iustitiæ:

*H*uius Pontificis meritas extollite laudes,
*I*n reditûque eius fausta rogare Deos.
*V*os quoque Veriusi, Gôïurore, & cādide Morei
*H*unc quis nunc hilares ob reditum esse neget?
*Q*uis symphonicos Mariæ quos nobilis ædes
*I*ndelibatæ rite dicata fouet?
*C*antica discordi gnaros inflectere mensu,
*A*rguta & uarios uoce cière nomos?
*P*arisia iam operam Musis dant quotquot in urbe
*L*atitiæ accelerent promere signa suæ:
*A*tq; humeris patriæ dicant hunc esse reuectum,
*I*actare ut de se Tullius ausus erat.
*N*il claris hostes moror artibus atq; malignos,
*Q*uorum uipereo pectora felle madent.
*I*am ualeant quæso, nec gaudia publica turbent:
*O*ffundi ut nebulis astra corusca solent.
*I*nfesti esse uiro pergant si fortè, crepantes
*R*umpantur tetra protinus inuidia.
*B*ellaio satis est faueat si turba bonorum,
*V*irtutésque eius non inimica ferat.

ADONIS THEOCRITI EX

Mellini Sangelasij Cantilena.

*Q*VÆ Diua Cyprum quæque Paphum tenet
*P*ostquam interemptum uidit Adonidem,
*M*alásque nuper purpurantes
*V*ulneribus saniéque fœdas:

Ad se uocauit mœsta Cupidines,
 Et quæstamultum iussit ut ilico
 Adducerent ad se prehensum
 Qui puerum laniarat, aprum.
 Illi exequentes iussa fideliter
 Mox peruolarunt lustra recondita,
 Syluæq; frondentis latebras,
 Atque suam tenuere scæum.
 Iniecta cui sunt stuppea uincula.
 Duro at reuincit hic laqueo truce,
 Hic terga costasq; illigato
 Dedolat, hic sua tela uibrat.
 At ille tristis conscius & sui
 Furoris ibat per metuens Deam,
 Iras & accensas minacis,
 Propter amasiolum peremptum.
 Hunc Diua captum stare ubi conspicit,
 Infit, ferarum ô pessima quid (malum?)
 Pulchrum quid inuadens Adonem
 Dente fero modò sauciasti?
 En ille ceu flos uomere ferreo
 Succisus, herba nunc uiridi super
 Pallescit extentus, suoq;
 Tingit humum roseo cruore.
 Non te mouebat purpureus decor
 Formosi ephebi, non niueum femur,

Et

Et qui per albentes uolabant
 Auricomi scapulæ capilli?
 Obiecta dein sus crimina diluit
 Vultu inferoci uoceq; supplice,
 Per, Diua, te iuro Deosq;
 Aethere qui numerantur, omnes:
 Et per tuorum tela Cupidinum
 Formidolosa immenso etiam Ioui,
 Per, quæ ligatum me coarctant,
 Implicitus fera uincla nodis:
 Me noluisse hunc ledere Adonidem,
 Nunc cuius ergò sic Dea tangeris,
 Ob fata crudeleisq; plagas
 Queis roseus puer est necatus:
 Illius ast ut labra coralina
 Vultumq; uidi floridulum, ratus
 Vnum esse natorum tuorum, aut
 Te potius Cithæa, flammæ
 Hausi nocentes protinus, & femur
 Nudum ut uolebam tangere gestiens,
 Vecors & effrenis puellum
 Dente auido immeritum peremi.
 Verùm innocenti dum noceo miser,
 Cultro, quod aiunt, me iugulo meo,
 Hos, Diua, quocirca prophanos
 Plectæ supernacuosq; dentes.

*V*indicta quod si non ea sufficit,
*A*tque ampla non forte est satis, ilicet
*P*œna irrogetur talionis,
*M*orte luam ut parili quod actum est.
*H*is mota demum questibus est *V*enus,
*E*t dura iussit uincla resolvere,
*V*t liber in sylvas abiret,
*F*rondiferos nemorumq; colles.
*V*ti data is sed non uenia tulit,
*E*xactor at trux flagitij sui
*F*lammis propinquauit, ruitq;
*I*n medios moriturus ignes.

F I N I S.

Paginæ 8, Linea 8. Geronim. p. 22. l. 24. Philippus. p. 51. l. 1. Sal-
 monij, & linea ult. Fæminei. p. 60. l. 3. Quo. p. 72. l. 23. Ta-
 probanem. p. 76. l. 19. Fusa & sacrifici. p. eadem. l. 22. Go-
 pyli. p. 92. l. 10. pignora nati. p. 113. l. 7. incunda. l. 18. uera. p.
 128. l. 6. lindon. p. 119. l. 23. lictor. p. 120. l. penult. tolle gemit-
 um punctum.

